

การสร้างแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ในจังหวัดอ่างทอง

ปริญญานิพนธ์

ของ

15 ส.ย. 2527

สมนึก คูเมือง
สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

เมษายน 2527

S 33176

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

153974

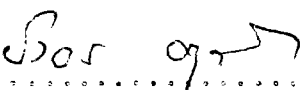
คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณิศรและคณะกรรมการสอบ, ได้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าของผู้ศึกษา
การศึกษามหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

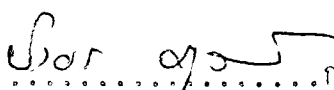
คณะกรรมการที่ปรึกษา

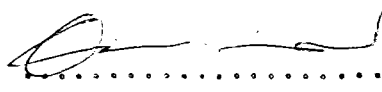
คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

.....ประธาน

.....กรรมการ

.....กรรมการ

.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์
ดร. อนันต์ ศรีโสภา และรองศาสตราจารย์ บังอร ภูวภิรมย์ขวัญ ที่ได้กรุณาให้
คำแนะนำ ข้อคิดเห็น ตลอดจนการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูงไว้ ณ. ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์คิลก กิลกานนท์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ท่านอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ ความเมตตา
และสนับสนุน จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ คณะครูอาจารย์ของโรงเรียน
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ได้ความร่วมมือช่วยเหลือในการ
เก็บข้อมูล เพื่อการศึกษาในครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณ คุณวัชร วงษ์สกล ที่ให้ข้อคิดข้อเสนอแนะและตรวจสอบเครื่องมือ
คุณประสงค์ ดีสุวรรณ คุณพิสิษฐ์ วัฒนถาวร คุณสุรเดช อินทร์โต คุณสุชาติ
พละเสวีนันท์ ที่ช่วยเหลือผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ขอขอบคุณ คุณสันติ กังศรีสงวน เพื่อรัก ผู้ซึ่งได้สละเวลาช่วยเหลือ
ผู้วิจัยเป็นอย่างมาก นับตั้งแต่ผู้วิจัยเริ่มศึกษาจนกระทั่งงานปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ
ลงด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขออภิวาทถึงพระคุณของบิดามารดา พี่ ๆ ที่ได้เมตตา
สนับสนุน เอาใจใส่และให้กำลังใจในการศึกษาของผู้วิจัยตลอดมา

สมนึก ภูเมือง

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	ข้อตกลงเบื้องต้น	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
	แนวคิดและทฤษฎีของค่านิยม	10
	ความหมายของค่านิยม	17
	ค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม	21
	การศึกษาและงานวิจัยค่านิยมต่างประเทศ	22
	ผลงานวิจัยในประเทศ	24
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	27
	ประชากร	27
	กลุ่มตัวอย่าง	27
	วิธีดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐาน ด้านการประหยัดและออม	29
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	32
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	34
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
สัญลักษณ์และอักษรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
ตอนที่ 1 การประเมินคุณภาพแบบทดสอบขั้นต้น	40
ตอนที่ 2 การทดสอบครั้งที่ 1	49
ตอนที่ 3 การทดสอบครั้งที่ 2	55
ตอนที่ 4 การทดสอบครั้งที่ 3	61
ตอนที่ 5 การทดสอบหาคะแนนจุดตัด	89
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	97
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	97
กลุ่มตัวอย่าง	97
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	97
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	98
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	99
อภิปรายผล	101
ข้อเสนอแนะ	106
บรรณานุกรม	107
ภาคผนวก	113

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการ สร้างแบบทดสอบ จำแนกตามอำเภอ	28
2	รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียน ที่ใช้ในการวิเคราะห์ปรับปรุง แบบทดสอบ จำแนกตามอำเภอ	28
3	ค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน ค่าอำนาจจำแนกแบบ χ^2 - test ของ กลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะการประหยัดและออมกับกลุ่มนักเรียนที่ ไม่มีลักษณะการประหยัดและออม จากแบบทดสอบครั้งที่ 1	41
4	ค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน ค่าอำนาจจำแนกแบบ t - test ของ กลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะการประหยัดและออมกับกลุ่มนักเรียนที่ ไม่มีลักษณะการประหยัดและออม จากแบบทดสอบครั้งที่ 2	44
5	แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 คัดเลือกจากการประเมินคุณภาพแบบทดสอบขั้นต้น	47
6	จำนวนผู้สอบ จำนวนสถานการณ์ของแบบทดสอบ เวลาในการทำสอบ ของแต่ละฉบับ ในการทดสอบครั้งที่ 1	50
7	ค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน ค่าอำนาจจำแนก t - test ของ กลุ่มสูง กลุ่มต่ำ จากแบบทดสอบสถานการณ์เป็นข้อความ ในการทดสอบครั้งที่ 1	51
8	ค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน ค่าอำนาจจำแนก t - test ของ กลุ่มสูง กลุ่มต่ำ จากแบบทดสอบสถานการณ์เป็นรูปภาพมีข้อความ ประกอบ ในการทดสอบครั้งที่ 1	53

18	เกณฑ์ปกติของคะแนนรวมจากแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้าน การประหยัดและออมทั้งสองฉบับ	71
19	แสดงค่า Commuality Eigenvalue และเปอร์เซ็นต์สะสมของ ความแปรปรวนในองค์ประกอบ ของแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐาน ด้านการประหยัดและออม กำหนดสถานการณ์เป็นข้อความ	75
20	แสดงองค์ประกอบร่วมของแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้าน การประหยัดและออม กำหนดสถานการณ์เป็นข้อความ	78
21	แสดงค่า Commuality Eigenvalue และเปอร์เซ็นต์สะสมของ ความแปรปรวนในองค์ประกอบ ของแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐาน ด้านการประหยัดและออม กำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพ มีข้อความประกอบ	82
22	แสดงองค์ประกอบร่วมของแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัด และออม กำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพมีข้อความประกอบ	85
23	จำนวนผู้สอบ จำนวนสถานการณ์ของแบบทดสอบ ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน ค่าสถิติ t - test ของแบบทดสอบ ทั้งสองฉบับ ในการทดสอบหาคะแนนวิกฤต	90
24	ค่าฟังก์ชันของคะแนนวิกฤตที่เหมาะสม จากการใช้แบบทดสอบวัดค่านิยม พื้นฐานด้านการประหยัดและออม สถานการณ์เป็นข้อความ	91
25	ค่าฟังก์ชันของคะแนนวิกฤตที่เหมาะสม จากการใช้แบบทดสอบ วัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม สถานการณ์เป็น รูปภาพมีข้อความประกอบ	92
26	ค่าฟังก์ชันของคะแนนวิกฤตที่เหมาะสม จากการใช้แบบทดสอบวัด ค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมทั้งสองฉบับรวมกัน	94

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึก ความคิด ค่านิยม	12
2	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ และพฤติกรรม	13
3	แผนภาพต้นไม้ แสดงระดับความรู้สึกชั้นต่าง ๆ ตามแนวของไอแซกส์	14
4	แสดงการเกิดค่านิยมตามแนวทางของนิพนธ์ คันทะเสวี	15
5	แสดงการเกิดค่านิยมตามแนวทางของสนธิ สัมครการ	15
6	แสดงการเกิดค่านิยมตามแนวทางของสาโรช บัวศรี	16
7	แสดงลำดับขั้นการสร้างแบบทดสอบ	29

ภูมิหลัง

ปัญหาสังคมในปัจจุบันหลาย ๆ ปัญหาจะถูกมองว่าเป็นผลมาจาก "ค่านิยม" แม้ว่าการตีความหมายของค่านิยมในหมู่นักวิชาการไปคนละแนวทางหาได้มีการตกลงกันอย่างชัดเจนไม่ แต่ต่างก็เข้าใจในหน้าที่และธรรมชาติของค่านิยม (สุนทรี โคมินและ สนิท สมักรการ 2522 : 1) เนื่องจากค่านิยมมีบทบาทต่อชีวิตความเป็นอยู่และพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมเป็นอย่างมาก ในฐานะที่เป็นตัวตัดสิน ตัวกำหนด ตัวชี้นำ ตัวผลักดันให้พฤติกรรมของมนุษย์โน้มเอียงไปทางใดทางหนึ่ง ค่านิยมจึงเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์ ตัวอย่างของค่านิยมที่มีผลต่อสภาพทางสังคม เช่น การสู้รบในกัมพูชา เนื่องจากความแตกต่างกันในค่านิยมทางการเมือง พระเจ้าซาร์แห่งประเทศออสเตรียเสวยราชบัลลังก์ เนื่องจากผลของค่านิยมทางศาสนา การสู้รบระหว่างประเทศอังกฤษกับประเทศอาร์เจนตินา กรณีพิพาทหมู่เกาะฟอล์กแลนด์ เนื่องจากค่านิยมในเกียรติภูมิของชาติ หรือกรณีเหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 ที่ชาวไทยทุกคนจำได้ก็ ก็ผลเนื่องมาจากค่านิยมในความเป็นประชาธิปไตย ฯลฯ ค่านิยมเป็นสิ่งที่มิอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในสังคม สังคมใดเพียบพร้อมไปด้วยประชาชนที่มีค่านิยมอันพึงประสงค์และยึดถือปฏิบัติอย่างจริงจัง เช่น ประเทศญี่ปุ่น ประเทศอิสราเอล ซึ่งปลุกฝังให้ประชาชนมีค่านิยมในด้านการเสียสละ การมีวินัย การประหยัด ฯลฯ ตั้งแต่เยาวชนอยู่ในวัยเรียน (อนงค์พร สมานชาติ 2522 : 10, 99) สังคมนั้นจะมีความเป็นระเบียบ มีความสงบสุข เจริญมั่นคง กล่าวโดยสรุปก็คือ ค่านิยมเป็นตัวชี้นำพฤติกรรมของคนในสังคม ซึ่งจะเป็นผู้พัฒนาประเทศ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ค่านิยมมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กองส่งเสริมเผยแพร่วัฒนธรรม 2526 : 29)

การศึกษาค่านิยม และระบบค่านิยมจะสามารถแก้ปัญหาสังคมอะไรได้บ้าง คำถามนี้จะตอบได้โดยขบวนการเรียนรู้ค่านิยม โดยผ่านขบวนการอบรมทางสังคม ค่านิยมใดได้รับการบอกเล่าอย่างสม่ำเสมอ และเป็นระยะเวลาในทุกระดับของสังคม ตั้งแต่เป็นรายบุคคล ระดับกลุ่ม ระดับสถาบัน จนถึงระดับโครงสร้างของสังคม ค่านิยม นั้นก็จะฝังรากลึกเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกลักษณะ ยากที่จะมีการเปลี่ยนแปลง (สุนทรี โคมิน และสนิท สมัครงการ 2522 : 2)

เมื่อสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้รับการยกฐานะเป็นส่วนราชการเทียบเท่ากรมจากกองวัฒนธรรมในสังกัดกรมการศาสนาตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2522 (24 มีนาคม พ.ศ. 2522) ซึ่งมีหน้าที่ จัดทำนโยบายรวมในเรื่องวัฒนธรรมของชาติ จึงได้นำเรื่อง "ค่านิยม" เป็นเรื่องสำคัญ และมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้ ขั้นแรก ศึกษาค่านิยมในสังคมไทย ขั้นสอง ศึกษาและ กำหนดค่านิยมที่พึงประสงค์โดยผู้ทรงคุณวุฒิได้ 20 ค่านิยม ขั้นสาม จากค่านิยมที่พึงประสงค์ 20 ค่านิยม นำไปทำการวิจัยพบว่า มีค่านิยมที่ต้องเสริมสร้างอย่างรีบด่วน 9 ค่านิยม ก่อนที่จะสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ครบรอบ 200 ปี คณะผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาสรุปจากค่านิยมที่พึงประสงค์ 9 ค่านิยม เป็นค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ และคณะรัฐมนตรีได้พิจารณา รับเป็นนโยบายของรัฐบาล ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ได้กล่าว ปราศรัยในนโยบายค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ ต่อประชาชนในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ครบรอบ 200 ปี เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2525 (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กองส่งเสริม เผยแพร่วัฒนธรรม 2526 : 3 - 5) ค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการมีดังนี้

1. การพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ
2. การประหยัด และออม
3. การมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย
4. การปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา
5. การมีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

ในโอกาสฉลองกรุงรัตนโกสินทร์ครบรอบ 200 ปี องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชดำริต่อปวงชนชาวไทย ณ ท้องสนามหลวงเมื่อวันจันทร์ที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2525 ในเรื่อง "คุณธรรมที่ควรปฏิบัติเพื่อประเทศชาติ 4 ประการ" (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ คณะอนุกรรมการกลุ่มสมาคม-มูลนิธิ ม.ป.ป. หน้า ก.) ดังต่อไปนี้

1. การรักษาความสัตย์ ความจริงใจต่อตัวเองที่จะประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์และเป็นธรรม
2. การรู้จักข่มใจตนเอง ฝึกใจตนเองให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความสัตย์ ความกตัญญู
3. การอดทน อดกลั้น อดออม ที่จะไม่ประพฤติล่วงความสัตย์ สุจริต ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลประการใด
4. การรู้จักละวางความชั่ว ความทุจริต และรู้จักสละผลประโยชน์ส่วนน้อยของตน เพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง

คุณธรรมสี่ประการนี้ ถ้าแต่ละคนพยายามปลูกฝังและบำรุงให้เจริญงอกงามขึ้นโดยทั่วกันแล้ว จะช่วยให้ประเทศชาติบังเกิดความสุข ความร่มเย็นและมีโอกาสที่จะปรับปรุงพัฒนาให้มั่นคงก้าวหน้าต่อไปได้ดังประสงค์

ในภาวะปัจจุบัน ตั้งแต่ระดับครอบครัวจนถึงประเทศ ปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นปัญหาที่ทุกฝ่ายกำลังประสบอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเราอยู่ในภาวะขาดดุลการค้าอย่างมาก การแก้ปัญหาย่างหนึ่งก็คือ ต้องแก้ไขปรับปรุงค่านิยมที่ไม่เหมาะสมกับการณ์ในปัจจุบัน เช่น ความฟุ้งเฟ้อฟุ้งเฟ้อในการใช้จ่ายการดำรงชีพ อันเนื่องมาจากนิสัยของคนไทยเป็นคนชอบอวดมั่งมี บางคนพอมีพอใช้หรือยากจนแต่ทำตัวให้ผู้อื่นคิดว่าร่ำรวย เช่น ปลูกบ้านใหญ่โตเกินฐานะ ซื้อเครื่องประดับราคาแพง สวมเสื้อผ้าหูกหยา ซื้อของมือหนึ่งแม้ไม่มีเงินก็กู้หนี้ยืมสิน ฯลฯ สถานอบายมุขซึ่งแสดงถึงความฟุ้งเฟ้อสุรุ่ยสุร่ายเกิดขึ้นอย่างมากมายในเขตชุมชนเมือง ค่านิยมในทางที่ไม่ถูกเหล่านี้สมควรต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยการปลูกฝังและพัฒนาจิตใจให้มีความรับผิดชอบมีค่านิยมที่พึงประสงค์เป็นต้นว่า

การประหยัด การให้ทรัพยากรให้เป็นประโยชน์และใช้อย่างคุ้มค่า เพราะความจริงในประวัติศาสตร์เป็นสิ่งที่สอนได้อย่างดี กล่าวคือ ก่อนกรุงโรมเสื่อมก็เพราะความฟุ่มเฟือย สุนัขฉานเกินขอบเขตแม้แต่เสียกรุงศรีอยุธยาตอนปลายก็เช่นกัน (ไพรัช วนาพรรณ 2517 : 11 เต็มศิริ บุญยสิงห์ 2519 : 6 - 8 เจื้อ เกตุขันธ์ 2520 : 84 - 85 ประวิทย์ ชูกำแหง 2522 : 31 ยุวัฒน์ วชิรเมธี และศิริเรก ฤกษ์ห่วย 2524 : 29)

ค่านิยมเรื่อง การประหยัดและออม สมควรอย่างยิ่งต้องปลูกฝังและส่งเสริมให้บังเกิดขึ้นอย่างถาวรในประชาชนชาวไทย เพราะเป็นค่านิยมที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งต่อสังคม ชนชาติที่เป็นชาติอารยะจะปลูกฝังค่านิยมในเรื่องการประหยัดและออมให้ประชาชนได้ปฏิบัติอยู่เป็นประจำ เช่น ญี่ปุ่น อิสราเอล ค่ายยัดมันในเรื่องการประหยัดและออมอย่างจริงจัง ประชาชนรู้จักใช้จ่ายทรัพย์สิน ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า ประเทศชาติจึงมีฐานะเศรษฐกิจดีและมั่นคง ตรงข้ามกับชนชาติที่ขาดค่านิยมในเรื่องการประหยัดและออม จะเป็นชาติที่ยากจนและค่อยพัฒนา

รัฐบาลเห็นความสำคัญในค่านิยมด้านการประหยัดและออม จึงได้ประกาศเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายในการบริหารประเทศ นโยบายดังกล่าวสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 ซึ่งประกาศใช้ในปัจจุบัน (หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 2525 : 2) มีจุดหมาย "เพื่อให้มีทัศนคติที่ต่ออาชีพทุกชนิด มีระเบียบวินัยในการทำงานทั้งในส่วนคนและหมู่คณะ มานะ พากเพียรอดทน ประหยัดและใช้เวลาให้เป็นประโยชน์" (ข้อ 3)

ด้วยเหตุนี้ การมีเครื่องมือวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมที่มีประสิทธิภาพ จึงเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อให้สามารถวัดค่านิยมด้านนี้ว่ามีในตัวนักเรียนมากน้อยเพียงใด เมื่อได้ปลูกฝังแล้วจะเจริญงอกงามขึ้นในตัวเด็กเท่าไร บรรลุผลเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นอันจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติสืบไป ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบทดสอบวัดค่านิยมด้านการประหยัดและออม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งนี้เนื่องจากเป็นวัยที่มีวุฒิภาวะมากพอในการรับรู้เรื่องต่าง ๆ อาทิเช่น กฎ ระเบียบ จรรยาบรรณ วัฒนธรรม การวางแผน (สมบัติ มหาพรต

2520 : 148) ในวัยนี้ถ้าได้รับการปลูกฝังพัฒนาค่านิยมที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นในตัวเอง จะเป็นค่านิยมที่ติดตัวเด็กตลอดไป (พนัส หันนาคินทร์ 2520 : 28) ถือว่าที่พ่อแม่ปล่อยให้ผ่านวัยนี้เข้าสู่วัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่ชอบทดลองในสิ่งหวงห้าม มีความสนใจ ผกผันในอบายมุข มีความซุกซน ไม่คำนึงถึงฐานะบิดามารดา มักจะทำอะไรตามใจตน (Coleman, 1961 : 13) และยังไม่มีแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัคและออมสำหรับใช้วัดนักเรียนระดับนี้

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างเครื่องมือวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัคและออม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดอ่างทอง
2. เพื่อพิจารณาหาคุณภาพเครื่องมือที่สร้างขึ้น
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) และหาคะแนนจุดตัด (Cut - off Score) สำหรับตีความหมายของคะแนนที่ได้จากการวัด
4. เพื่อหาองค์ประกอบของค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัคและออม ว่าประกอบด้วยองค์ประกอบอะไรบ้าง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. จะได้แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัคและออม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีคุณภาพ
2. ผลจากการใช้แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัคและออมจะมีประโยชน์ต่อผู้บริหารการศึกษา ครูผู้สอน ครูฝ่ายแนะแนว และผู้ปกครองในการที่จะปลูกฝังค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัคและออมให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน
3. เป็นแนวทางในการศึกษาค่านิยมด้านต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดอ่างทอง
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดอ่างทอง ซึ่งเลือกมาโดย

วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Sampling)

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ความแตกต่างของสภาพแวดล้อมที่แปรเปลี่ยนไป หรือสภาพอันเกิดจากภัยธรรมชาติ ไม่มีผลกระทบทำให้ค่านิยมด้านการประหยัดและออมที่มีในตัวนักเรียนของกลุ่มตัวอย่างแปรเปลี่ยนไป
2. ในภาวะการสอบ เป็นไปเช่นเดียวกับการสอบโดยทั่ว ๆ ไปของนักเรียน คือ นักเรียนทุกคนไม่เสแสร้ง มีความตั้งใจในการสอบเหมือนกับการสอบตามปกติ มีความเข้าใจวิธีการตอบ มีความจริงใจในการทำแบบทดสอบ
3. ปริมาณและคุณภาพของค่านิยมด้านการประหยัดและออม สามารถอธิบายได้โดยอาศัยกฎเกณฑ์ทางคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นไปตามหลักไอโซมอร์ฟิซึม (Isomorphism) นั่นคือ สามารถใช้วิธีการทางสถิติมาวิเคราะห์ข้อมูลได้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ค่านิยม (Value) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความสนใจ ความเลื่อมใส ที่ก่อให้เกิดความนิยมชมชอบต่อการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เนื่องมาจากความจำเป็น หรือความต้องการ เป็นสิ่งที่ตัวเองหรือสังคมเห็นดีเห็นชอบ สมควรที่จะยึดถือหรือปฏิบัติโดยมีหลักการแห่งความดีคือจริยธรรม บุคคลมีค่านิยมใด จะแสดงการมีค่านิยมนั้นออกมาในรูปพฤติกรรมที่มองเห็นด้วยการกระทำบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ หรือแสดงออกในลักษณะที่ไม่สามารถมองเห็นได้ แต่สามารถทราบได้จากเครื่องมือวัดแสดงการมีค่านิยมนั้น
2. ค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม (Economic Value) หมายถึง ค่านิยมด้านการประหยัดและออมซึ่งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เห็นควรต้องเสริมสร้างและปลูกฝังอย่างเร่งด่วน ให้รู้จักใช้และเก็บรักษาทรัพย์สิน เวลา ทรัพยากร สิ่งของเครื่องใช้ ทั้งส่วนตนและส่วนรวม ตามความจำเป็นให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าที่สุด ค่านิยมสามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และแบ่งย่อยได้ 4 ประเภทคือ

2.1 การประหยัดทรัพย์สิน หมายถึง การรู้จักวางแผนใช้จ่ายเงินให้

เกิดประโยชน์มากที่สุด เหมาะสมกับรายรับ มีการเก็บออม ยับยั้งความต้องการของตน ใช้จ่ายเงินอยู่ในขอบเขตที่พอเหมาะพอควร คำนึงถึงความคุ้มค่า ความจำเป็น ไม่ตระหนี่ถี่เหนียว เช่น ไม่ซื้อของกินจุจิก ไม่ซื้อของตามผู้อื่น ไม่ซื้อของตามคำโฆษณา นำอาหารกลางวันจากบ้านมารับประทาน แบ่งเงินที่ได้รับจากพ่อแม่ไปซื้ออมสิน ซื้ออาหารรับประทาน โดยไม่ยอมทนหิว เลือกซื้ออาหารที่มีคุณประโยชน์

2.2 การประหยัดเวลา หมายถึง การรู้จักวางแผนการใช้เวลาของตน และใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่ามากที่สุด เช่น เร่งรีบทำงานที่ได้รับมอบหมาย ไม่ดูงาน ไม่ชอบการเที่ยวเตร่ รู้จักแบ่งเวลาการทำงาน ค้นหาหาความรู้ช่วงเวลาพักกลางวัน ในห้องสมุด ทำการบ้านทันทีเมื่อมีเวลาว่าง ใช้เวลาในวันหยุดเรียนพิเศษหรือช่วยทำงานบ้าน ไม่อ่านหนังสือไร้สาระ ปฏิบัติตนตรงตามนัด

2.3 การประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ หมายถึง การรู้จักใช้สิ่งของเครื่องใช้ ทั้งส่วนตน และส่วนรวมให้ได้ประโยชน์คุ้มค่ามากที่สุด รักษาซ่อมแซมสิ่งของเครื่องใช้ให้ใช้งานได้อยู่เสมอ ไม่ใช้อย่างฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็นด้วยความเคยชิน หรือความสะดากสบายของตน เช่น ไม่ขีดเขียนหรือแกะสลักบนโต๊ะ เก้าอี้ ไม่เปิดไฟฟ้าหรือน้ำประปาทิ้งไว้โดยไม่จำเป็น ใช้สมุดทุกหน้าไม่เว้นบรรทัด รวบรวมกระดาษสมุดที่เหลือมาใช้เย็บเป็นเล่มใหม่ ใช้ดินสอปากกาอย่างคุ้มค่า รับประทานอาหารจนหมดไม่เหลือทิ้งไว้ มีความเป็นระเบียบในการใช้สิ่งของ จุงเท้า รองเท้า เสื้อผ้าสะอาด รักษาสิ่งของเครื่องใช้ เช่น สมุด หนังสือ ไม่ทำลายสาธารณสมบัติ ไม่นำของดีมาปาลเล่น ไม่นั่งโยกขาเก้าอี้

2.4 การประหยัดทรัพยากร หมายถึง การใช้สิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ตามธรรมชาติและเป็นประโยชน์แก่มนุษย์ได้อย่างคุ้มค่ามากที่สุด ใช้อย่างฉลาด ปรับปรุงที่เสื่อมโทรมให้ดีขึ้น เช่น ไม่ทิ้งสิ่งปฏิกูลลงในแม่น้ำลำคลอง ใช้พื้นที่ในการเพาะปลูกทุกกาลเวลา รู้จักการบำรุงรักษาดิน ต้องการใช้สัตว์ป่ามีชีวิตอยู่ตามธรรมชาติ ชอบการปลูกไม่ชอบการทำลายต้นไม้ รู้จักการปลูกต้นไม้ทดแทนต้นเดิมที่โค่นไปใช้ประโยชน์ รู้จักป้องกันสิ่งที่ทำให้อากาศไม่บริสุทธิ์

3. เครื่องมือวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม หมายถึงแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 ฉบับ คือ

3.1 แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม กำหนดสถานการณ์เป็นข้อความ

3.2 แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม กำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพข้อความประกอบ

4. คุณภาพของเครื่องมือ หมายถึง คุณภาพด้านความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.1 ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดค่านิยมด้านการประหยัดและออมของนักเรียนได้คงที่แน่นอนในการวิจัยครั้งนี้ หากค่าความเชื่อมั่นสองวิธีคือ คำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) และใช้วิธีแบ่งครึ่ง (Split - half)

4.2 ความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบ หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบทดสอบที่สามารถวัดค่านิยมด้านการประหยัดและออมได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย ในการวิจัยครั้งนี้หาความเที่ยงตรงดังนี้คือ หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมินภาษาและตรวจสอบแบบทดสอบว่าวัดตรงตามนิยามหรือไม่ และหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้แน่ชัดว่ามีความแตกต่างกัน (Known - Group Technique) ในค่านิยมด้านการประหยัดและออม

4.3 อำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบ หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถจำแนกหรือแยกผู้ตอบออกเป็นกลุ่มที่มีค่านิยมด้านการประหยัดและออม มาก-น้อย อย่างสอดคล้องกับความเป็นจริง การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วย $t - test$

5. เกณฑ์ปกติ (Norm) หมายถึง ข้อเท็จจริงทางสถิติที่บรรยายการแจกแจงของคะแนนของประชากรที่นิยามไว้อย่างใด ที่ได้จากการสอบข้อสอบใดข้อสอบหนึ่ง

และเป็นคะแนนตัวแทนที่จะบอกระดับการสอบของผู้สอบว่าอยู่ระดับใดของกลุ่มประชากร ตัวเลขของเกณฑ์ปกติในการวิจัยจะบอกให้ทราบถึงระดับของค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมว่าอยู่ระดับสูง-ต่ำเพียงใด โดยแสดงลงในตาราง ซึ่งบอกความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนดิบกับคะแนนมาตรฐานที่ปกติ (Normalized T - score) ที่แปลงมาจากคะแนนดิบ

๕. คะแนนจุดตัด (Cut - off Score) หมายถึงคะแนนเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนกกลุ่มนักเรียนที่มีและไม่มีลักษณะการประหยัดและออม การวิจัยครั้งนี้หาคะแนนจุดตัดจากวิธีการของแกลล์

๗. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีวุฒิปริญญาโททางการวัดผลการศึกษา หรือ จิตวิทยาขึ้นไป และมีประสบการณ์ในการทำงานมาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 4 ท่าน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีของค่านิยม

สปรังเกอร์ (Spranger) นักปรัชญาชาวเยอรมันเสนอแนวทางการวัดค่านิยมโดยการออกแบบข้อความเรื่องราวเพื่อลงหาค่านิยมพื้นฐาน (Value - Orientation) จากบุคคล สปรังเกอร์ให้ข้อคิดเห็นว่าบุคคลมีค่านิยมพื้นฐานอยู่ 6 ประการ แต่ละคนจะมีอยู่หนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งในค่านิยมทั้ง 6 นี้ (Kirby and Radford. 1976 : 123-125) ได้แก่

1. ด้านความนึกคิด (Theoretical) อันเกี่ยวกับการจัดระบบ (Organization) ในความรู้ความจริง (Truth)
2. ด้านเศรษฐกิจ (Economic) เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติคนในการใช้จ่ายให้สอยอย่างมีประโยชน์คุ้มค่า (Usefulness)
3. ด้านสุนทรียศาสตร์ (Esthetic) เกี่ยวกับความงามความไพเราะ (Harmony)
4. ด้านสังคม (Social) เกี่ยวกับการรักษาวลประโยชน์ส่วนรวม (Altruistic Love)
5. ด้านการเมือง (Political) เกี่ยวข้องกับอำนาจในการปกครอง
6. ด้านศาสนา (Religious) เกี่ยวกับการเป็นเอกภาพอันหนึ่งอันเดียวกัน (Unity)

โรคิช (Rokeach) ให้แนวการพิจารณาค่านิยมว่าควรมองค่านิยมจากตัวบุคคล หรือมุ่งเน้นค่านิยมไปที่ตัวบุคคล จะเป็นการพิจารณาค่านิยมที่มีความหมายมีลักษณะเป็นกลาง โรคิชได้ขยายความเห็นในหน้าที่สำคัญของค่านิยมมี 2 ประการ (Reich and Adcock 1976 : 19) คือความเป็นมาตรฐานซึ่งค่านิยมจะเป็นสิ่งชี้ทางปฏิบัติของบุคคล ช่วยในการประเมิน พิจารณาคัดสินในความดี หรือสิ่งที่น่าทำหนิที่ละสมบนตัวบุคคล อีกประการหนึ่งคือ ลักษณะเป็นแรงจูงใจ ค่านิยมจะเป็นสิ่งจูงใจและเกี่ยวข้อง

ในการพัฒนาอุปสรรค การต่อสู้ให้ได้อะไรความสำเร็จ เช่นเราต่อสู้หรือกระทำด้วยความซื่อสัตย์ในค่านิยม ค่านิยมตามทฤษฎีของโรคิช แบ่งออกเป็น 2 ประเภท (สุนทร โคมิน และสนธิ สมักรการ 2522 : 11 - 19) คือ

1. ค่านิยมวิธีปฏิบัติ (Instrumental Value) จำแนกออกเป็น 2 ส่วน คือ ค่านิยมส่วนจริยธรรม (Moral Values) เป็นค่านิยมที่มีจุดรวมอยู่ที่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล หากค่านิยมนี้ถูกละเมิด บุคคลจะรู้สึกผิด ไม่สบายใจด้วยมโนธรรม เช่น ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ฯลฯ อีกส่วนหนึ่งคือ ค่านิยมส่วนความสามารถ (Competence Values) เป็นค่านิยมที่มีจุดรวมอยู่ที่ตนเอง หากค่านิยมนี้ถูกละเมิด ทำให้รู้สึกอับอาย ที่คนขาดความสามารถส่วนตัว เช่น ความประพฤติอย่างมีเหตุผล ความกล้าในการแสดงข้อคิดเห็นด้วยเหตุด้วยผล ฯลฯ

2. ค่านิยมจุดหมายปลายทาง (Terminal Values) จำแนกเป็น 2 ส่วน คือ ค่านิยมส่วนบุคคล (Personal Values) เป็นค่านิยมอยู่ในตัวบุคคล เช่น ความสงบสุขทางใจ ความต้องการอยู่ดีกินดี ความต้องการมีชื่อเสียง ฯลฯ อีกส่วนหนึ่ง คือ ค่านิยมส่วนสังคม (Social Values) เป็นค่านิยมที่มีจุดรวมอยู่ระหว่างบุคคล ระหว่างกลุ่ม เช่น ความสันติสุข ความสงบเรียบร้อย ฯลฯ

ทฤษฎีค่านิยมของโรคิช มีข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับธรรมชาติแห่งค่านิยมของมนุษย์ดังนี้

1. จำนวนของ "ค่านิยม" ที่แต่ละคนมีนั้นมีอยู่ไม่มาก อยู่ในขอบข่ายที่จะนับและศึกษาได้

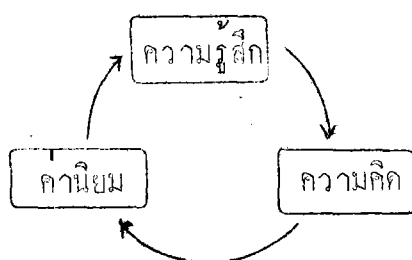
2. ความแตกต่างของ "ค่านิยม" จะแสดงออกทางระดับ (Degree)

3. ค่านิยมต่าง ๆ สามารถนำมารวมกันเข้าเป็นระบบค่านิยมได้ (Value Systems)

4. ค่านิยมของมนุษย์สามารถสืบสาวไปถึงวัฒนธรรมสังคม และสถาบันสังคมต่าง ๆ ไปจนถึงบุคลิกลักษณะได้ สิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นบ่อเกิดของค่านิยม

5. ค่านิยมของมนุษย์ จะแสดงออกทางทัศนคติ และพฤติกรรมทุกรูปแบบที่นักสังคมศาสตร์สนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์

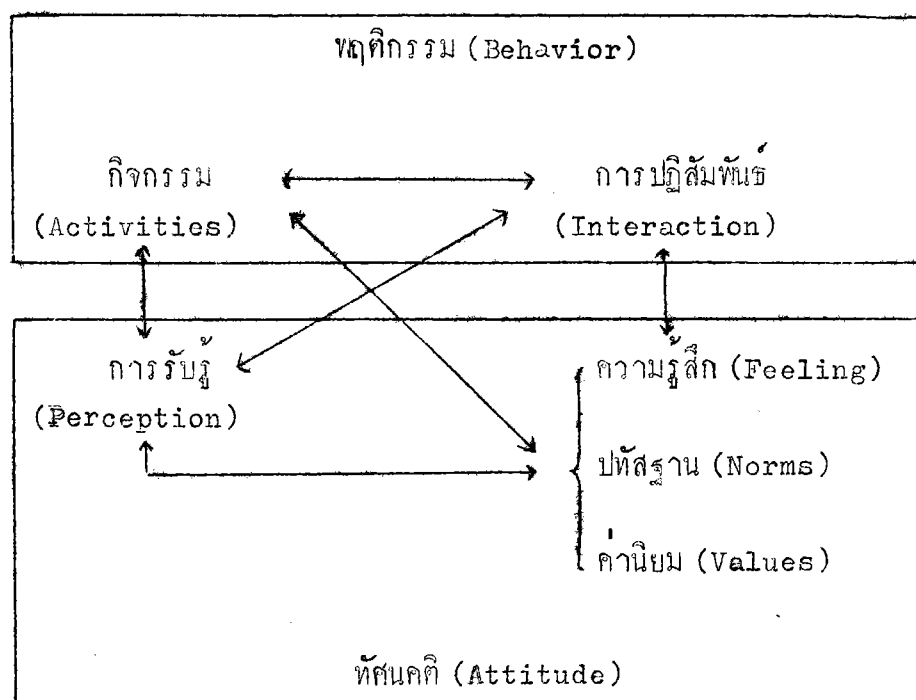
เบลลันคา (Bellanca. 1975 : 16, 64 - 67) มีความเห็นสอดคล้องกับแนวทฤษฎีค่านิยมของโรทซ์ โดยมองค่านิยมที่ส่วนบุคคล โดยกล่าวว่าค่านิยมก่อให้เกิดความรู้สึกที่มั่นคงและสำคัญการคิดในการตัดสินใจแก้ปัญหาอยู่ในทิศทางที่เหมาะสมตามความต้องการของบุคคล ค่านิยมเป็นกระบวนการที่แยกไม่ออกจากความคิดและความรู้สึก โดยที่ความคิดเป็นกระบวนการแก้ปัญหา ค่านิยมเป็นกระบวนการตัดสินใจที่สำคัญ ความรู้สึกเป็นกระบวนการยอมรับอย่างสมัครใจ ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึก ความคิด ค่านิยม

โคเฮนและคณะ (Cohen and others. 1980 : 53 - 58)

เสนอความเห็นเรื่องค่านิยมไม่ต่างจากเบลลันคา และให้ความเห็นว่าค่านิยมเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ ซึ่งทัศนคติประกอบด้วยการรับรู้ ความรู้สึก ปทัสถาน และทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม การปฏิสัมพันธ์ ส่วนประกอบของทัศนคติและพฤติกรรมมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันดังภาพประกอบ 2

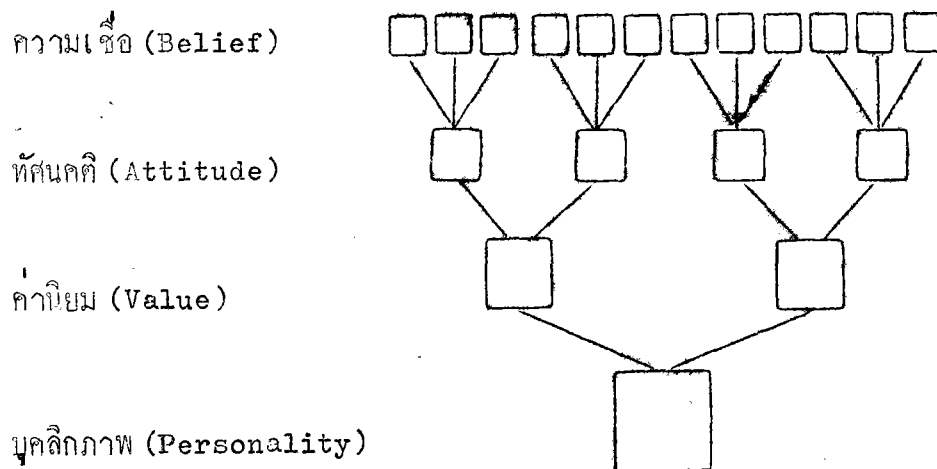

ภาพประกอบ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรม

เคลฮูน (Calhoun, 1982 : 1572 - A) มีความเห็นเกี่ยวกับค่านิยม ไม่ต่างจากเบลตันคา โคเฮนและคณะ โดยให้ความเห็นว่า ค่านิยมกับความรู้สึกมีความสัมพันธ์เกี่ยวของกันอย่างมาก เคลฮูนได้พัฒนาทฤษฎีความรู้สึกเกี่ยวกับค่านิยม โดยกล่าวว่า ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งที่แสดงความซาบซึ้งของค่านิยม ความต้องการในความสุข ความสมหวัง เป็นสิ่งที่ถึงความรู้สึกอันเป็นคุณลักษณะของค่านิยมและความต่างกันในการแสดงออกของบุคคลจะแสดงให้เห็นถึงพื้นฐานทางจิตใจคือความรู้สึก นั่นหมายถึงว่า การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมใด ๆ ออกมา หรือมีความต้องการไม่ว่าจะเป็นทางร่างกาย จิตใจ สิ่งเหล่านี้จะแสดงถึงการมีค่านิยมและการที่บุคคลมีความต้องการต่างกัน ความรู้สึกต่างกัน จะแสดงถึงการมีค่านิยมต่างกัน ค่านิยมตามแนวคิดของเคลฮูนมีค่านิยมร่วม ซึ่งไม่เป็นบุคลิกภาพของบุคคล และค่านิยมเฉพาะบุคคล ซึ่งเป็นค่านิยมเกี่ยวกับบุคลิกภาพของบุคคล นั่นหมายถึงค่านิยมจุลปลายทาง และค่านิยมวิถีปฏิบัติ ตามแนวทฤษฎีค่านิยมของโรคส์นั่นเอง

ไอแซก (Eysenck) นักจิตวิทยาสังคมเสนอแผนภาพต้นไม้ (Tree Model)

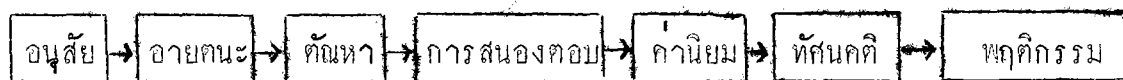
แสดงระดับความรู้สึกชั้นต่าง ๆ ขั้นต้นเป็นระดับความรู้สึกที่เป็นความเชื่อ ขั้นที่สองเป็นระดับความรู้สึกที่เป็นทัศนคติ ขั้นที่สามเป็นระดับความรู้สึกที่เป็นการมองเห็นคุณค่าหรือชั้นที่เรียกว่าค่านิยม ขั้นที่สี่เป็นขั้นสุดท้ายเรียกว่าเป็นบุคลิกภาพ ระดับชั้นต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันสามารถมองย้อนกลับไปได้ เช่น มองจากระดับความเชื่อไปบุคลิกภาพ หรือมองจากบุคลิกภาพไปถึงความเชื่อ จากแผนภาพเราจะเห็นว่า สามารถเปลี่ยนความเชื่อของบุคคลได้ง่าย แต่เปลี่ยนทัศนคติของบุคคลได้ยากกว่า และเปลี่ยนค่านิยมของบุคคลได้ยากกว่าทัศนคติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลิกภาพของบุคคลเป็นสิ่งที่ติดตัวบุคคลนั้นตลอดไป แม้ว่าค่านิยม ทัศนคติ ความเชื่อ จะเปลี่ยนไปตามสภาพสังคมหรือสิ่งแวดล้อมก็ตาม (ส. วาสนา ประมวลพจนานุกรม 2524 : 2 - 3)

ภาพประกอบ 3 แผนภาพต้นไม้ แสดงระดับความรู้สึกชั้นต่าง ๆ ตามแนวทางของไอแซกส์

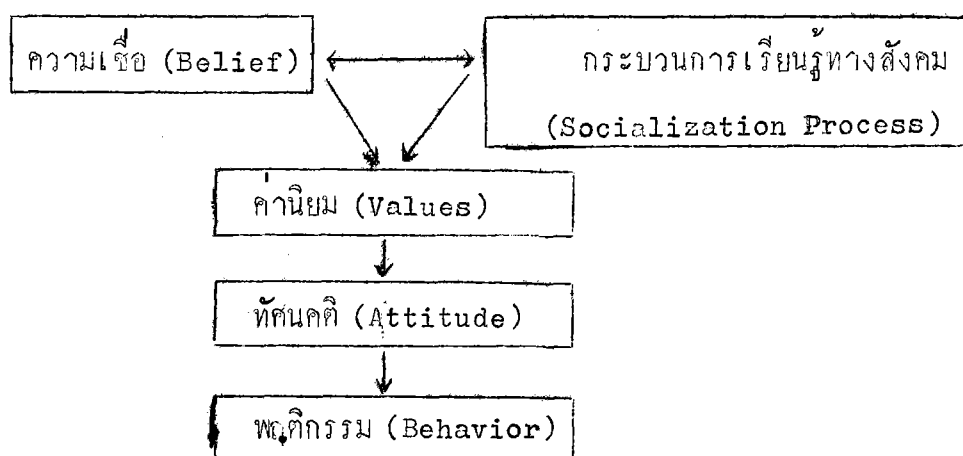
นิพนธ์ คันทะเสวี (นิพนธ์ คันทะเสวี ม.ป.ป. : 17 - 19) ให้ความสำคัญเห็นเกี่ยวกับค่านิยมไม่ต่างจากไอแซกส์ กล่าวคือ โดยอนุสัยหรือสันดานอันใดแก่ แนวโน้มที่ยึดถือหรือความเชื่อ ความชอบในสิ่งที่สมอารมณ์ ความสะดวกสบาย ความสนุกสนาน แนวโน้มไม่พอใจในสิ่งที่ไม่น่าพอใจ แนวโน้มที่สงสัยลังเล ความอยากรู้อยากเห็น ฯลฯ เมื่อถูกกระตุ้นด้วยอายคนระภายนอก ได้แก่ รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส ความคิด มากกระทำต่ออายคนระภายใน ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ก่อให้เกิดการสนองตอบต่อความอยาก

หรือค้นหา ถ้าการสนองตอบเป็นที่พอใจจะเกิดความชอบความนิยมเห็นสิ่งนั้นมีคุณค่ามีความหมาย ซึ่งก่อให้เกิดค่านิยม และจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติ และพฤติกรรมหรือเป็นบุคคลิกภาพตามความคิดของไอแซกส์

ภาพประกอบ 4 แสดงการเกิดค่านิยมตามแนวทางของนิพนธ์ คันทะเสวี

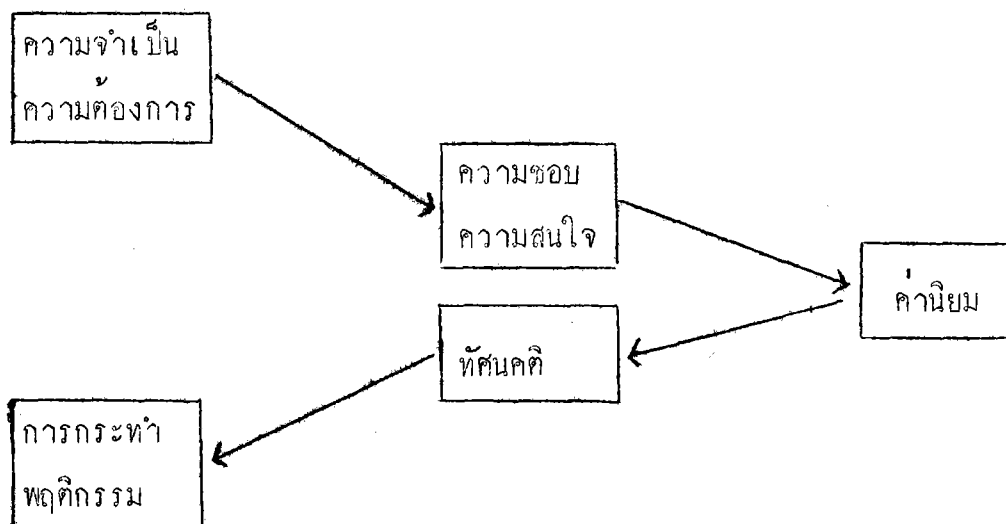
สไนท์ สัมครการ (สไนท์ สัมครการ 2526 : 28) ให้ความเห็นว่า ค่านิยมเป็นแนวคิดทางสังคมศาสตร์ ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง แต่สิ่งที่สังเกตได้คือพฤติกรรม ซึ่งพฤติกรรมจะคล้อยตามความเชื่อและค่านิยม นักสังคมศาสตร์จึงอนุมานว่าค่านิยมจากพฤติกรรม แบ่งค่านิยมออกเป็น 2 ประเภท คือ ค่านิยมเฉพาะบุคคล (Individual Values) เช่น การประหยัด ความขยันหมั่นเพียร การพึ่งตนเอง ฯลฯ อีกอย่างหนึ่งคือ ค่านิยมของสังคม หรือค่านิยมทางวัฒนธรรม (Social or Cultural Values) เช่น ความสันติสุข ความสงบเรียบร้อย ฯลฯ

ภาพประกอบ 5 แสดงการเกิดค่านิยมตามแนวทางของสไนท์ สัมครการ

สาโรช บัวศรี (สาโรช บัวศรี 2526 : 22, 25 - 26) ให้ความเห็นในการเกิดค่านิยมไว้ว่า เมื่อเกิดความจำเป็น หรือความต้องการ ขึ้นต่อไปจะเกิดเป็นความชอบ หรือความสนใจ ความชอบหรือความสนใจนี้จะกระตุ้นให้เกิดความนิยมตามชอบ เข้าใจในคุณค่ากลายเป็นค่านิยม ถ้าค่านิยมก่อตัวเป็นระยะเวลานานพอควร ทำให้เกิดสภาวะความพร้อมที่จะกระทำอยู่ในใจเรียกว่า ทศนคติ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการกระทำ หรือพฤติกรรม และได้แบ่งค่านิยมต่างจาก สนิท สัมภรกร คือ ถ้ายึดเอาวิชาชีพ

(Profession) เป็นหลัก แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ เป็นค่านิยมพื้นฐาน (Basic Value) ประกอบด้วยค่านิยมด้านศีลธรรม(Moral Values) ค่านิยมด้านคุณธรรม (Ethical Values) ค่านิยมด้านวัฒนธรรม(Cultural Values) ค่านิยมด้านกฎหมาย (Legal Values) อีกประการหนึ่งคือค่านิยมวิชาชีพ (Professional Values) ประกอบด้วยอุดมการณ์ในอาชีพ วินัยในอาชีพ มารยาทในอาชีพ พระราชบัญญัติในอาชีพ ถ้ายึดเอาพระศาสนาเป็นหลัก แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ เป็นค่านิยมที่เป็นศีลธรรม (Morality) หมายถึงค่านิยมที่เป็นศีล และธรรม อีกประการหนึ่งคือ ค่านิยมที่เป็นข้อตกลง (Convention) หมายถึง ค่านิยมที่ประชาชนในชาติได้ตกลงเห็นชอบ ตามยุคตามสมัย ได้แก่ธรรมเนียมประเพณี อุดมการณ์ วินัย กฎหมาย ฯลฯ

ภาพประกอบ 6 แสดงการเกิดค่านิยมตามแนวทางของสาโรช บัวศรี

ค่านิยม จึงเป็นระดับความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับและสะสมจากประสบการณ์ เราทราบค่านิยมของบุคคลได้จากพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออก อาจอยู่ในรูปที่สามารถมองเห็นได้ ได้แก่พฤติกรรมทางกาย หรือพฤติกรรมที่ไม่สามารถมองเห็น แต่จะทราบว่าบุคคลมีค่านิยมนั้น ๆ ได้โดยวิธีทางอ้อม ได้แก่พฤติกรรมทางใจ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า ค่านิยมของบุคคลจะเป็นค่านิยมวิถีปฏิบัติ และค่านิยมจะปลดปล่อยไปตามแนวทฤษฎีค่านิยมของโรคีนันเอง

ความหมายของค่านิยม

ยัง (สมบัติ มหารศ 2520 : 1 อ้างอิงมาจาก Young. 1962) ให้ความหมายค่านิยมไว้คือ เป็นสมมุติฐานเกี่ยวกับสิ่งที่ถูกคองสำคัญหรือสิ่งที่เป็นแก่นแท้ของวัฒนธรรม เป็นความเชื่อต่าง ๆ เช่น ความยิ่งใหญ่ ความสำเร็จ ความก้าวหน้า ความซื่อสัตย์ ฯลฯ เป็นสำนึกสำนึกในทางอาณภาพ เช่น การเห็นอกว่าชาติอื่นในค่าน พลกำลัง หรือคิดว่าชาติตนดีกว่าชาติอื่น และเป็นมโนคติที่กระตุ้นพฤติกรรมทางสังคม

✓ ออลพอก (Reich and Adcock. 1976 : 18 citing Allport. 1963) ให้ความหมายค่านิยมไว้ว่าเป็นความเชื่อที่ขึ้นอยู่กับ การกระทำด้วยความสมัครใจ ผักไม่ความชอบ ความโน้มเอียงของบุคคล

โรเซนเบอร์ก (จิตรอารี เนตรหิน 2513 : 7 อ้างอิงมาจาก Rosenberg. 1965 : 253) ให้ความหมายค่านิยมไว้ว่า เป็นสิ่งที่บุคคลสนใจ สิ่ง ที่บุคคลต้องการ สิ่ง ที่บุคคลรู้สึกเหมือนเป็นหน้าที่ สิ่ง ที่บูชาหรือสิ่งที่พอใจ

✓ โรคิช (สุนทรี โคมิน และสนธิ สัมครการ 2522. 13 อ้างอิงมาจาก Rokeach. 1968 : 5) ให้ความหมายค่านิยมไว้ว่า เป็นความเชื่อที่มีลักษณะถาวร เชื่อว่าวิถีปฏิบัติบางอย่างหรือเป้าหมายชีวิตบางอย่าง เป็นสิ่งที่ตัวเองหรือสังคมเห็นค ีเห็นชอบ สมควรที่จะยึดถือหรือปฏิบัติมากกว่าวิถีปฏิบัติหรือเป้าหมายชีวิตอย่างอื่น

ยัง ออลพอก โรเซนเบอร์ก โรคิช ให้ความหมายของค่านิยมมีหลัก สำคัญตรงกัน คือ ค่านิยมเป็นความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลในวิถีปฏิบัติหรือเป้าหมาย ชีวิตที่ไม่ขัดต่อสังคม หรือความรู้สึกส่วนตัว นอกจากนี้ยังท่านให้ความหมายของค่านิยม

ในลักษณะของความถี่รวบยอดในการที่จะเลือกปฏิบัติ ความต้องการ พฤติกรรม การปรับตัว ความแตกต่างระหว่างบุคคลดังต่อไปนี้

คลักฮอร์น (จิตรอารี เนตรหิน 2513 : 7 อ้างอิงมาจาก Kluckhorn "Values and Value - Orientation in the Theory of Action" : 395) ให้ความหมายค่านิยมไว้คือ เป็นความถี่รวบยอดเกี่ยวกับสิ่งที่พึงปรารถนา ซึ่งจะมีต่อการเลือกปฏิบัติและผลการกระทำของบุคคล

✓ คิลแพทริก (Killpatrick. 1954 : 15) ให้ความหมายค่านิยมไว้ว่า เป็นความต้องการที่ได้รับการประเมินอย่างรอบคอบ และปรากฏว่ามีค่าแก่การเลือกไว้ เป็นคุณสมบัติของคน

✓ โจนส์ และเกอร์ด (Reich and Adcock. 1976 : 17 - 18 citing Jones and Gerard. 1976) กล่าวว่า ค่านิยมเป็นความแตกต่างกันของบุคคล ในข้อกำหนดหรือจุดประสงค์ เพื่อบรรลุจุดหมาย การสรรเสริญ การรับรอง ความสมัครใจ ในความเป็นอยู่ใช้สอยในชีวิตประจำวัน ทำให้ได้มาซึ่งค่านิยมในทางบวก ค่านิยมเป็นสิ่งกระตุ้นเร้าให้บุคคลปรับปรุงตัวเองตามสภาพสิ่งแวดล้อม ทำให้พบว่าสมควรทำหรือไม่ตามค่านิยมที่มีในตน

ยอร์จ ลันด์เบอร์ก (สมบัติ มหารศ 2520 : 1 อ้างอิงมาจาก โครงการคำรณาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ "รัฐศาสตร์" 2514 : 91) ให้ความหมายค่านิยมไว้คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ประชาชนได้ปฏิบัติเพื่อคงไว้หรือครอบครองไว้

สำหรับความหมายของค่านิยม ตามทัศนะของคนไทยมีดังต่อไปนี้

ถนอม อินทรกำเนต (ถนอม อินทรกำเนต 2514 : 6) ให้ความหมายค่านิยมไว้ว่า เป็นความสนใจหรือความปรารถนาที่ได้รับการประเมินอย่างถี่ถ้วน และพบว่ามีความค่าที่จะเลือก สิ่งใดที่มีความปรารถนามากก็มีค่านิยมสูง สิ่งใดมีความปรารถนาลดลงก็มีค่านิยมต่ำ สิ่งใดที่หลีกเลี่ยงก็มีค่านิยมไปในทางลบ

นิพนธ์ คันธเสวี (นิพนธ์ คันธเสวี ม.ป.ป. : 17) ให้ความหมายค่านิยมไว้ว่าเป็นความเชื่อของบุคคลหรือกลุ่มคนที่ว่าสิ่งใด ๆ นั้นก็มีคุณค่าแก่การนิยม

ยกย่อง อันทำให้บุคคลหรือกลุ่มคนนั้นอยากมี อยากเป็น หรืออยากทำสิ่งนั้น ๆ

สมบัติ มหารศ และคณะ (สมบัติ มหารศ และคณะ 2521 : 4) ให้ความหมายค่านิยมไว้คือเป็นสมมุติฐานในวงกว้างที่เกี่ยวกับสิ่งใดที่เราคิดว่าถูกต้องและมีความสำคัญ แบบแผนของค่านิยมจะต้องเป็นคั่นคอกทางวัฒนธรรมทุกอย่าง คุณลักษณะพื้นฐานทางวัฒนธรรมจะส่งผลสะท้อนต่อวัฒนธรรมดั้งเดิม

สมุท นุชนาถ (สมุท นุชนาถ 2514 : 10) ให้ความหมายค่านิยมไว้คือเป็นความรู้สึกที่ประกอบด้วย ความชอบ ความพอใจ ความสนใจ และความต้องการต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ถ้าความรู้สึกนี้เกิดขึ้นต่อสิ่งใด ผู้นั้นจะมีค่านิยมต่อสิ่งนั้น ดังนั้นค่านิยมจึงเป็นสิ่งที่คนสนใจ สิ่งที่คุณปรารถนาจะได้ ปรารถนาจะเป็น ค่านิยมรวมไปถึงจุดมุ่งหมายและความต้องการในชีวิต

สุนทรี โคมิน และสนธิ สมักรการ (สุนทรี โคมิน และสนธิ สมักรการ 2523 : 68) ให้ความหมายไว้ว่า ค่านิยมคือความเชื่อ (Prescriptive belief) อย่างหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะถาวรที่เชื่อว่า "วิธีปฏิบัติ" บางอย่างหรือ "เป้าหมายของชีวิต" บางอย่างนั้น เป็นสิ่งที่ตัวเองหรือสังคมเห็นดีเห็นชอบ สมควรที่จะยึดถือหรือปฏิบัติมากกว่าวิธีปฏิบัติหรือเป้าหมายชีวิตอย่างอื่น

อาบ นกะจัก (อาบ นกะจัก ม.ป.ป. : 20) ให้ความหมายค่านิยมไว้คือเป็นความนิยม ความเชื่อ ความเลื่อมใสสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นรูปธรรมก็คือนามธรรมที่ดีที่ฝังอยู่ในใจของคน มีอิทธิพลกับความคิดเห็นและนำไปสู่การแสดงออกทางกาย วาจา ใจ ที่เรียกว่าความประพฤติ

ความหมายของค่านิยมที่ ถนอม อินทรกำเนต, นิพนธ์ คันธเสวี, สมบัติ มหารศ. และคณะ, สมุท นุชนาถ, สุนทรี โคมิน และสนธิ สมักรการ และอาบ นกะจัก กล่าวไว้ว่า หลักสำคัญของค่านิยมอยู่ที่ความสนใจ ความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ แต่มีบางความหมายของค่านิยมที่กล่าวไว้ในลักษณะสภาพการกระทำ การปฏิบัติ ประสพการณ์ของบุคคล มีดังต่อไปนี้

พนัส หันนาคินทร์ (พนัส หันนาคินทร์ 2520 : 17) ให้ความหมายค่านิยม

ไว้ว่า เป็นการยอมรับนับถือพร้อมที่จะปฏิบัติตามคุณค่าที่คนหรือกลุ่มคนมีต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นวัตถุ มนุษย์ สิ่งมีชีวิตอื่น ๆ รวมทั้งการกระทำในด้านเศรษฐกิจ สังคม จริยธรรม คุณทริยภาพ ทั้งนี้ได้ทำการประเมินค่าจากทัศนะต่าง ๆ โดยถ้อยคำและรอบคอบแล้ว

วีระ บำรุงรักษ์ (วีระ บำรุงรักษ์ ม.ป.ป. : 30) ให้ความหมายไว้ว่า ค่านิยมคือสิ่งที่ดี สิ่งที่ถูกต้อง สิ่งที่สำคัญ ซึ่งบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในระบบวัฒนธรรมเดียวกันเป็นผู้กำหนดขึ้น หรือเป็นปทัสฐาน (Norm) ที่คงที่ซึ่งวิวัฒนาการมาเป็นเวลายาวนาน และเป็นตัวกำหนดทิศทางการดำเนินชีวิตตลอดทั้งคุณภาพและรูปแบบของวิถีชีวิตของแต่ละบุคคล หรือเป็นประสมการณ์ใด ๆ ที่มีส่วนสร้างชีวิตให้มีคุณค่า มีความหมายมากขึ้น มีส่วนช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ทั้งหลายให้กับจุดหมายปลายทาง

สาโรช บัวศรี (สาโรช บัวศรี 2526 : 13) ให้ความหมายไว้ว่า ค่านิยมคือสภาพหรือการกระทำบางประการที่เราเชื่อถือหรือนิยามว่าควรยึดมั่นหรือควรกระทำเพื่อจะได้บรรลุจุดหมายหมายของตัวเราเอง หรือของสังคมที่เราอาศัยอยู่

จากความหมาย ของค่านิยม ที่นักการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งในและต่างประเทศกล่าวไว้ พอสรุปได้ว่า ค่านิยมเป็นระดับของความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล ทั้งนี้เนื่องจากได้ประเมินความรู้สึกอย่างรอบคอบและถี่ถ้วนแล้วในการที่จะบรรลุในวิถีปฏิบัติและจุดหมาย ทั้งนี้คงไม่ขัดต่อความรู้สึกของตนเองหรือสังคม

แรท ฮาร์มิน และไซมอน (Raths, Harmin and Simon. 1966 : 28 - 30) ให้หลักการพิจารณาค่านิยมของบุคคลไว้ดังนี้

1. เป็นค่านิยมที่บุคคลเลือกค่านิยมนั้น ๆ ได้อย่างอิสระ
2. เป็นค่านิยมที่เลือกจากที่มีอยู่หลายค่านิยม
3. การพิจารณาเลือกค่านิยมนั้น ๆ โดยมีเหตุผลที่บุคคลพึงพอใจ
4. เป็นค่านิยมที่บุคคลภาคภูมิใจที่เลือกค่านิยมนั้น
5. เป็นค่านิยมที่บุคคลยอมรับอย่างเปิดเผยและสนับสนุน
6. เป็นค่านิยมที่บุคคลยึดถือปฏิบัติมิใช่ยอมรับเพียงอย่างเดียว
7. ค่านิยมนั้นบุคคลจะปฏิบัติซ้ำบ่อย ๆ มิใช่เป็นครั้งคราว

ตามหลักการพิจารณาคำนิยมของ แรท สารัมินและไซมอน ข้อ 1, 2, 3
เป็นชั้นการเลือกคำนิยม ข้อ 4, 5 เป็นชั้นการให้คุณค่าของคำนิยม ข้อ 6, 7 เป็นชั้น
การปฏิบัติตามคำนิยม

คำนิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม

แนวทางปฏิบัติที่แสดงถึงการมีคำนิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมตาม
ประกาศของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (สำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ "รายงาน
ผลการประชุมปรับปรุงแผนและทิศทางการทำงาน" ม.ป.ป. : 50 - 51) มีดังนี้

1. มีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย
2. มีความพอดีในการบริโภคและเว้นการฟุ้งเฟ้อที่เกินความสามารถ
3. ใช้ทรัพยากรและเวลาให้เป็นประโยชน์มากที่สุด
4. คำนึงถึงฐานะและเศรษฐกิจ คัดก่อนจ่ายและใช้เท่าที่จำเป็น
5. ไม่ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือยหรือตระหนี่ถี่เหนียวจนเกินไป
6. จัดงานและพิธีต่าง ๆ โดยใช้เท่าที่จำเป็น
7. เพิ่มพูนทรัพยากรด้วยการเก็บและนำไปทำให้เกิดประโยชน์
8. รู้จักใช้ ดูแลรักษาและบูรณะทรัพย์สินทั้งของตนเองและของส่วนรวม
9. วางแผนการใช้จ่ายให้รอบคอบ มีสัดส่วนและออมไว้บ้างตามสมควร

จากแนวทางการปฏิบัติทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยสรุปเป็นพฤติกรรมการประหยัดและออม
ในเรื่องการใช้เวลา การประหยัดและออมทรัพย์สิน การประหยัดและออมสิ่งของเครื่องใช้
การประหยัดและออมทรัพยากรธรรมชาติ และการดำรงชีวิตเหมาะสมกับฐานะความเป็นอยู่

ความหมายของการประหยัดและออม ตามที่หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
(กรมสามัญศึกษา ม.ป.ป. : 53, 55, 65, 75) ให้อธิบายไว้คือ

การประหยัดและออม หมายถึงการรู้จักออมทรัพย์สิน เวลา ทรัพยากร ทั้งส่วน
ตนและสังคมตามความจำเป็น ให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าที่สุด รวมทั้งการรู้จักดำรงชีวิต
ให้เหมาะสมกับสภาพฐานะความเป็นอยู่ส่วนตนและสังคม

การประหยัดเวลา หมายถึง การรู้จักวางแผนการใช้เวลาของตนและใช้ให้

เกิดประโยชน์คุ้มค่ามากที่สุด เช่นการใช้เวลาเดินทางไปโรงเรียน เดินทางกลับบ้าน ใช้เวลาในการศึกษาเล่าเรียน ทำแบบฝึกหัดทบทวนบทเรียน หากความรู้เพิ่มเติม ใช้เวลาในการทำธุรกิจส่วนตัว ใช้เวลาในการนอนพักผ่อน ทำงานอดิเรก ช่วยเหลืองานบ้าน ชุมชน และสังคม

การประหยัดเงิน หมายถึง การรู้จักวางแผนการใช้จ่ายเงิน ให้เกิดประโยชน์ คุ้มค่าที่สุด เหมาะสมกับรายรับ มีการเก็บออม ยับยั้งความต้องการของตน อันมีผล ทำให้ใช้เงินอยู่ในขอบเขตที่พอเหมาะพอควร ตัดสินใจใช้เงินโดยคำนึงถึงประโยชน์ คุ้มค่า ความเป็นของตนเองอย่างรอบคอบ ไม่ตระหนี่ถี่เหนียว

การประหยัดในค่าน สิ่งของเครื่องใช้ หมายถึง การรู้จักใช้สิ่งของเครื่องใช้ ทั้งของคนและส่วนรวมให้ได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด รักษา ซ่อมแซมสิ่งของเครื่องใช้ให้ใช้งานได้อยู่เสมอ ไม่ใช้อย่างฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น ด้วยความเคยชินหรือสะดวกสบายของคน เช่น ประหยัดไฟฟ้า น้ำประปาของส่วนรวม

การศึกษาและงานวิจัยค่านิยม

ต่างประเทศ

อัลพอร์ท และเวอร์นอน (Kirby and Radford. 1976 : 123 - 124 citing Allport and Vernon. 1931) เป็นผู้เริ่มต้นศึกษาค่านิยม แบบ สอบวัดค่านิยมที่รู้จักกันทั่วไปคือ "Study of Value" ซึ่งเป็นแบบทดสอบเขียนตอบ ชนิด 2 ตัวเลือก และ 4 ตัวเลือก วัดค่านิยม 6 ด้านตามแนวคิดของสปรองเกอร์ คะแนนดิบรวมของแต่ละค่านำเสนอเป็นแผนภาพ(Profile) ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ หาโดยใช้วิธีสอบซ้ำและได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.77 ถึง 0.93 สำหรับค่านิยม ทั้ง 6 ด้าน

โรคิช (Reich and Adcock. 1976 : 23 - 25 citing Rokeach. 1976) สร้างเครื่องมือวัดค่านิยมจุดหมายปลายทาง และค่านิยมวิถีปฏิบัติ โดยกำหนด เป็นข้อความอย่างละ 18 ข้อความแล้วให้ผู้ทำสอบจัดลำดับความสำคัญ ความแตกต่าง ของการจัดลำดับเป็นสิ่งชี้ให้เห็นค่านิยมของบุคคล ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือหา

ด้วยวิธีสอบซ้ำ ให้ค่าความเชื่อมั่น 0.69 สำหรับค่านิยมจุดหมายปลายทาง และ 0.61 สำหรับค่านิยมวิถีปฏิบัติ

การศึกษาของ โรคิช ออดพอต และเวอร์นอน เป็นการศึกษาตามทฤษฎี หรือ แนวคิดของค่านิยมแล้วสร้างเครื่องวัดตามแนวคิดหรือทฤษฎี สำหรับผู้ที่ศึกษาค่านิยม โดย ท้องการทราบถึงองค์ประกอบทางโครงสร้างของค่านิยมมีดังนี้

คูโร (Kirby and Radford, 1976 : 124 citing Lurie, 1937)

นำผลจากแบบทดสอบมาตรฐานการศึกษาค่านิยม "The Study of Value" จำนวน 200 ข้อ ไปวิเคราะห์หาองค์ประกอบ ผลออกมาเป็น 4 องค์ประกอบคือ องค์ประกอบด้าน สังคม และการไม่เห็นประโยชน์ส่วนตน (Social and Altruistic) องค์ประกอบ ด้าน "philistine" เช่นลักษณะการก้าวร้าว เอาแต่ใจตนเอง ถือประโยชน์ตนเป็น สำคัญ คอทาน ฯลฯ องค์ประกอบด้านความนึกคิด (Theoretical) องค์ประกอบด้าน ศาสนา (Religions)

ทซงเชียน วู (Tsong - shien Wu, 1977) ศึกษาค่านิยมของเด็กใน ไต้หวัน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับศาสนา ความเชื่อ ฐานะเศรษฐกิจ สังคม สิ่งของเครื่องใช้อันบ่งชี้ถึงค่านิยม แบบสอบถามใช้ได้กับทุกสภาพ สังคมที่มีความแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา สุ่มจากในเมืองและในชนบท ข้อมูลถูกรวบรวมโดยการนำเจาะลงในบัตรเพื่อวิเคราะห์หาองค์ประกอบด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ใช้โปรแกรม SPSS ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้องค์ประกอบของค่านิยมออกมา 6 องค์ ประกอบ (Tsong - shien Wu, 1977 : 54)

การ์คเนอร์ (Gardner, 1982 : 855 - A) ศึกษาลักษณะโครงสร้างของ ค่านิยมทางสังคมและเศรษฐกิจของชุมชนเกษตรกรในเคนทักกี (Kentucky) พบว่า ค่านิยมที่สำคัญในชุมชนนี้มีการยึดมั่นในระบบครอบครัว (familism) ความเคารพนับถือ (reverence for) การสนทนาวิสาสะ (conversation of) การเป็นคนช่างคิด (the resource base) การร่วมแรงร่วมใจกันฉันทเพื่อนบ้าน (neighborly co - operation) การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (mutual aid)

ผู้ที่ศึกษาค่านิยม ในลักษณะของความสัมพันธ์กับบุคลิกลักษณะอื่น คือ จอห์น ฟิลิป บอย (Boy, John Philip. 1982 : 4658 - A) เขาได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมกับลักษณะการเป็นผู้นำ ใ้กลุ่มตัวอย่างในแมสซาชูเซต แบบสอบถามวัดค่านิยมของบุคคลมีระดับการให้น้ำหนัก 7 ระดับ แบบสอบถามวัดลักษณะการเป็นผู้นำรวบรวมจากข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์ และคะแนนอยู่ในรูปแบบของการเป็นผู้นำ ตามทฤษฎี X และทฤษฎี Y ของแมคเกรเกอร์ (McGregor) ผลจากการศึกษาพบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ เป็นตัวพยากรณ์องค์ประกอบทางค่านิยมและองค์ประกอบทางค่านิยมมีความโน้มเอียงในการพยากรณ์ตามทฤษฎี X และทฤษฎี Y อย่างมีนัยสำคัญ

จากเอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ จะเห็นว่ารูปแบบและแนวทางการศึกษาค่านิยม สามารถศึกษาได้ตามแนวคิดและทฤษฎี หรือศึกษาในลักษณะการวิเคราะห์หาองค์ประกอบทางโครงสร้าง หรือศึกษาในลักษณะความสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่น ซึ่งขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายการศึกษาค่านิยม

ผลงานวิจัยในประเทศ

ประเสริฐ ชูลสิงห์ (ประเสริฐ ชูลสิงห์ : 2517) ศึกษาค่านิยมทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตการศึกษา 2 เช่น ความรับผิดชอบ ความอดทน ความกตัญญู ความรักในครอบครัว การประหยัด ความซื่อสัตย์สุจริต ฯลฯ พบว่า นักเรียนมีค่านิยมด้านการศึกษาเป็นอันดับหนึ่ง ความรักในชีวิตครอบครัวเป็นอันดับสอง ความกตัญญูเป็นอันดับสาม นักเรียนที่ต่างกันในด้านศาสนา การศึกษาของบิดามารดา ภูมิจำแนกและเพศ มีค่านิยมทางสังคมไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มนักเรียนที่คำนึงถึงอาชีพของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกัน มีค่านิยมทางสังคมแตกต่างกัน

วิระวรรณ อามระดิษ (วิระวรรณ อามระดิษ : 2522) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เช่น ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ ความมีระเบียบวินัย ความอดทน การประหยัดและออม ฯลฯ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรม ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจ การศึกษา อาชีพ ที่อยู่

และลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมต่างกัน

สุนทรี โคมิน และสนธิ สมักรการ (สุนทรี โคมิน และสนธิ สมักรการ 2522) ศึกษาค่านิยมและระบบค่านิยมไทยกับกลุ่มตัวอย่าง 2,469 คน ตั้งแต่อายุ 15 - 80 ปี พบว่า ค่านิยมค่านิยมวิถีปฏิบัติ ผู้มีการศึกษาต่างกัน มีความแตกต่างกัน 20 ด้านจาก ค่านิยม 23 ด้าน ค่านิยมที่ผู้มีการศึกษาทำให้ความสำคัญในระดับต่ำ คือ ความกตัญญู การรักษาน้ำใจ การให้อภัย การพึ่งพาอาศัยกัน ความอ่อนน้อมเชื่อฟัง ค่านิยมที่ผู้มีการศึกษาสูง ให้ความสำคัญคือการเป็นตัวของตัวเอง ความรับผิดชอบ การมีความสามารถสูง การศึกษาสูง ความคิดสร้างสรรค์ การมีความคิดกว้าง ค่านิยมกับอาชีพ ทุกกลุ่มอาชีพ มีค่านิยมแตกต่างกันเกือบทุกค่านิยม ค่านิยมจุดหมายปลายทางที่ไม่ต่างกันคือ ความกว้างขวางในสังคม ความมั่งมีเงินทอง ค่านิยมวิถีปฏิบัติที่ไม่ต่างกันคือ การปรับตัวเข้ากับ จังหวะโอกาสและสิ่งแวดล้อม ความกล้า ความสะอาด เพศชายและเพศหญิง มีค่านิยมจุดหมายปลายทางต่างกันมากคือ ความเสมอภาคและค่านิยมวิถีปฏิบัติที่ต่างกันมากคือ ความสนุกสนานรื่นเริง

สมาน ชาลีเครือ (สมาน ชาลีเครือ 2523) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ค่านิยมเชิงสังคมกับความซื่อสัตย์ ซึ่งเป็นค่านิยมในด้านความรักของมนุษย์โดยการเอาใจใส่มีความผูกพันในด้านความทุกข์สุข ความเคารพในสิทธิเสรีภาพของเพื่อนมนุษย์ เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว ผลปรากฏว่าค่านิยมเชิงสังคมมีความสัมพันธ์กัน ทางบวกกับความซื่อสัตย์ นักเรียนชายและหญิงที่ผูกครองมีอาชีพต่างกัน จะมีค่านิยมเชิงสังคมต่างกัน นักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีค่านิยมเชิงสังคมไม่แตกต่างกัน

ปิ่นสุวรรณ เติสยานนท์ (ปิ่นสุวรรณ เติสยานนท์ 2526) ศึกษาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐานเรื่องการประหยัดและออม การมีระเบียบวินัย การเคารพกฎหมาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร กำหนดระดับความคิดไว้ 5 ระดับ ระดับ 1 เป็นความคิดที่คนทั่วไปไม่ยอมรับและถือว่าไม่ควรปฏิบัติ เพราะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองหรือสังคม และจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขอย่างยิ่ง ระดับ 2 เป็นความคิดที่คนทั่วไปไม่ยอมรับและถือว่าไม่ควรปฏิบัติเพราะ

ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองหรือสังคม และควรได้รับการแก้ไข ระดับ 3 เป็นระดับความคิดที่คนทั่วไปยอมรับว่าปฏิบัติได้ เพราะก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อตนเองเท่านั้น ระดับ 4 เป็นความคิดที่คนทั่วไปยอมรับว่าปฏิบัติได้ เพราะก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อตนเองและสังคม แต่มีพฤติกรรมที่ควรปฏิบัติได้น้อยกว่า ระดับ 5 เป็นความคิดที่คนทั่วไปยอมรับว่าถูกต้องและสมควรปฏิบัติมากที่สุด เพราะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ผลปรากฏว่าค่านิยมพื้นฐานดังกล่าวของนักเรียนอยู่ในระดับที่พึงประสงค์ ยกเว้นการใช้เวลาว่างในการหาความรู้และรายได้ การรับบริการตามลำดับก่อนหลัง การละเว้นการใช้สิทธิ อยู่ในระดับที่ไม่พึงประสงค์ นักเรียนหญิงมีค่านิยมด้านการประหยัดและออมสูงกว่านักเรียนชาย แต่ไม่ต่างกันในด้านความมีระเบียบวินัย และการเคารพกฎหมาย เมื่อจำแนกตามระดับเศรษฐกิจ ค่านิยมด้านการประหยัดและออม การมีระเบียบวินัยไม่มีความแตกต่างกัน แต่นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมต่ำ จะมีค่านิยมด้านการเคารพกฎหมายสูงกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางและสูง เพศกับฐานะทางเศรษฐกิจสังคม ไม่มีผลรวมกันต่อระดับค่านิยมด้านการประหยัดและออม การมีระเบียบวินัย และการเคารพกฎหมาย

จากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยมีความสนใจจะศึกษาและสร้างแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารการศึกษา ครูผู้สอน ครูฝ่ายแนะแนว และผู้ปกครองในการอบรมปลูกฝังค่านิยมด้านนี้ และผลจากการศึกษาเพื่อจะทราบว่าค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมประกอบด้วยองค์ประกอบใดบ้าง

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและหญิง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดอ่างทอง มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 2,602 คน จากโรงเรียน 14 โรงเรียน ซึ่งกระจายอยู่ตามอำเภอต่าง ๆ 7 อำเภอ คือ อำเภอเมือง ป่าโมก ไชโย โพธิ์ทอง สามโก้ แสวงหา และอำเภอวิเศษชัยชาญ

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดอ่างทอง จำนวน 356 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Sampling) (นิยม ปุราคำ 2517 : 210) มีหน่วยการสุ่มเป็นห้องเรียน ลำดับขั้นการสุ่มมีดังนี้

ขั้นที่ 1 ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($\alpha = 0.05$) เทียบจากตารางขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size Table) ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 356 คน (ดูน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 287 อ้างอิงมาจาก Marcardo. 1977 : 54)

ขั้นที่ 2 สุ่มอำเภอมาประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนอำเภอ 7 อำเภอ โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้จำนวนอำเภอ 5 อำเภอ

ขั้นที่ 3 สุ่มโรงเรียนในแต่ละอำเภอมาประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้จำนวนโรงเรียนทั้งหมด 7 โรงเรียน

ขั้นที่ 4 สุ่มห้องเรียนในแต่ละโรงเรียนที่สุ่มได้ในขั้นที่ 3 ออกมาด้วยอัตราส่วน 1 : 4 โดยประมาณ ได้จำนวนห้องเรียนทั้งสิ้น 10 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 356 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างดังตาราง 1

ตาราง 1 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้าง
แบบทดสอบ จำแนกตามอำเภอ

อำเภอ	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน (ห้อง)
เมือง	สตรีอ่างทอง	70 (2)
	จำปาหล่อพิทยาคม	34 (1)
วิเศษชัยชาญ	วิเศษไชยชาญ"ตันติวิทยานุกูล"	74 (2)
	ไผ่ขวางวิทยา	33 (1)
โพธิ์ทอง	โพธิ์ทอง "จินตคามณี"	72 (2)
ไชโย	ราชสกลวิทยานุกูล	34 (1)
สามโก้	สามโก้พิทยาคม	39 (1)
รวม		356 (10)

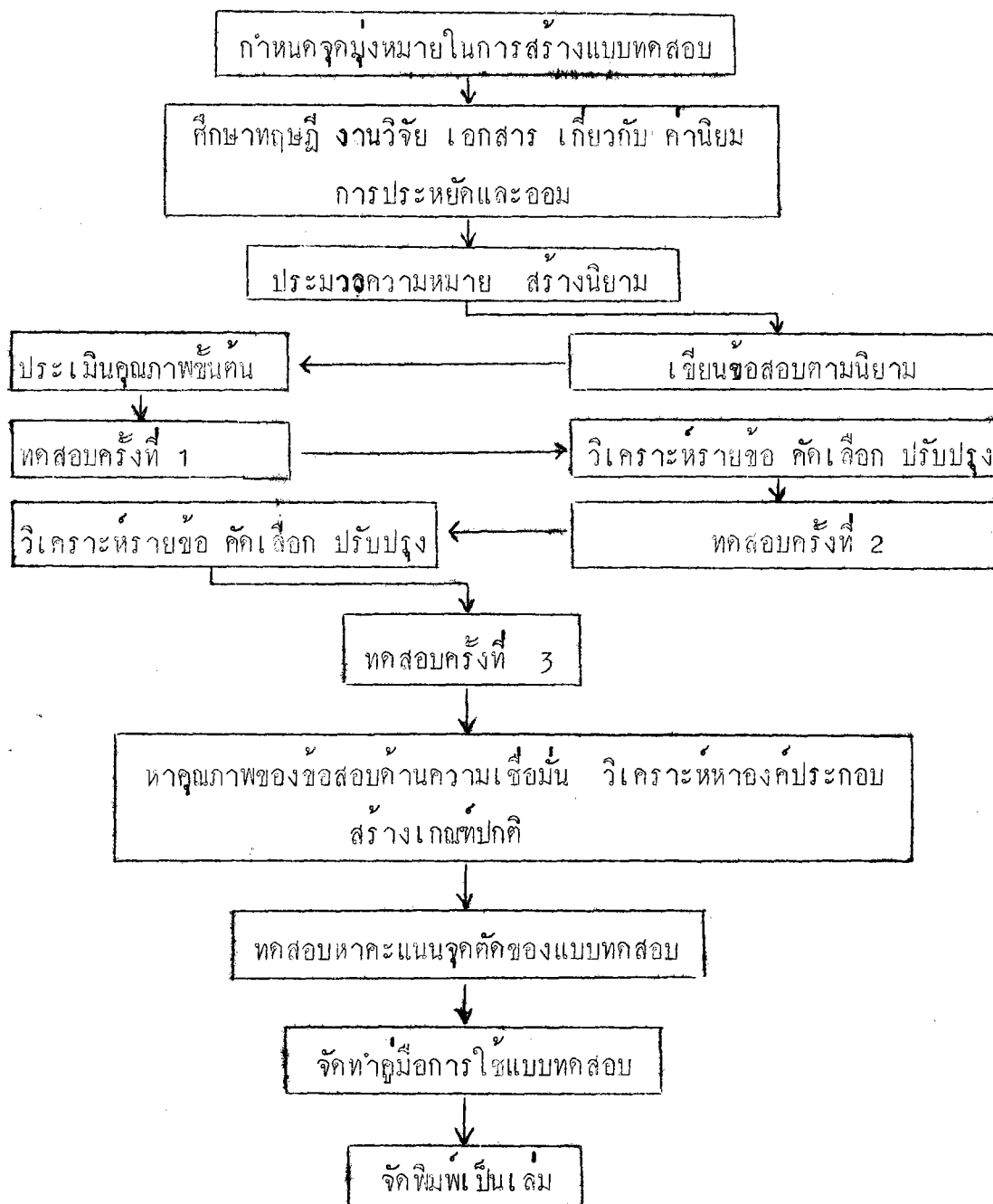
2. กลุ่มนักเรียนที่ใช้ในการวิเคราะห์ปรับปรุงแบบทดสอบ ในครั้งที่ 1 และ
ครั้งที่ 2 ผู้วิจัยสุ่มโรงเรียนในอำเภอที่เหลือจากกลุ่มตัวอย่าง ดังตาราง 2

ตาราง 2 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียน ที่ใช้วิเคราะห์ปรับปรุงแบบทดสอบ
จำแนกตามอำเภอ

วิเคราะห์ปรับปรุงแบบทดสอบ	อำเภอ	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน
ครั้งที่ 1	แสวงหา	แสวงหาพิทยาคม	109
ครั้งที่ 2	ป่าโมก	ป่าโมกวิทยานุกูล	120

วิธีดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับชั้น ดังแสดงในภาพประกอบ 7 ดังนี้

การสร้างแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม เริ่มต้นด้วยการกำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ วางแผนการสร้างแบบทดสอบ ตลอดจนนำแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง รวบรวมผลมาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงหาคุณภาพจนได้แบบทดสอบที่มีคุณภาพ มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายการสร้างแบบทดสอบ
2. วางแผนการสร้างแบบทดสอบ

ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี งานวิจัย เอกสารเกี่ยวกับค่านิยม การประหยัดและออม เช่น Study of Value ของอดลพอกและเวอรันอน งานวิจัยของปิ่นสุวรรณ เติสยานนท์ เรื่องการศึกษาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐานเรื่องการประหยัดและออม การมีระเบียบวินัย การเคารพกฎหมาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพฯ (ปิ่นสุวรรณ เติสยานนท์ 2526) แนวทางปฏิบัติตามค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม ของคณะกรรมการส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งชาติ การพิจารณาระดับค่านิยมเชิงจริยธรรมของโครงการศึกษาจริยธรรมไทยของกรมวิชาการ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดทางจิตพิสัยค่านิยมอื่น เช่น งานวิจัยของอนุวัฒน์ ทั้งสมบูรณ์ เรื่องการสร้างแบบทดสอบวัดความซื่อสัตย์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในเขตกรุงเทพฯ (อนุวัฒน์ ทั้งสมบูรณ์ 2526)

3. การเขียนข้อสอบ

3.1 ลักษณะของแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม จำนวน 56 สถานการณ์ มี 2 ฉบับ

3.1.1 แบบทดสอบชนิดกำหนดสถานการณ์ด้วยข้อความ 28 สถานการณ์

3.1.2 แบบทดสอบชนิดกำหนดสถานการณ์ด้วยรูปภาพ มีข้อความประกอบ 28 สถานการณ์

การสร้างสถานการณ์ เป็นสถานการณ์เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยสร้างโดยยึดแนวทางการปฏิบัติที่แสดงถึงการมีค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมตามประกาศของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

3.2 ผู้วิจัยสำรวจและรวบรวมแนวการตอบท้ายสถานการณ์ที่สร้างขึ้นจากกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีลักษณะการประหยัดและออม กับกลุ่มที่ไม่มีลักษณะการประหยัดและออม เพื่อนำมาสร้างและเป็นหลักการให้คะแนนของรายข้อในแต่ละสถานการณ์ ซึ่งมีน้ำหนักคะแนนเป็น 0 กับ 1

คะแนน 0 แสดงถึงลักษณะของการไม่ประหยัดและออม

คะแนน 1 แสดงถึงการมีลักษณะประหยัดและออม

3.3 น้ำหนักคะแนนของแต่ละสถานการณ์ ได้จากคะแนนรายข้อในสถานการณ์นั้น ๆ รวมกัน

4. ประเมินคุณภาพแบบทดสอบขั้นต้น

เพื่อพิจารณาว่าแบบทดสอบแต่ละข้อที่สร้างขึ้น สามารถวัดได้เพียงตรงตามที่ยามไว้หรือไม่ โดยพิจารณาดังนี้

4.1 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้จำนวน 4 ท่าน พิจารณาเพื่อประเมินภาษาที่ใช้ และตรวจสอบว่าวัดตรงตามนิยามหรือไม่

4.2 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ทราบว่ามีความประหยัดและออมต่างกัน (Known - Group Technique) โดยผู้วิจัยขอความร่วมมือจากสถานศึกษา คัดเลือกนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีลักษณะการประหยัดและออม กับไม่มีลักษณะการประหยัดและออม มากลุ่มละประมาณ 50 คน เพื่อนำมาพิจารณาคัดเลือกข้อที่มีคุณภาพด้านอำนาจจำแนก

5. พิจารณาปรับปรุงแบบทดสอบ

นำแบบทดสอบ ทดลองสอบกับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อวิเคราะห์ปรับปรุงทดสอบก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างครั้งที่ 1 จำนวนนักเรียน 109 คน ครั้งที่ 2 จำนวนนักเรียน 120 คน

6. ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์ ปรับปรุง คัดเลือกดีแล้ว มาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่น เกณฑ์ปกติ และนำผลไปวิเคราะห์หาองค์ประกอบด้วย

คอมพิวเตอร์ โคโยโปรแกรม SPSS

7. ทดสอบเพื่อหาคะแนนจุดตัด

นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์ ปรับปรุง คัดเลือกแล้ว ไปสอบกับกลุ่มนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีลักษณะการประหยัดและออม กับกลุ่มที่ไม่มีลักษณะการประหยัดและออม จากสถานศึกษา 3 แห่ง รวมกลุ่มละ 56 คน เพื่อนำผลจากการทดสอบมาหาคะแนนจุดตัด

8. จัดทำคู่มือในการใช้แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม จำนวน 56 สถานการณ์ แบ่งเป็น 2 ฉบับ

ฉบับที่ 1 กำหนดสถานการณ์ด้วยข้อความมี 28 สถานการณ์ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ลักษณะของแบบทดสอบเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

ตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ (0)

จุม เป็นนักเรียนชั้น ม. 1 ได้รับทุนเรียนดีจากครูประจำชั้น เป็นจำนวนเงิน 500.00 บาท นักเรียนคิดว่า จุมควรจะทำอย่างไรกับเงินจำนวนนี้

1. ก. ฝากพอหรือแม่ไว้ เมื่อต้องการใช้จึงไปขอ
ข. เก็บไว้กับตัวเอง จะได้ใช้อย่างสะดวก
2. ก. ไปฝากธนาคารออมสิน
ข. ไม่ฝากธนาคารออมสิน
3. ก. นำเงินไปซื้อของเล่นที่ชอบ
ข. นำเงินไปซื้ออุปกรณ์การเรียนที่ยังไม่มี
4. ก. แบ่งเงินส่วนหนึ่งเลี้ยงฉลองกับเพื่อน ๆ
ข. แบ่งเงินส่วนหนึ่งช่วยเหลือเพื่อนที่ขัดสน

9	จำนวนผู้สอบ จำนวนสถานการณ์ของแบบทดสอบ เวลาในการทำสอบ ของแต่ละฉบับ ในการทดสอบครั้งที่ 2	55
10	ค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน ค่าอำนาจจำแนก t - test ของ กลุ่มสูง กลุ่มต่ำ จากแบบทดสอบสถานการณ์เป็นข้อความ ในการทดสอบครั้งที่ 2	56
11	ค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน ค่าอำนาจจำแนก t - test ของ กลุ่มสูง กลุ่มต่ำ จากแบบทดสอบสถานการณ์เป็นรูปภาพข้อความ ประกอบ ในการทดสอบครั้งที่ 2	58
12	รายละเอียดเบื้องต้นในการทำแบบทดสอบครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และ เวลาที่เหมาะสม ในการทำแบบทดสอบทั้งสองฉบับ	60
13	จำนวนผู้สอบ จำนวนสถานการณ์ของแบบทดสอบ เวลาในการทำสอบ ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าความเชื่อมั่น ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ในการจัดจำแนกตามแบบทดสอบ ในการทดสอบครั้งที่ 3	62
14	ค่าอำนาจจำแนก (ค่า t) ระหว่างกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ จากแบบทดสอบ กำหนดสถานการณ์เป็นข้อความ จำแนกตามสถานการณ์ ในการ ทดสอบครั้งที่ 3	63
15	ค่าอำนาจจำแนก (ค่า t) ระหว่างกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ จากแบบทดสอบ กำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพข้อความประกอบ จำแนกตาม สถานการณ์ ในการทดสอบครั้งที่ 3	65
16	เกณฑ์ปกติ ของคะแนนจากแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้าน การประหยัดและออม สถานการณ์เป็นข้อความ	67
17	เกณฑ์ปกติของคะแนนจากแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้าน การประหยัดและออม สถานการณ์เป็นรูปภาพข้อความประกอบ	69

ฉบับที่ 2 กำหนดสถานการณ์ด้วยรูปภาพ มีข้อความประกอบจำนวน 28
สถานการณ์ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ลักษณะของแบบทดสอบเป็นสถานการณ์
รูปภาพเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

ตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ (0) วันหนึ่งแดงและเพื่อนไปเที่ยวชายป่า

นักเรียนคิดว่า แแดงจะทำหรือคิดอย่างไร

1. ก. อยากยิงนกตัวนั้น จะได้เอาน้ำมากิน
ข. ไม่ยิงนกตัวนั้น เพราะเป็นนกชนิดที่ต้องสงวน
2. ก. อยากได้นกตัวนั้นเอามาขังกรงไว้ดูเล่น
ข. ปลอ่ยให้นกตัวนั้นอยู่ตามธรรมชาติ
3. ก. อยากเห็นนกชนิดนี้มีจำนวนมาก ๆ
ข. ถ้ามีนกชนิดนี้มากควรหาทางกำจัด
4. ก. ควรหาทางป้องกันมิให้ผู้อื่นทำลายนกชนิดนี้
ข. ควรหาทางจับนกชนิดนี้มาใส่ค้ำฟ

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล มาทำการวิเคราะห์ ผู้วิจัยติดต่อกับบุคคลหลายฝ่ายเพื่อขอความร่วมมือช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อโรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียน และนัดหมายวันเวลา เพื่อนำแบบทดสอบไปสอบ
2. เตรียมข้อสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบในแต่ละครั้ง วางแผนดำเนินการสอบและผู้วิจัยดำเนินการสอบเอง
3. อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์และผลประโยชน์ที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบ
4. อธิบายให้ผู้สอบทุกคนเข้าใจวิธีทำและวิธีตอบแบบสอบถามวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมเสียก่อน แล้วจึงให้ผู้สอบเริ่มลงมือทำ
5. ในการทดลองสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 จะยักหลัก 90 เปอร์เซ็นต์ของผู้เข้าสอบที่ทำแบบทดสอบเสร็จ ใช้กำหนดเวลาที่เหมาะสมในการทำแบบทดสอบ
6. นำผลการสอบแต่ละครั้งมาวิเคราะห์เป็นรายสถานการณ์และทั้งฉบับ โดยวิธีการทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน คือค่าเฉลี่ยเลขคณิต ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้ t - test แบบเทคนิค 25 เปอร์เซ็นต์ ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 137 - 139)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2 + s_L^2}{n}}}$$

t	แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
$\overline{X}_H$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนสูง
$\overline{X}_L$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนต่ำ
S_H^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนสูง
S_L^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนต่ำ
n	แทน จำนวนผู้ตอบแบบทดสอบในแต่ละกลุ่ม

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

3.1 คำนวณโดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)

(อนันต์ ศรีโสภณ 2524 : 56)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum \sigma_i^2}{\sigma_x^2} \right]$$

α	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
σ_i^2	แทน ค่าความแปรปรวนของข้อสอบแต่ละข้อ
σ_x^2	แทน ค่าความแปรปรวนของข้อสอบทั้งฉบับ
n	แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

3.2 คำนวณโดยใช้วิธีแบ่งครึ่ง (Split - half Method)

ของ สเปียร์แมน บราวน์ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 127-128)

$$r_{tt} = \frac{2r_{hh}}{1 + r_{hh}}$$

r_{tt}	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
r_{hh}	แทน สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมข้อคู่กับข้อคี่

4. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

โดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้แน่ชัดว่ามีความแตกต่างกัน (Known - Group Technique)

ในการเปรียบเทียบใช้ t - test (ฉนวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2522 :

215)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

t แทน Distribution ของ t

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

5. ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation)

(บังอร ภูภิรมย์ขวัญ 2523 : 155)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum X^2, \sum Y^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองของแต่ละชุด

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนสองชุด

$\sum X, \sum Y$ แทน ผลบวกของคะแนนแต่ละชุด

N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

6. หาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (ชวาล แพริกุล 2518 : 384 - 387)

$$PR = \frac{100}{N} \left[cf + \frac{f}{n} \right]$$

PR	แทน ค่าแห่งเปอร์เซ็นต์ไทด์
f	แทน ความถี่ของคะแนน
cf	แทน ความถี่สะสม
N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

7. หาค่าคะแนนที-ปกติ (Normalized T - score)

นำค่าค่าแห่งเปอร์เซ็นต์ไทด์ไปเทียบตารางสำหรับเปลี่ยนเป็นคะแนน

ที-ปกติ (ชวาล แพร์ทกุล 2518 : 378 อ้างอิงมาจาก Garrett)

8. หาคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม
ความถี่ของแกดส์ (บุญเช็ก วิทยุโธอนันตพงษ์ 2526 : 186 - 187 อ้างอิงมาจาก
Glass, 1978 : 252)

ฟังก์ชันของคะแนนจุดตัดหาได้จาก

$$F(C_x) = (P_A + P_D) / (P_B + P_C)$$

C_x	แทน คะแนนจุดตัดที่เหมาะสม ซึ่งให้ค่าฟังก์ชันค่าสุด
P_A	แทน สัดส่วนของจำนวนคนที่มีลักษณะการประหยัดและออม แต่คะแนน ไม่ผ่านเกณฑ์ของแบบทดสอบ
P_D	แทน สัดส่วนของจำนวนคนที่ไม่มีความรู้ลักษณะการประหยัดและออม แต่คะแนน ผ่านเกณฑ์ของแบบทดสอบ
P_B	แทน สัดส่วนของจำนวนคนที่ไม่มีความรู้ลักษณะการประหยัดและออม และ คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ของแบบทดสอบ
P_C	แทน สัดส่วนของ จำนวนคนที่มีลักษณะการประหยัดและออม และคะแนน ผ่านเกณฑ์ของแบบทดสอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจได้ตรงกันในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัย
จึงได้กำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน จำนวนสถานการณ์ของแบบทดสอบ
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
S	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน ความแปรปรวน
$S.E_{meas}$	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
r_{tt}	แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
r_{xy}	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบ
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
T	แทน คะแนนที่ปกติ (Normalized T - score) ในเกณฑ์ปกติ
X_1	แทน คะแนนจากแบบทดสอบฉบับที่กำหนดสถานการณ์เป็นข้อความ
X_2	แทน คะแนนจากแบบทดสอบฉบับที่กำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพ
A_i	แทน สถานการณ์ที่ i ของแบบทดสอบฉบับที่ 1 วัดค่านิยมพื้นฐาน ด้านการประหยัดและออม กำหนดสถานการณ์เป็นข้อความ
B_i	แทน สถานการณ์ที่ i ของแบบทดสอบฉบับที่ 2 วัดค่านิยมพื้นฐาน ด้านการประหยัดและออม กำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพ มีข้อความประกอบ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินคุณภาพแบบทดสอบขั้นต้น

1.1 รายละเอียดเบื้องต้นของแบบทดสอบ

1.2 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

1.2.1 ความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity)

1.2.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct

Validity)

1.3 พิจารณาคัดเลือกรวบรวมสร้างแบบทดสอบเพื่อนำไปทดสอบกับ

กลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การทดสอบครั้งที่ 1

2.1 รายละเอียดเบื้องต้นในการทำสอบแบบทดสอบทั้งสองฉบับ

2.2 การวิเคราะห์แบบทดสอบรายสถานการณ

2.3 พิจารณาผลการวิเคราะห์จากการทดสอบครั้งที่ 1

ตอนที่ 3 การทดสอบครั้งที่ 2

3.1 รายละเอียดเบื้องต้นในการทำสอบแบบทดสอบทั้งสองฉบับ

3.2 การวิเคราะห์แบบทดสอบรายสถานการณ

3.3 พิจารณาผลการวิเคราะห์จากการทดสอบครั้งที่ 2

ตอนที่ 4 การทดสอบครั้งที่ 3

4.1 รายละเอียดเบื้องต้นของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ

4.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบทั้งสองฉบับ

4.3 การวิเคราะห์แบบทดสอบรายสถานการณ

4.4 คะแนนปกติ (Norm) ของแบบทดสอบที่มีการแจกแจงแบบปกติ

4.5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบทดสอบ

ตอนที่ 5 การทดสอบหาคะแนนจุดตัด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การประเมินคุณภาพแบบทดสอบขั้นต้น

1.1 รายละเอียดขั้นตอนของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
ขั้นต้นเป็นแบบกำหนดสถานการณ์ด้วยข้อความ ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 มีจำนวนสถานการณ์ 48 สถานการณ์

ตอนที่ 2 มีจำนวนสถานการณ์ 43 สถานการณ์

1.2 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ

ในการประเมินคุณภาพแบบทดสอบขั้นต้น ผู้วิจัยได้หาความเที่ยงตรง
เชิงประจักษ์ และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

1.2.1 ความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัด
ค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผล และ
ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา จำนวน 4 ท่าน เป็นผู้พิจารณาขอทดสอบเป็นรายข้อ พร้อมทั้ง
ปรับปรุงแก้ไขข้อทดสอบในคำภาษาไทยและข้อความที่ใช้ เพื่อความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง
ที่ศึกษาครั้งนี้ จากผลการพิจารณาแบบทดสอบทั้งสองตอนจากผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏว่า
เป็นแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมจริง

1.2.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบ
ซึ่งผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไข แล้วนำมาหาความเที่ยงตรงเชิง
โครงสร้าง โดยทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ทราบแน่ชัดว่ามีความประหยัดและออมต่างกัน
โดยผู้วิจัยขอความร่วมมือจากครูประจำชั้น ครูผู้สอน คัดเลือกนักเรียนระดับชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 1 ที่มีลักษณะการประหยัดและออม กับนักเรียนที่ไม่มีลักษณะการประหยัดและออม
ซึ่งอาศัยแนวทางเดียวกันสำหรับคัดเลือกนักเรียนทั้งสองลักษณะ ผู้วิจัยแบ่งการทดสอบ
ออกเป็น 2 ระยะ ระยะแรกทดสอบตอนที่ 1 มีนักเรียนเข้ารับการทดสอบกลุ่มละ
50 คน ระยะที่สองทดสอบตอนที่ 2 มีนักเรียนเข้ารับการทดสอบกลุ่มละ 60 คน

ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 3 และตาราง 4

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน ค่าอ่านาจำแนกแบบ $t - test$ ของ
 กลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะการประหยัดและออม กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่มีลักษณะการประหยัด
 และออม จากแบบทดสอบตอนที่ 1

สถานการณ์ที่	กลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะ การประหยัดและออม		กลุ่มนักเรียนที่ไม่มีลักษณะ การประหยัดและออม		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
1	3.04	0.8147	2.44	1.1086	3.0592	พิจารณาคัดเลือก
2	3.70	0.2959	3.08	1.0955	3.7166	พิจารณาคัดเลือก
3	3.10	0.5816	2.48	1.0710	3.4103	พิจารณาคัดเลือก
4	3.34	0.7596	2.54	1.0698	4.1824	พิจารณาคัดเลือก
5	3.22	0.4608	2.48	1.0710	4.2715	พิจารณาคัดเลือก
6	3.04	0.7331	2.62	0.7710	2.4216	พิจารณาคัดเลือก
7	3.26	0.3188	2.70	0.5408	4.2709	พิจารณาคัดเลือก
8	4.92	0.0751	3.96	1.4269	5.5389	พิจารณาคัดเลือก
9	3.96	0.0392	3.30	1.1122	4.3493	พิจารณาคัดเลือก
10	3.68	0.4261	2.54	1.1106	6.5027	พิจารณาคัดเลือก
11	3.68	0.4261	2.44	1.3943	6.4987	พิจารณาคัดเลือก
12	4.80	0.1633	3.46	1.3555	7.6885	พิจารณาคัดเลือก
13	3.28	0.2465	3.00	0.4898	2.3074	พิจารณาคัดเลือก
14	3.48	0.4588	2.70	1.2755	4.1881	พิจารณาคัดเลือก
15	3.46	0.6616	2.42	0.7792	6.1266	พิจารณาคัดเลือก

ตาราง 3 (ต่อ)

สถานการณ์ที่	กลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะ การประหยัดและออม		กลุ่มนักเรียนที่ไม่มีลักษณะ การประหยัดและออม		t	หมายเหตุ
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2		
16	3.90	0.1327	2.88	0.8016	7.4618	พิจารณาคัดเลือก
17	3.56	0.4147	2.40	1.2245	6.4066	พิจารณาคัดเลือก
18	3.72	0.3282	2.62	0.8935	7.0371	พิจารณาคัดเลือก
19	4.80	0.2041	3.32	1.6914	7.6012	พิจารณาคัดเลือก
20	2.40	2.9388	2.30	1.2347	0.3461	ตัดทิ้ง
21	4.72	0.3690	3.02	1.6118	8.5411	พิจารณาคัดเลือก
22	3.82	1.4567	2.30	1.1122	6.7059	พิจารณาคัดเลือก
23	3.72	0.7363	2.76	1.2065	4.8702	พิจารณาคัดเลือก
24	4.78	0.2159	2.72	1.8792	10.0635	พิจารณาคัดเลือก
25	4.70	0.2551	3.14	1.2657	8.9449	พิจารณาคัดเลือก
26	4.06	0.8739	2.74	1.4208	6.1616	พิจารณาคัดเลือก
27	3.94	0.0576	2.84	1.1167	7.1777	พิจารณาคัดเลือก
28	3.46	0.4984	2.28	0.6139	7.9115	พิจารณาคัดเลือก
29	4.38	0.8118	2.68	1.1200	8.6487	พิจารณาคัดเลือก
30	4.56	0.3739	2.94	1.8943	7.6061	พิจารณาคัดเลือก
31	4.14	0.8984	2.32	1.2833	8.7128	พิจารณาคัดเลือก
32	4.52	0.3771	2.54	1.6412	9.8550	พิจารณาคัดเลือก
33	4.68	0.3037	2.66	1.4127	10.9025	พิจารณาคัดเลือก

ตาราง 3 (ต่อ)

สถานการณที่	กลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะ การประหยัดและออม		กลุ่มนักเรียนที่ไม่มีลักษณะ การประหยัดและออม		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
34	2.38	3.5057	2.34	1.7392	0.1235	ตัดทิ้ง
35	3.54	0.8657	2.14	1.4290	6.5351	พิจารณาคัดเลือก
36	3.82	0.1914	2.64	1.3371	6.7489	พิจารณาคัดเลือก
37	4.88	0.1486	2.62	1.3016	13.2703	พิจารณาคัดเลือก
38	4.82	0.1506	2.34	1.1269	15.5152	พิจารณาคัดเลือก
39	4.94	0.0984	2.98	1.6935	10.3534	พิจารณาคัดเลือก
40	4.54	0.4576	2.62	1.3424	10.1193	พิจารณาคัดเลือก
41	3.32	0.6710	2.32	1.1200	5.2837	พิจารณาคัดเลือก
42	2.78	0.7057	2.28	1.0629	2.6585	พิจารณาคัดเลือก
43	4.80	0.2449	2.74	1.2576	11.8835	พิจารณาคัดเลือก
44	4.08	1.5445	2.48	1.2343	6.7870	พิจารณาคัดเลือก
45	3.82	0.3139	2.02	1.0404	10.9370	พิจารณาคัดเลือก
46	3.56	1.3127	2.48	0.9894	5.0332	พิจารณาคัดเลือก
47	4.20	0.9796	2.88	1.2098	6.3081	พิจารณาคัดเลือก
48	4.86	0.2861	3.40	1.4694	7.7918	พิจารณาคัดเลือก

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม ตอนที่ 1 จำนวน 48 สถานการณ์ มีค่าอำนาจจำแนก (ค่า t) ตั้งแต่ 0.1235 ถึง 15.5152

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน ค่าอำนาจจำแนกแบบ $t - test$ ของกลุ่ม
นักเรียนที่มีลักษณะการประหยัดและออม กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่มีลักษณะการประหยัดและออม
จากแบบทดสอบตอนที่ 2

สถานการณ์ที่	กลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะ การประหยัดและออม		กลุ่มนักเรียนที่ไม่มีลักษณะ การประหยัดและออม		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
1	3.70	0.2136	3.10	0.8373	4.5336	พิจารณาคัดเลือก
2	3.78	0.2065	3.17	0.8192	4.6655	พิจารณาคัดเลือก
3	4.40	0.5492	3.52	1.4065	4.8742	พิจารณาคัดเลือก
4	3.25	0.5297	2.87	1.1006	2.3053	พิจารณาคัดเลือก
5	3.92	0.0777	3.18	0.9319	5.7047	พิจารณาคัดเลือก
6	4.82	0.1523	3.55	1.4720	7.7187	พิจารณาคัดเลือก
7	3.78	0.1726	2.68	1.5760	6.4435	พิจารณาคัดเลือก
8	3.98	0.0167	2.85	1.3161	7.5818	พิจารณาคัดเลือก
9	3.88	0.1048	2.95	1.2348	6.2240	พิจารณาคัดเลือก
10	3.90	0.1254	2.13	1.3379	11.3340	พิจารณาคัดเลือก
11	3.13	0.5243	2.15	1.0788	5.9954	พิจารณาคัดเลือก
12	3.38	0.4099	2.63	0.9141	5.0489	พิจารณาคัดเลือก
13	3.90	0.1254	2.32	1.4404	9.7806	พิจารณาคัดเลือก
14	3.88	0.1726	2.42	1.0607	10.1834	พิจารณาคัดเลือก
15	2.82	1.3726	2.03	1.0158	3.9596	พิจารณาคัดเลือก

ตาราง 4 (ต่อ)

สถานการณื	กลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะ การประหยัดและออม		กลุ่มนักเรียนที่ไม่มีลักษณะ การประหยัดและออม		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
16	4.00	0.0000	2.85	1.3161	7.7648	พิจารณาคัดเลือก
17	3.77	0.2497	1.93	1.4870	10.8151	พิจารณาคัดเลือก
18	3.98	0.0167	2.77	1.1989	8.5009	พิจารณาคัดเลือก
19	3.18	0.7285	2.22	1.2912	5.2324	พิจารณาคัดเลือก
20	3.97	0.0328	2.73	1.7582	7.1771	พิจารณาคัดเลือก
21	3.88	0.1387	2.78	1.3590	6.9624	พิจารณาคัดเลือก
22	4.78	0.2743	3.40	1.4983	8.0288	พิจารณาคัดเลือก
23	3.23	0.5887	2.22	0.7489	6.7645	พิจารณาคัดเลือก
24	3.32	0.3218	2.10	0.9051	8.5316	พิจารณาคัดเลือก
25	4.48	0.6268	2.55	1.5398	10.1565	พิจารณาคัดเลือก
26	4.85	0.1636	2.68	1.6777	12.3872	พิจารณาคัดเลือก
27	3.70	0.2136	2.05	1.0314	11.4545	พิจารณาคัดเลือก
28	3.55	0.6924	2.27	1.0802	7.4470	พิจารณาคัดเลือก
29	3.90	0.1254	2.33	1.0734	11.1071	พิจารณาคัดเลือก
30	3.88	0.1048	2.07	1.2836	11.8986	พิจารณาคัดเลือก
31	3.77	0.2836	2.22	1.1895	9.8922	พิจารณาคัดเลือก
32	3.15	1.0788	2.45	1.7432	3.2277	พิจารณาคัดเลือก
33	2.98	0.5929	2.17	1.2599	4.6094	พิจารณาคัดเลือก

ตาราง 4 (ต่อ)

สถานการณที่	กลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะ การประหยัดและออม		กลุ่มนักเรียนที่ไม่มีลักษณะ การประหยัดและออม		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
34	2.57	0.3175	1.42	0.9251	7.9911	พิจารณาคัดเลือก
35	4.33	0.9718	2.23	1.5040	10.3380	พิจารณาคัดเลือก
36	3.68	0.9658	2.77	1.4362	4.5481	พิจารณาคัดเลือก
37	3.58	1.1624	2.68	1.2370	4.5006	พิจารณาคัดเลือก
38	2.92	0.5523	2.05	1.0653	5.2986	พิจารณาคัดเลือก
39	3.63	0.2362	2.65	0.7737	7.5538	พิจารณาคัดเลือก
40	4.83	0.1751	2.65	0.9771	15.7314	พิจารณาคัดเลือก
41	3.82	0.1862	2.32	0.7285	12.1486	พิจารณาคัดเลือก
42	3.83	0.1751	2.07	1.2497	11.4211	พิจารณาคัดเลือก
43	3.73	0.3006	1.88	1.0540	12.3124	พิจารณาคัดเลือก

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม ตอนที่ 2 จำนวน 43 สถานการณ์ มีค่าอำนาจจำแนก (ค่า t) ตั้งแต่ 2.3053 ถึง 15.7314

1.3 พิจารณาคัดเลือกรวบรวมสร้างแบบทดสอบเพื่อนำไปทดสอบกับ กลุ่มตัวอย่าง

จากการประเมินคุณภาพแบบทดสอบขั้นต้น ผู้วิจัยคัดเลือกสถานการณื
วัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมที่เหมาะสม แล้วรวบรวมสร้างเป็นแบบทดสอบ
2 ฉบับ ฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม กำหนด
สถานการณ์เป็นข้อความ ฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัด
และออม กำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพมีข้อความประกอบ เพื่อนำไปทดสอบในครั้งที่ 1
ดังตาราง 5

ตาราง 5 แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2
คัดเลือกจากการประเมินคุณภาพแบบทดสอบขั้นต้น

สถานการณ์ที่	ฉบับที่ 1			ฉบับที่ 2		
	จากแบบทดสอบ			จากแบบทดสอบ		
	ตอนที่	สถานการณ์ที่	ค่า t	ตอนที่	สถานการณ์ที่	ค่า t
1	2	43	12.3124	1	38	15.5152
2	1	45	10.9370	1	37	13.2703
3	2	4	2.3053	1	43	11.8835
4	1	33	10.9025	1	21	8.5411
5	2	27	11.4545	1	29	8.6487
6	2	26	12.3872	1	36	6.7489
7	1	24	10.0635	1	25	8.9449
8	1	40	10.1193	1	12	7.6885

ตาราง 5 (ต่อ)

สถานการณื	ฉบับที่ 1 จากแบบทดสอบ			ฉบับที่ 2 จากแบบทดสอบ		
	ตอนที่	สถานการณื	ค่า t	ตอนที่	สถานการณื	ค่า t
9	2	29	11.1071	1	48	7.7918
10	2	41	12.1486	1	17	6.4066
11	2	21	6.9624	1	15	6.1266
12	2	24	8.5316	1	22	6.7059
13	2	31	9.8922	1	30	7.6061
14	2	35	10.3380	1	44	6.7870
15	2	19	5.2324	2	40	15.7314
16	1	31	8.7128	1	23	4.8702
17	2	13	9.7806	1	35	6.5351
18	2	25	10.1565	1	27	7.1777
19	1	5	4.2715	2	18	8.5009
20	2	14	10.1834	1	32	9.8550
21	2	28	7.4470	2	10	11.3340
22	2	22	8.0288	2	42	11.4211
23	1	14	4.1881	2	38	5.2986
24	2	9	6.2240	1	42	2.6585
25	1	19	7.6012	2	11	5.9954

ตาราง 5 (ต่อ)

สถานการณื	ฉบับที่ 1 จากแบบทดสอบ			ฉบับที่ 2 จากแบบทดสอบ		
	ตอนที่	สถานการณื	ค่า t	ตอนที่	สถานการณื	ค่า t
26	2	20	7.1771	2	6	7.7187
27	1	4	4.1824	2	36	4.5481
28	1	11	6.4987	2	17	10.8151

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม หลังจากประเมินคุณภาพแบบทดสอบขั้นต้น ฉบับที่ 1 แบบกำหนดสถานการณ์เป็นข้อความ มีค่าอำนาจจำแนก (ค่า t) ตั้งแต่ 2.3053 ถึง 12.3872 ฉบับที่ 2 แบบกำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพมีข้อความประกอบ มีค่าอำนาจจำแนก (ค่า t) ตั้งแต่ 2.6585 ถึง 15.7314

ตอนที่ 2 การทดสอบครั้งที่ 1

2.1 รายละเอียดเบื้องต้นในการทำสอบแบบทดสอบทั้งสองฉบับ ประกอบด้วยจำนวนผู้สอบ จำนวนสถานการณ์ของแบบทดสอบ เวลาในการทำสอบของแต่ละฉบับ ดังตาราง 6

ตาราง 6 จำนวนผู้สอบ จำนวนสถานการณ์ของแบบทดสอบ เวลาในการทำสอบ
ของแต่ละฉบับ

แบบทดสอบ	N	n	เวลาในการทำสอบ (นาที)
X ₁	109	28	38
X ₂	109	28	37

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม ซึ่งกำหนดสถานการณ์เป็นข้อความใช้เวลาในการทำสอบ 38 นาที แบบทดสอบฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม ซึ่งกำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพมีข้อความประกอบ ใช้เวลาในการทำสอบ 37 นาที ทั้งนี้ โดยยึดเวลาที่ 90 เปอร์เซ็นต์ ของผู้เข้าสอบทั้งหมดทำแบบทดสอบเสร็จ

2.2 การวิเคราะห์แบบทดสอบรายสถานการณ์

ผู้วิจัยนำผลการทดสอบครั้งที่ 1 ของแบบทดสอบทั้งสองฉบับมาคำนวณอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซ็นต์ และอาศัยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้ $t - test$ ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 7 และตาราง 8

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน ค่าอำนาจจำแนก t - test ของกลุ่มสูง
กลุ่มต่ำ จากแบบทดสอบสถานการณ์เป็นข้อความ

สถานการณ์ที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
1	3.6786	0.2262	2.0714	1.3280	6.8217 ^{**}	คงเดิม
2	3.8571	0.1270	2.5714	0.9947	6.4236 ^{**}	คงเดิม
3	2.7857	0.5450	2.1786	1.0410	2.5509 [*]	คงเดิม
4	3.9643	0.0357	2.3571	1.6455	6.5590 ^{**}	คงเดิม
5	3.6429	0.3122	2.4643	1.5172	4.6610 ^{**}	คงเดิม
6	3.9643	0.0357	1.9643	1.2950	9.1742 ^{**}	คงเดิม
7	3.9286	0.0688	2.5357	1.2209	6.4902 ^{**}	คงเดิม
8	3.8571	0.1270	2.3214	0.8929	8.0465 ^{**}	คงเดิม
9	3.8571	0.1270	1.8929	1.8029	7.4816 ^{**}	คงเดิม
10	3.9286	0.0688	2.2143	1.3598	7.5895 ^{**}	คงเดิม
11	3.6786	0.3003	2.1071	1.0622	7.1240 ^{**}	คงเดิม
12	3.5714	0.3280	1.9286	0.8836	7.8974 ^{**}	คงเดิม
13	3.9286	0.0688	1.9286	0.8836	10.8443 ^{**}	คงเดิม
14	3.7500	0.6389	1.7500	1.6759	6.9559 ^{**}	คงเดิม
15	3.0000	0.5926	2.0357	0.9246	4.1426 ^{**}	คงเดิม
16	3.7857	0.2487	1.8929	0.9881	9.0060 ^{**}	คงเดิม
17	3.8929	0.0992	1.9643	0.9987	9.7396 ^{**}	คงเดิม

ตาราง 7 (ต่อ)

สถานการณ์	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
18	3.6786	0.3003	2.0000	1.0370	7.6809**	คงเดิม
19	3.6429	0.3862	1.7500	0.7130	9.5536**	คงเดิม
20	3.6429	0.6085	2.0000	1.4074	6.1229**	คงเดิม
21	3.5714	0.7725	2.1429	0.9418	5.7732**	คงเดิม
22	3.9643	0.0357	2.2143	1.3598	7.8388**	คงเดิม
23	3.7500	0.2685	2.0357	0.6283	9.5790**	คงเดิม
24	4.0000	0.0000	1.8571	0.7937	12.7279**	คงเดิม
25	3.8571	0.1270	2.1429	1.1322	8.0834**	คงเดิม
26	3.9286	0.0688	1.7143	0.7302	13.1674**	คงเดิม
27	3.4643	0.5542	2.1429	1.0899	5.4532**	คงเดิม
28	3.7143	0.2857	2.0000	1.5556	6.6850**	คงเดิม

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัด และออม สถานการณ์เป็นข้อความ จำนวน 28 สถานการณ์ มีค่าอ่านจั่วแจแนก (ค่า t) ตั้งแต่ 2.5509 ถึง 13.1674 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน ค่าอำนาจจำแนก t - test ของกลุ่มสูง
กลุ่มต่ำ จากแบบทดสอบสถานการณ์เป็นรูปภาพที่มีความประกอบ

สถานการณ์	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
1	3.8571	0.1270	2.0714	0.9577	9.0726**	คงเดิม
2	3.8929	0.1733	1.7143	1.1005	10.2142**	คงเดิม
3	3.9286	0.1429	2.7143	1.6931	4.7421**	คงเดิม
4	3.6786	0.4484	1.4286	1.2169	9.2260**	คงเดิม
5	3.7143	0.3598	2.2143	0.9894	6.8333**	คงเดิม
6	3.4643	0.4061	2.2143	0.6191	6.5326**	คงเดิม
7	3.6786	0.3743	2.1429	0.9418	7.0834**	คงเดิม
8	3.8214	0.1521	2.2857	1.1746	7.0550**	คงเดิม
9	4.0000	0.0000	2.2143	0.9894	9.4995**	คงเดิม
10	3.7143	0.3598	1.4643	1.0728	9.9472**	คงเดิม
11	3.3929	0.5437	1.7143	0.5820	8.3717**	คงเดิม
12	2.7857	0.6931	1.7857	0.8413	4.2718**	คงเดิม
13	3.8929	0.0992	1.8929	1.3585	8.7655**	คงเดิม
14	3.4286	1.2169	2.2500	1.2315	3.9857**	คงเดิม
15	2.9286	0.1429	1.9643	0.7765	5.3216**	คงเดิม
16	2.8929	0.3214	1.8929	0.9881	4.6241**	คงเดิม
17	3.7143	0.7302	2.3929	1.3585	4.8381**	คงเดิม

ตาราง 8 (ต่อ)

สถานการณื	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2		
18	3.7500	0.3426	1.9643	0.7024	9.2433**	คงเดิม
19	3.8571	0.2011	2.3571	1.0529	7.0880**	คงเดิม
20	3.4286	0.2540	1.7143	0.7302	9.1438**	คงเดิม
21	3.5000	1.0000	1.5000	1.0000	7.4833**	คงเดิม
22	3.4286	0.4021	1.8571	1.3122	6.3511**	คงเดิม
23	3.0714	0.7355	1.7143	0.8042	5.7873**	คงเดิม
24	3.3929	0.4696	2.3571	0.8307	4.8066**	คงเดิม
25	2.9643	0.3320	1.8214	1.0410	5.1612**	คงเดิม
26	3.7857	0.3228	1.7857	0.5450	11.3606**	คงเดิม
27	3.7500	0.6389	1.9286	0.8095	8.0083**	คงเดิม
28	3.4286	0.4762	1.4643	1.5172	7.3619**	คงเดิม

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม สถานการณ์เป็นรูปภาพมีข้อความประกอบ จำนวน 28 สถานการณ์ มีค่าอำนาจจำแนก (ค่า t) ตั้งแต่ 3.9857 ถึง 11.3606 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกสถานการณ์

2.3 พิจารณาผลการวิเคราะห์จากการทดสอบครั้งที่ 1

จากการวิเคราะห์ผลทดสอบครั้งที่ 1 ทำให้เห็นว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นทั้งสองฉบับ ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล และผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา และผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธีทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ทราบแน่ชัดว่ามีความประหยัดและอ้อมต่างกัน มีค่าอำนาจจำแนก (ค่า t) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01

ตอนที่ 3 การทดสอบครั้งที่ 2

3.1 รายละเอียดเบื้องต้นในการทำแบบทดสอบทั้งสองฉบับประกอบด้วย จำนวนผู้สอบ จำนวนสถานการณ์ของแบบทดสอบ เวลาในการทำสอบของแต่ละฉบับ ดังตาราง 9

ตาราง 9 จำนวนผู้สอบ จำนวนสถานการณ์ของแบบทดสอบ เวลาในการทำสอบของแต่ละฉบับ

แบบทดสอบ	N	n	เวลาในการทำสอบ (นาที)
X ₁	120	28	42
X ₂	120	28	41

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและอ้อม ซึ่งกำหนดสถานการณ์เป็นข้อความใช้เวลาในการทำสอบ 42 นาที แบบทดสอบฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและอ้อม ซึ่งกำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพมีข้อความประกอบใช้เวลาในการทำสอบ 41 นาที ทั้งนี้ โดยยึดเวลาที่ 90 เปอร์เซ็นต์ของผู้เข้าสอบทั้งหมดทำแบบทดสอบเสร็จ

3.2 การวิเคราะห์แบบทดสอบรายสถานการณ์

ผู้วิจัยนำผลการทดสอบครั้งที่ 2 ของแบบทดสอบทั้งสองฉบับมาคำนวณ
อำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ และอาศัยการทดสอบความแตกต่างระหว่าง
ค่าเฉลี่ย โดยใช้ t - test ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 10 และตาราง 11

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน ค่าอำนาจจำแนก t - test ของกลุ่มสูง
กลุ่มต่ำ จากแบบทดสอบสถานการณ์เป็นข้อความ

สถานการณ์ที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
1	3.5667	0.3230	1.8333	0.9713	8.3453 ^{**}	คงเดิม
2	3.7667	0.1851	2.7333	0.9609	5.2873 ^{**}	คงเดิม
3	2.8000	0.8552	2.0330	1.0678	3.0295 ^{**}	คงเดิม
4	3.8333	0.1437	3.1000	0.7138	4.3374 ^{**}	คงเดิม
5	3.3333	0.5747	1.6667	1.9540	5.7404 ^{**}	คงเดิม
6	3.9000	0.0931	2.8667	1.4989	4.4855 ^{**}	คงเดิม
7	3.9000	0.0931	2.0000	1.1035	9.5135 ^{**}	คงเดิม
8	3.7000	0.3552	2.5000	0.6035	6.7128 ^{**}	คงเดิม
9	3.8000	0.2345	2.3667	1.4126	6.1170 ^{**}	คงเดิม
10	3.8333	0.1437	2.0667	1.3747	7.8525 ^{**}	คงเดิม
11	3.9000	0.1621	1.9333	1.3058	8.8910 ^{**}	คงเดิม
12	3.8000	0.1655	1.8667	0.8782	10.3651 ^{**}	คงเดิม
13	3.8667	0.1195	1.7667	1.2195	9.9401 ^{**}	คงเดิม

ตาราง 10 (ต่อ)

สถานการณื	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
14	3.5667	0.8057	1.6667	0.7816	8.2601**	คงเดิม
15	2.8667	0.8092	2.0000	1.0345	3.4960**	คงเดิม
16	3.6667	0.2989	1.6333	1.0678	9.5268**	คงเดิม
17	3.6667	0.3678	1.5000	1.0172	10.0840**	คงเดิม
18	3.6000	0.3862	1.9000	0.8517	8.3689**	คงเดิม
19	3.7000	0.2172	1.9667	0.7230	9.7909**	คงเดิม
20	3.8667	0.3264	2.3000	1.0448	7.3282**	คงเดิม
21	3.5667	0.7368	1.9000	0.8517	7.2431**	คงเดิม
22	3.8333	0.2126	1.9667	0.9299	9.5650**	คงเดิม
23	3.8667	0.1195	1.9000	1.1276	9.6460**	คงเดิม
24	3.8667	0.1195	1.4667	0.8092	13.6406**	คงเดิม
25	3.8333	0.1437	1.9000	1.3345	8.7095**	คงเดิม
26	3.7000	0.8379	1.7333	0.8230	8.3585**	คงเดิม
27	3.7667	0.3230	2.1000	0.9897	7.4897**	คงเดิม
28	3.6667	0.2989	1.6667	1.1954	8.9613**	คงเดิม

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัด และออม สถานการณ์เป็นข้อความ จำนวน 28 สถานการณ์ มีค่าอำนาจจำแนก (ค่า t) ตั้งแต่ 3.0295 ถึง 13.6406 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกสถานการณ์

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน ค่าอำนาจจำแนก t - test ของกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ จากแบบทดสอบสถานการณ์เป็นรูปภาพมีข้อความประกอบ

สถานการณ์ที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
1	3.6000	0.8000	1.7333	1.3747	6.9332**	คงเดิม
2	3.9000	0.0931	1.9000	1.7483	8.0727**	คงเดิม
3	3.9000	0.0931	2.4333	1.7023	5.9954**	คงเดิม
4	3.9333	0.0644	1.7333	1.1678	10.8553**	คงเดิม
5	3.6667	0.4368	1.1333	1.4989	9.9735**	คงเดิม
6	3.8000	0.2345	2.1667	1.2471	7.3496**	คงเดิม
7	3.3333	0.7816	1.4667	1.4299	6.8749**	คงเดิม
8	3.8667	0.1195	2.2000	1.3379	7.5619**	คงเดิม
9	3.9667	0.0333	1.6333	1.4816	10.3838**	คงเดิม
10	3.5000	0.6035	1.6667	1.3333	7.2153**	คงเดิม
11	3.5000	0.5345	1.3667	0.9989	9.4359**	คงเดิม
12	3.1333	0.6023	1.9000	1.0586	5.2415**	คงเดิม
13	3.8333	0.1437	1.8667	0.8782	10.6555**	คงเดิม

ตาราง 11 (ต่อ)

สถานการณื	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
14	3.5667	0.6678	1.7000	1.1138	7.6600**	คงเดิม
15	2.6000	0.3172	1.6333	0.9299	4.7414**	คงเดิม
16	2.9333	0.7540	1.6333	1.2747	4.9991**	คงเดิม
17	3.6333	0.8609	1.7667	1.1506	7.2086**	คงเดิม
18	3.8333	0.2126	2.1000	0.9897	8.6582**	คงเดิม
19	3.9667	0.0333	2.0000	0.8276	11.6097**	คงเดิม
20	3.6333	0.3092	1.7333	0.8920	9.4953**	คงเดิม
21	3.7333	0.6851	1.8667	1.1540	7.5389**	คงเดิม
22	3.4667	0.3954	1.6333	0.9299	8.7229**	คงเดิม
23	3.0000	0.4138	1.8667	1.2230	4.8519**	คงเดิม
24	3.5000	0.8105	1.9000	1.0586	6.4101**	คงเดิม
25	2.6667	0.8506	1.8000	0.7862	3.7105**	คงเดิม
26	3.6333	0.5161	1.9333	0.8230	8.0464**	คงเดิม
27	4.0000	0.0000	1.9667	1.2057	10.1424**	คงเดิม
28	3.6333	0.5851	2.2333	1.4264	5.4067**	คงเดิม

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม สถานการณ์เป็นรูปภาพมีข้อความประกอบ จำนวน 28 สถานการณ์ มีค่าอำนาจจำแนก (ค่า τ) ตั้งแต่ 3.7105 ถึง 11.6097 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกสถานการณ์

3.3 พิจารณาผลการวิเคราะห์จากการทดสอบครั้งที่ 2

จากการวิเคราะห์ผลการทดสอบครั้งที่ 2 ทำให้เห็นว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้นทั้งสองฉบับ ซึ่งผ่านขั้นตอนการสร้างมาตั้งแต่การตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล และผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยวิธีทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ทราบแน่ชัดว่ามีความประหยัดและออมต่างกัน และการทดสอบครั้งที่ 1 มีค่าอำนาจจำแนก (ค่า τ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตั้งแต่สถานการณ์ที่ 1 ถึงสถานการณ์ที่ 28 จากการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ทำให้ไครยะเวลาที่เหมาะสมในการทำแบบทดสอบทั้งสองฉบับโดยคำนวณค่าเฉลี่ยของเวลาในการทำแบบทดสอบทั้งสองครั้ง ดังตาราง 12

ตาราง 12 รายละเอียดเบื้องต้นในการทำแบบทดสอบครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และเวลาที่เหมาะสมในการทำแบบทดสอบทั้งสองฉบับ

แบบทดสอบ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2			เวลาในการทำสอบที่เหมาะสม
	N	n	เวลา (นาที)	N	n	เวลา (นาที)	
X_1	109	28	38	120	28	42	40
X_2	109	28	37	120	28	41	40

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่า ระยะเวลาในการทำสอบที่เหมาะสมสำหรับ
 ฌบที่ 1 แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานคานการประหยคและอม กำนคสถานการณเป็น
 ๒ขอความ ใเวลา 40 นาที่ ระยะเวลาในการทำสอบที่เหมาะสมสำหรับฌบที่ 2
 แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานคานการประหยคและอม กำนคสถานการณเป็นรูปภาพ
 มีขอความประกอบ ใเวลา 40 นาที่

ตอนท่ 4 การทดสอบคร้งที่ 3

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง
 การทดสอบคร้งที่ 1 และการทดสอบคร้งที่ 2 เป็นการทดลองเพื่อหาแนวทางในการ
 คคเลือก ปรับปรุง แกไข แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานคานการประหยคและอมที่ผู้วิจัย
 สร้างขึ้นทั้งสองฌบ เพื่อใในการทดสอบคร้งที่ 3

การทดสอบคร้งที่ 3 เป็นการทดสอบเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวัด
 ค่านิยมพื้นฐานคานการประหยคและอมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งสองฌบ โดยพิจารณา
 ำนาจจำแนก คาคความเชื่อมั่น สร้างเกณฑ์ปกติเพื่อใใช้ตีความหมายคะแนนผลการสอบ
 จากแบบทดสอบที่สร้างขึ้น หาคาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบทั้งสองฌบและ
 วิเคราะห์หาองค์ประกอบของการประหยคและอม ผลการวิเคราะห์เสนอเป็นลำดับชั้น
 ังนี้

4.1 รายละเอียดเบื้องต้นของแบบทดสอบทั้งสองฌบ

รายละเอียดเบื้องต้นของแบบทดสอบทั้งสองฌบประกอบด้วยจำนวน
 ผู้เข้าสอบ จำนวนสถานการณ์ของแบบทดสอบ เวลาในการทำสอบ ค่าเฉลี่ย
 คาคความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คาคความเชื่อมั่น คาคความคลาดเคลื่อนมาตรฐานใน
 การวัด ังตาราง 13

ตาราง 13 จำนวนผู้สอบ จำนวนสถานการณืของแบบทดสอบ เวลาในการทำสอบ
ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าความเชื่อมั่น ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด จำแนกตาม
แบบทดสอบ

แบบทดสอบ	N	n	เวลาทำสอบ (นาทื)	$\bar{X}$	S	r_{tt}		S.E _{meas}
						Alpha Coefficient	Split half	
X ₁	356	28	40	83.1994	15.6492	0.8968	0.8244	±5.0273
X ₂	356	28	40	80.8736	16.0474	0.8959	0.8097	±5.1776

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม สถานการณ์เป็นข้อความ จำนวน 28 สถานการณ์ มีค่าเฉลี่ย 83.1994 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 15.6492 มีค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.8968 โดยใช้วิธีแบ่งครึ่ง 0.8244 ให้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ±5.0273 แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม สถานการณ์เป็นรูปภาพ มีข้อความประกอบ จำนวน 28 สถานการณ์ มีค่าเฉลี่ย 80.8736 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 16.0474 มีค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.8959 โดยใช้วิธีแบ่งครึ่ง 0.8097 ให้ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ±5.1776

4.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบ (Correlation Coefficient) สองฉบับ

คะแนนจากแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมสองฉบับ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.9297 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

4.3 การวิเคราะห์แบบทดสอบรายสถานการณ์

ผู้วิจัยนำคะแนนจากการทดสอบครั้งที่ 3 ของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ

มาหาคุณภาพของข้อสอบโดยวิเคราะห์รายสถานการณ์ หาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซ็นต์ และอาศัยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยใช้ t - test ผลการวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS ดังตาราง 14 และตาราง 15

ตาราง 14 ค่าอำนาจจำแนก (ค่า t) ระหว่างกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ จากแบบทดสอบ กำหนดสถานการณ์เป็นข้อความ จำแนกตามสถานการณ์

สถานการณ์ที่	POOLED VARIANCE ESTIMATE			SEPARATE VARIANCE ESTIMATE		
	T Value	d.f.	2 - Tail Prob.	T Value	d.f.	2 - Tail Prob.
1	8.90	185	0.000	8.92	164.74	0.000
2	8.19	185	0.000	8.22	126.61	0.000
3	2.53	185	0.012	2.53	178.47	0.012
4	9.62	185	0.000	9.66	114.31	0.000
5	6.93	185	0.000	6.95	141.48	0.000
6	8.57	185	0.000	8.61	106.08	0.000
7	10.68	185	0.000	10.72	127.81	0.000
8	9.50	185	0.000	9.53	135.62	0.000
9	9.07	185	0.000	9.11	119.44	0.000
10	11.68	185	0.000	11.74	103.56	0.000
11	10.96	185	0.000	10.99	133.94	0.000
12	12.45	185	0.000	12.49	133.56	0.000

ตาราง 14 (ต่อ)

สถานการณื	POOLED VARIANCE ESTIMATE			SEPARATE VARIANCE ESTIMATE		
	T Value	d.f.	2 - Tail Prob.	T Value	d.f.	2 - Tail Prob.
13	15.78	185	0.000	15.85	105.39	0.000
14	10.01	185	0.000	10.02	182.56	0.000
15	5.69	185	0.000	5.69	184.96	0.000
16	14.55	185	0.000	14.58	170.79	0.000
17	14.56	185	0.000	14.58	172.81	0.000
18	9.66	185	0.000	9.67	182.71	0.000
19	13.83	185	0.000	13.86	154.14	0.000
20	10.56	185	0.000	10.58	164.58	0.000
21	9.79	185	0.000	9.79	184.13	0.000
22	13.18	185	0.000	13.23	115.62	0.000
23	12.99	185	0.000	13.02	149.99	0.000
24	18.51	185	0.000	18.58	116.65	0.000
25	13.85	185	0.000	13.90	120.29	0.000
26	12.47	185	0.000	12.48	181.88	0.000
27	11.30	185	0.000	11.32	168.25	0.000
28	12.01	185	0.000	12.05	149.26	0.000

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบวัดความนิยมพื้นฐานด้านการประหยัด และออม สถานการณ์เป็นข้อความ จำนวน 28 สถานการณ์ มีค่าอำนาจจำแนก (ค่า t) สูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01

ตาราง 15 ค่าอำนาจจำแนก (ค่า t) ระหว่างกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ จากแบบทดสอบ กำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพมีข้อความประกอบ จำแนกตามสถานการณ์

สถานการณ์ที่	POOLED VARIANCE ESTIMATE			SEPARATE VARIANCE ESTIMATE		
	T Value	d.f.	2 - Tail Prob.	T Value	d.f.	2 - Tail Prob.
1	12.03	185	0.000	11.81	140.91	0.000
2	13.74	185	0.000	13.31	103.11	0.000
3	9.00	185	0.000	8.77	121.94	0.000
4	14.73	185	0.000	14.32	112.37	0.000
5	11.18	185	0.000	10.99	144.38	0.000
6	9.19	185	0.000	8.97	125.95	0.000
7	9.89	185	0.000	9.76	157.97	0.000
8	11.61	185	0.000	11.25	103.53	0.000
9	12.36	185	0.000	11.98	104.70	0.000
10	12.81	185	0.000	12.54	132.83	0.000
11	11.18	185	0.000	11.01	153.20	0.000
12	10.20	185	0.000	10.11	170.14	0.000
13	16.45	185	0.000	15.99	111.47	0.000
14	9.05	185	0.000	9.05	184.27	0.000

ตาราง 15 (ต่อ)

สถานการณื	POOLED VARIANCE ESTIMATE			SEPARATE VARIANCE ESTIMATE		
	T Value	d.f.	2 - Tail Prob.	T Value	d.f.	2 - Tail Prob.
15	7.09	185	0.000	6.97	148.95	0.000
16	6.94	185	0.000	6.86	163.82	0.000
17	11.42	185	0.000	11.26	154.11	0.000
18	12.98	185	0.000	12.67	123.94	0.000
19	14.62	185	0.000	14.13	98.33	0.000
20	12.40	185	0.000	12.18	142.70	0.000
21	10.80	185	0.000	10.63	151.68	0.000
22	10.74	185	0.000	10.52	134.01	0.000
23	8.30	185	0.000	8.18	153.40	0.000
24	10.04	185	0.000	9.91	157.48	0.000
25	8.19	185	0.000	8.07	154.80	0.000
26	12.62	185	0.000	12.42	149.02	0.000
27	14.36	185	0.000	14.14	150.66	0.000
28	12.36	185	0.000	12.19	156.87	0.000

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม สถานการณ์เป็นรูปภาพมีข้อความประกอบ จำนวน 28 สถานการณ์ มีค่าอำนาจจำแนก (ค่า t) สูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกสถานการณ์

4.4 คะแนนปกติ (Norm) ของแบบทดสอบที่มีการแจกแจงปกติ

ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม ทั้งสองฉบับมาสร้างเกณฑ์ปกติ ซึ่งเป็นเกณฑ์ในเขตจังหวัดอ่างทอง เพราะกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนในเขตจังหวัดอ่างทองเท่านั้น โดยสร้างเป็นเกณฑ์ปกติในรูปคะแนนที่ปกติ (Normalized T - score)

คะแนนที่ปกติที่ได้ในตอนต้น ยังไม่เรียบร้อยและต่อเนื่องกัน ไม่ครอบคลุม ถึงคะแนนเต็ม ดังนั้นในการสร้างเกณฑ์จึงได้ขยายขอบเขตออกไป โดยอาศัยแนวโน้ม และการปรับโค้งเข้าสู่เส้นตรง จากนั้นจึงอ่านคะแนนดิบให้เป็นคะแนนที่ปกติจากกราฟนั้น ได้เป็นเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมทั้งสองฉบับ ดังตาราง 16 17 และ 18

ตาราง 16 เกณฑ์ปกติของคะแนนจากแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัด และออม สถานการณ์เป็นข้อความ

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ
112	79	104	72	96	64
111	78	103	71	95	63
110	77	102	70	94	62
109	76	101	69	93	61
108	75	100	68	92	60
107	75	99	67	91	59
106	74	98	66	90	58
105	73	97	65	89	58

ตาราง 16 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ
88	57	71	40	54	24
87	56	70	39	53	23
86	55	69	39	52	22
85	54	68	38	51	21
84	53	67	37	50	20
83	52	66	36	49	19
82	51	65	35	48	18
81	50	64	34	47	17
80	49	63	33	46	17
79	48	62	32	45	16
78	47	61	31	44	15
77	46	60	30	43	14
76	45	59	29	42	13
75	44	58	28	41	12
74	43	57	27	40	11
73	42	56	26	39	10
72	41	55	25		

* ส่วนที่ปรับขยายเพิ่ม

ตาราง 17 เกณฑ์ปกติของคะแนนจากแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัด
และออม สถานการณ์เป็นรูปภาพมีข้อความประกอบ

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ
112	77	98	65	84	53
111	76	97	64	83	52
110	75	96	64	82	52
109	75	95	63	81	51
108	74	94	62	80	50
107	73	93	61	79	49
106	72	92	60	78	48
105	71	91	59	77	47
104	70	90	58	76	46
103	69	89	58	75	46
102	69	88	57	74	45
101	68	87	56	73	44
100	67	86	55	72	43
99	66	85	54	71	42

ตาราง 17 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ
70	41	57	30	44	19
69	40	56	29	43	18
68	40	55	28	42	17
67	39	54	28	41	16
66	38	53	27	40	16
65	37	52	26	39	15
64	36	51	25	38	14
63	35	50	24	37	13
62	34	49	23	36	12
61	34	48	23	35	11
60	33	47	22	34	10
59	32	46	21		
58	31	45	20		

* ส่วนที่ปรับขยายเพิ่ม

ตาราง 18 เกณฑ์ปกติของคะแนนรวมจากแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัด
และออมทั้งสองฉบับ

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ
224	79	204	69	184	59
223	79	203	69	183	58
222	78	202	68	182	58
221	78	201	68	181	57
220	77	200	67	180	56
219	77	199	67	179	56
218	76	198	66	178	55
217	76	197	66	177	55
216	75	196	65	176	54
215	75	195	65	175	54
214	74	194	64	174	53
213	74	193	63	173	53
212	73	192	63	172	52
211	73	191	62	171	52
210	72	190	62	170	51
209	72	189	61	169	51
208	71	188	61	168	50
207	71	187	60	167	50
206	70	186	60	166	49
205	70	185	59	165	49

ตาราง 18 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ
164	48	144	39	124	32
163	48	143	39	123	31
162	47	142	39	122	31
161	47	141	38	121	31
160	46	140	38	120	30
159	46	139	37	119	30
158	45	138	37	118	30
157	45	137	37	117	29
156	44	136	36	116	29
155	44	135	36	115	29
154	44	134	35	114	28
153	43	133	35	113	28
152	43	132	35	112	28
151	42	131	34	111	27
150	42	130	34	110	27
149	41	129	34	109	27
148	41	128	33	108	26
147	41	127	33	107	26
146	40	126	32	106	26
145	40	125	32	105	25

ตาราง 18 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ
104	25	95	23	86	20
103	25	94	22	85	20
102	25	93	22	84	20
101	24	92	22	83	20
100	24	91	22	82	19
99	24	90	21	81	19
98	24	89	21	80	19
97	23	88	21	79	18
96	23	87	21	78	18

*

* ส่วนที่ปรับขยายเพิ่ม

ผลจากการวิเคราะห์จากตาราง 16, 17 และ 18 พบว่า เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดค่านิยมด้านการประหยัดและออม ฉบับกำหนดสถานการณ์เป็นข้อความ ในรูปคะแนนที่ปกติ มีพิสัยตั้งแต่ T20 - T79 ฉบับกำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพ มีข้อความประกอบ มีพิสัยตั้งแต่ T20 - T75 แบบทดสอบรวมทั้งสองฉบับ มีพิสัยตั้งแต่ T20 - T77

4.5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม
 ผู้วิจัยนำคะแนนจากการทดสอบครั้งที่ 3 ของแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้าน
 การประหยัดและออม มาทำจลความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อน (Error Variance)
 ของกลุ่มตัวอย่างออกไปด้วยวิธีวิเคราะห์หาองค์ประกอบ (Factor Analysis) เพื่อ
 ศึกษาว่าค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมจำแนกออกเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอะไรบ้าง
 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS จากการหมุน
 แกนแบบ orthogonal rotation (Varimax) และสกัดองค์ประกอบแบบกระทำซ้ำ
 (PA 2) ได้ข้อมูลดังตาราง 19 , 20 , 21 และตาราง 22

ตาราง 19 แสดงค่า Communality Eigenvalue และเปอร์เซ็นต์สะสมของความแปรปรวนในองค์ประกอบ ของแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม กำหนดสถานการณ์เป็นข้อความ

VARIABLE	COMMUNALITY	FACTOR	EIGENVALUE	PCT OF VAR	CUM PCT
A1	0.19206	1	7.35587	69.9	69.9
A2	0.27541	2	0.96441	9.2	79.0
A3	0.05875	3	0.81816	7.8	86.8
A4	0.55979	4	0.56959	5.4	92.2
A5	0.45192	5	0.44568	4.2	96.5
A6	0.42930	6	0.37219	3.5	100.0
A7	0.39065				
A8	0.28453				
A9	0.42417				
A10	0.51063				
A11	0.43375				
A12	0.53392				
A13	0.50788				
A14	0.46372				

ตาราง 19 (ต่อ)

VARIABLE	COMMUNALITY	FACTOR	EIGENVALUE	PCT OF VAR	CUM PCT
A15	0.15580				
A16	0.37072				
A17	0.42722				
A18	0.23802				
A19	0.44851				
A20	0.30009				
A21	0.23488				
A22	0.43587				
A23	0.31984				
A24	0.56807				
A25	0.43820				
A26	0.38215				
A27	0.32418				
A28	0.36594				

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่า ค่า $\text{communality}(h^2)$ ซึ่งเป็นผลรวมกำลังสองของสัมประสิทธิ์ของตัวประกอบร่วมในแต่ละสถานการณ์ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.05875 และ 0.56807 หรือเป็นส่วนส่วนของสถานการณ์ในแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม กำหนดสถานการณ์เป็นข้อความ ที่ให้ค่าความแปรปรวนร่วมกันกับองค์ประกอบอื่น ๆ ซึ่งหมายถึงสถานการณ์แต่ละสถานการณ์วัดกลุ่มของตัวประกอบร่วมกัน 5 เปอร์เซ็นต์ถึง 56 เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่เหลือเป็นการวัดตัวประกอบเฉพาะอันเป็นคุณลักษณะประจำตัวของแต่ละสถานการณ์

เมื่อพิจารณาค่า eigenvalue ซึ่งเป็นผลรวมกำลังสองของสัมประสิทธิ์ของตัวประกอบร่วมในแต่ละตัวประกอบร่วม มีค่าอยู่ระหว่าง 0.37219 ถึง 7.35587 มีค่าเกิน 1 เพียง 1 ค่า คือ 7.35587 แสดงว่า สถานการณ์ทั้ง 28 สถานการณ์ มีองค์ประกอบร่วม (Common Factor) เพียง 1 องค์ประกอบ และมีเปอร์เซ็นต์สะสมของค่าความแปรปรวน 69.9 เปอร์เซ็นต์

ตาราง 20 แสดงองค์ประกอบรวมของแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม
กำหนดสถานการณ์เป็นข้อความ

VARIABLE	FACTOR 1	FACTOR 2	FACTOR 3
A1	0.19771	0.28187	0.11699
A2	0.38621	0.20243	0.01830
A3	0.06648	-0.01096	-0.05459
A4	0.59713	0.17203	-0.01530
A5	0.06476	0.07327	0.10938
A6	0.60983	0.13173	0.10226
A7	0.39072	0.27173	0.08761
A8	0.26148	0.11638	0.15777
A9	0.57344	0.24574	0.07525
A10	0.58789	0.28940	0.16018
A11	0.47216	0.22644	0.27667
A12	0.42793	0.22509	0.23202
A13	0.34715	0.32179	0.39665
A14	0.12925	0.15540	0.64096

ตาราง 20 (ต่อ)

VARIABLE	FACTOR 4	FACTOR 5	FACTOR 6
A1	0.22484	0.05519	0.07892
A2	0.21504	0.19515	0.02474
A3	0.19917	0.00622	0.10734
A4	0.38075	0.10799	-0.12949
A5	0.15899	0.07493	0.63206
A6	0.12154	0.09078	0.08118
A7	0.15692	0.05125	0.35948
A8	0.40884	0.06031	0.08332
A9	-0.02238	0.09521	0.14041
A10	0.19432	0.12859	0.03607
A11	-0.03879	0.17499	0.22552
A12	0.09346	0.48719	0.01439
A13	0.12554	0.27970	0.18027
A14	0.02408	0.05280	0.09312

ตาราง 20 (ต่อ)

VARIABLE	FACTOR 1	FACTOR 2	FACTOR 3
A15	-0.00533	0.15262	0.06943
A16	0.09148	0.35586	0.28445
A17	0.07369	0.18747	0.35996
A18	0.14863	0.15408	0.15169
A19	0.26381	0.53214	0.17032
A20	0.13881	0.29202	-0.02337
A21	0.12314	0.39402	0.23752
A22	0.32926	0.47508	-0.00172
A23	0.29150	0.42664	-0.03438
A24	0.22599	0.55072	0.11259
A25	0.23581	0.57477	0.14498
A26	0.23469	0.54905	0.08474
A27	0.11460	0.45792	-0.01358
A28	0.07076	0.52047	0.26322

ตาราง 20 (ต่อ)

VARIABLE	FACTOR 4	FACTOR 5	FACTOR 6
A15	0.30992	0.16647	0.06241
A16	0.33597	0.17871	0.09992
A17	0.30205	0.10056	0.39462
A18	0.14101	0.36835	0.11669
A19	0.03181	0.25601	0.01369
A20	0.11536	0.42506	0.03189
A21	0.01805	0.06430	0.05993
A22	0.06230	0.29835	0.09412
A23	0.14718	0.16434	0.05473
A24	0.36244	0.26045	0.04274
A25	0.04283	0.10821	0.13292
A26	0.07968	0.09602	0.05350
A27	0.13689	0.24902	0.14291
A28	0.14080	0.03002	0.00562

จากตาราง 20 แสดงค่า factor loading ขององค์ประกอบรวมจะเห็นว่า
ประกอบด้วยสถานการณ์ต่าง ๆ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 สถานการณ์ที่ให้ค่า factor loading สูงอย่างมีนัยสำคัญ
มีค่าตั้งแต่ 0.32926 ถึง 0.60983 มี 10 สถานการณ์ ได้แก่ สถานการณ์ที่ 2 , 4 ,
6 , 7 , 9 , 10 , 11 , 12 , 13 , 22

จากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ให้ค่า factor loading สูงแก่องค์ประกอบ
ที่ 1 และให้ชื่อองค์ประกอบนี้ว่า การประหยัดและออมอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับองค์ประกอบที่ 2 ถึง 6 ไม่สามารถให้ชื่อเฉพาะได้ เนื่องจาก
องค์ประกอบเหล่านี้มี eigenvalue ต่ำกว่า 1

ตาราง 21 แสดงค่า Communality Eigenvalue และเปอร์เซ็นต์สะสมของ
ความแปรปรวนในองค์ประกอบ ของแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัด
และออม กำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพมีข้อความประกอบ

VARIABLE	COMMUNALITY	FACTOR	EIGENVALUE	PCT OF VAR	CUM PCT
B1	0.34234	1	6.87441	69.7	69.7
B2	0.47396	2	1.06986	10.8	80.5
B3	0.24828	3	0.64917	6.6	87.1
B4	0.35788	4	0.50765	5.1	92.3
B5	0.42567	5	0.42020	4.3	96.5
B6	0.34376	6	0.34346	3.5	100.0
B7	0.42873				
B8	0.34942				
B9	0.52736				
B10	0.57835				
B11	0.38000				
B12	0.37568				
B13	0.41340				
B14	0.27486				

ตาราง 21 (ต่อ)

VARIABLE	COMMUNALITY	FACTOR	EIGENVALUE	PCT OF VAR	CUM PCT
B15	0.18083				
B16	0.2606				
B17	0.32260				
B18	0.31284				
B19	0.49318				
B20	0.34916				
B21	0.30080				
B22	0.32594				
B23	0.25663				
B24	0.28994				
B25	0.19705				
B26	0.35421				
B27	0.40380				
B28	0.29755				

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่า ค่า $\text{communality}(h^2)$ ซึ่งเป็นผลรวมกำลังสองของสัมประสิทธิ์ของตัวประกอบรวมในแต่ละสถานการณ์ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.18083 และ 0.57835 หรือเป็นส่วนส่วนของสถานการณ์ในแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัคและออม กำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพมีข้อความประกอบ ที่ให้ค่าความแปรปรวนรวมกันกับองค์ประกอบอื่น ๆ ซึ่งหมายถึง สถานการณ์แต่ละสถานการณ์วัดกลุ่มของตัวประกอบรวมกัน 18 เปอร์เซ็นต์ ถึง 57 เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่เหลือเป็นการวัดตัวประกอบเฉพาะ อันเป็นคุณลักษณะประจำตัวของแต่ละสถานการณ์

เมื่อพิจารณาค่า eigenvalue ซึ่งเป็นผลรวมกำลังสองของสัมประสิทธิ์ของตัวประกอบรวมในแต่ละตัวประกอบรวม มีค่าอยู่ระหว่าง 0.34346 ถึง 6.87441 มีค่าเกิน 1 เพียง 2 ค่า คือ 1.06986 และ 6.87441 แสดงว่า สถานการณ์ทั้ง 28 สถานการณ์ มีองค์ประกอบรวม (Common Factor) 2 องค์ประกอบ และมีเปอร์เซ็นต์สะสมของค่าความแปรปรวน 80.5 เปอร์เซ็นต์

ตาราง 22 แสดงองค์ประกอบรวมของแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานด้านการประหยัค
และออม กำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพข้อความประกอบ

VARIABLE	FACTOR 1	FACTOR 2	FACTOR 3
B1	0.19477	0.21160	0.40532
B2	0.20252	0.26772	0.55920
B3	0.16012	0.40076	0.19719
B4	0.17865	0.33787	0.39743
B5	0.12453	0.56476	0.25410
B6	0.23508	0.11217	0.44937
B7	0.02920	0.58856	0.03861
B8	0.29011	0.12091	0.17276
B9	0.16405	0.69874	0.01880
B10	0.12637	0.22332	0.21189
B11	0.28852	0.17266	0.25369
B12	0.10011	0.15509	0.16515
B13	0.31338	0.38619	0.22720
B14	0.20378	0.02016	0.29136

ตาราง 22 (ต่อ)

VARIABLE	FACTOR 4	FACTOR 5	FACTOR 6
B1	0.09223	0.25567	0.14652
B2	0.18675	0.11620	0.01372
B3	0.11219	0.10183	0.01383
B4	0.07184	0.18875	0.11434
B5	0.01599	0.16230	-0.00618
B6	0.25383	0.06805	-0.07016
B7	0.16704	0.06866	0.21763
B8	0.35432	0.29077	0.10344
B9	0.08657	0.06169	-0.02339
B10	0.64295	0.13407	0.19039
B11	0.40150	0.15233	-0.13485
B12	0.16154	0.53687	-0.00026
B13	0.20257	0.23874	0.12804
B14	0.27650	0.25595	-0.07796

ตาราง 22 (ต่อ)

VARIABLE	FACTOR 1	FACTOR 2	FACTOR 3
B15	0.18548	0.05638	0.05752
B16	0.26776	0.14094	0.02844
B17	0.23311	0.18837	0.11349
B18	0.39488	0.18696	0.14424
B19	0.58029	0.16340	0.16499
B20	0.45608	0.15685	0.03069
B21	0.45936	0.13946	0.21232
B22	0.50696	0.03267	0.16275
B23	0.43465	0.16394	0.11793
B24	0.42335	0.06551	0.15872
B25	0.26316	0.00650	0.28631
B26	0.47809	0.08528	0.09841
B27	0.50680	0.18752	0.22622
B28	0.35560	0.11348	0.14422

ตาราง 22 (ต่อ)

VARIABLE	FACTOR 4	FACTOR 5	FACTOR 6
B15	0.29472	0.21093	0.09271
B16	0.12284	0.00258	0.39133
B17	0.16423	0.43921	-0.00419
B18	0.28656	0.08417	0.10932
B19	0.24528	0.13856	0.15218
B20	0.28180	0.18775	-0.03071
B21	-0.01931	0.10897	0.11408
B22	0.14624	0.13696	0.03501
B23	0.02321	0.11496	-0.11478
B24	0.24921	0.04474	0.13085
B25	0.07609	0.12320	0.15751
B26	0.11115	0.19956	0.23770
B27	0.22878	0.02406	0.08775
B28	0.01055	0.30615	0.20875

จากตาราง 22 แสดงค่า factor loading ขององค์ประกอบรวม
 จะเห็นว่า ประกอบด้วยสถานการณ์ต่าง ๆ ดังนี้
 องค์ประกอบที่ 1 สถานการณ์ที่ให้ความ factor loading สูง อย่างมี
 นัยสำคัญ มีค่าตั้งแต่ 0.35560 ถึง 0.58029 มี 10 สถานการณ์ ได้แก่สถานการณ์

ที่ 18 , 19 , 20 , 21 , 22 , 23 , 24 , 26 , 27 , 28

จากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ให้ค่า factor loading สูง แก่องค์ประกอบที่ 1 และให้ชื่อองค์ประกอบนี้ว่า การประหยัคและออมสิ่งต่าง ๆ

องค์ประกอบที่ 2 สถานการณ์ที่ให้ factor loading สูง อย่างมีนัยสำคัญ มีค่าตั้งแต่ 0.33787 ถึง 0.69874 มี 6 สถานการณ์ ได้แก่สถานการณ์ที่ 3 , 4 , 5 , 7 , 9 , 13

จากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ให้ค่า factor loading สูง แก่องค์ประกอบที่ 2 และให้ชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ความสำนึกในคุณค่าของการประหยัคและออม

สำหรับองค์ประกอบที่ 3 ถึง 6 ไม่สามารถให้ชื่อเฉพาะได้ เนื่องจากองค์ประกอบเหล่านี้มีค่า eigenvalue ต่ำกว่า 1

ตอนที่ 5 การทดสอบหาคะแนนจุดตัด

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัคและออมทั้งสองฉบับ ไปทดสอบกับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่รู้แน่ชัดว่ามีลักษณะการประหยัคและออมต่างกัน ซึ่งได้มาโดยความร่วมมือจากครูประจำชั้น ครูผู้สอน และมีแนวทางการคัดเลือกเป็นอย่างเดียวกัน จากสถานศึกษา 3 แห่ง ในจังหวัดอ่างทอง คือ จากโรงเรียนสตรีอ่างทอง กลุ่มละ 12 คน จากโรงเรียนโพธิ์ทอง "จินตมาณี" กลุ่มละ 12 คน จากโรงเรียนวิเศษไชยชาญ "คันทีวิทยาคม" กลุ่มละ 32 คน รวมได้นักเรียนกลุ่มละ 56 คน ผลการวิเคราะห์ค่ากับชั้นดังนี้

5.1 รายละเอียดเบื้องต้นในการทดสอบหาคะแนนจุดตัด

รายละเอียดเบื้องต้นในการทดสอบหาคะแนนจุดตัด ประกอบด้วยจำนวนผู้สอบ จำนวนสถานการณ์ของแบบทดสอบ ค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน ค่าสถิติ t - test (ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย) ดังตาราง 23

ตาราง 23 จำนวนผู้สอบ จำนวนสถานการณ์ของแบบทดสอบ ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน ค่าสถิติ t - test ของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ

แบบทดสอบ	n	กลุ่มนักเรียนมีลักษณะ ประหยัคและออม			กลุ่มนักเรียนไม่มีลักษณะ ประหยัคและออม			t
		N	$\bar{X}$	S^2	N	$\bar{X}$	S^2	
X_1	28	56	96.7321	64.7088	56	72.5179	185.6724	11.4515**
X_2	28	56	96.0179	46.0542	56	73.0179	262.4179	9.7997**
แบบทดสอบรวม	56	56	192.6786	165.1675	56	145.5357	620.9805	12.5823**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 23 แสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัคและออม ทั้งสองฉบับสามารถจำแนกแยกกลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะประหยัคและออม กับนักเรียนที่ไม่มีลักษณะประหยัคและออม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2 วิเคราะห์หาคะแนนจุดตัดที่เหมาะสม

เพื่อหาคะแนนเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนกนักเรียนที่มีลักษณะการประหยัคและออม กับนักเรียนที่ไม่มีลักษณะการประหยัคและออม จากการใช้แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัคและออมทั้งสองฉบับ ซึ่งผู้วิจัยหาด้วยวิธีการของ แกลล์ ผลดังตาราง 24 25 และตาราง 26

ตาราง 24 ค่าฟังก์ชันของคะแนนจุดตัดที่เหมาะสม จากการใช้แบบทดสอบวัดค่านิยม
พื้นฐานด้านการประหยัดและออม สถานการณ์เป็นข้อความ

คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน	คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน	คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน
49	1.0000	67	0.4000	85	0.1915
50	0.9649	68	0.3659	86	0.1915
51	0.9649	69	0.3177	87	0.2174
52	0.9649	70	0.3023	88	0.2043
53	0.9649	71	0.3023	89	0.2174
54	0.9649	72	0.3023	90	0.2174
55	0.9649	73	0.2874	91	0.2043
56	0.9649	74	0.2727	92	0.2174
57	0.9310	75	0.2308	93	0.2308
58	0.8065	76	0.2308	94	0.2444
59	0.7500	77	0.2444	95	0.2308
60	0.6716	78	0.2308	96	0.2584
61	0.6000	79	0.2174	97	0.2727
62	0.5775	80	0.2174	98	0.3494
63	0.5775	81	0.2043	99	0.3827
64	0.4737	82	0.2043	100	0.4177
65	0.4737	83	0.2043	101	0.4359
66	0.4177	84 *	0.1790	102	0.5775

ตาราง 24 (ต่อ)

คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน	คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน	คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน
103	0.6970	106	0.8065	109	0.8983
104	0.7231	107	0.8065	110	1.0000
105	0.7231	108	0.8667		

* คะแนนจุดตัดที่เหมาะสม

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่า คะแนนจุดตัดที่ให้ค่าฟังก์ชันต่ำสุด คือ 84 ซึ่งให้ค่าฟังก์ชัน 0.1790 จึงเป็นคะแนนจุดตัดที่เหมาะสมในการจำแนกนักเรียนที่มีลักษณะการประหยัดและออม กับนักเรียนที่ไม่มีลักษณะการประหยัดและออม ของแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม ฉบับกำหนดสถานการณ์เป็นข้อความ

ตาราง 25 ค่าฟังก์ชันของคะแนนจุดตัดที่เหมาะสม จากการใช้แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม สถานการณ์เป็นรูปภาพมีข้อความประกอบ

คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน	คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน	คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน
39	1.0000	42	0.9649	45	0.9310
40	0.9649	43	0.9310	46	0.9310
41	0.9649	44	0.9310	47	0.9310

ตาราง 25 (ต่อ)

คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน	คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน	คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน
48	0.8667	69	0.4000	90	0.2174
49	0.8667	70	0.3827	91	0.2174
50	0.8667	71	0.3494	92	0.2444
51	0.8667	72	0.3494	93	0.2444
52	0.8667	73	0.3494	94	0.2584
53	0.8667	74	0.3333	95	0.3176
54	0.8065	75	0.2584	96	0.3023
55	0.7778	76	0.2444	97	0.3494
56	0.7500	77	0.2308	98	0.4737
57	0.7500	78	0.2308	99	0.4933
58	0.7231	79	0.2308	100	0.6000
59	0.6970	80	0.2444	101	0.6000
60	0.6471	81	0.2444	102	0.6471
61	0.6000	82	0.2308	103	0.7231
62	0.6000	83	0.2174	104	0.7500
63	0.5135	84	0.2174	105	0.8983
64	0.5135	85*	0.2043	106	0.9310
65	0.4933	86	0.2174	107	0.9649
66	0.4546	87	0.2584	108	1.0000
67	0.4359	88	0.2308		
68	0.4177	89	0.2444		

* คะแนนจุดตัดที่เหมาะสม

จากตาราง 25 แสดงให้เห็นว่า คะแนนจุดตัดที่ให้ค่าฟังก์ชันต่ำสุด คือ 85 ซึ่งให้ค่าฟังก์ชัน 0.2043 จึงเป็นคะแนนจุดตัดที่เหมาะสมในการจำแนกนักเรียนที่มีลักษณะการประหยัดและออม กับนักเรียนที่ไม่มีลักษณะการประหยัดและออม ของแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม ฉบับกำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพมีข้อความประกอบ

ตาราง 26 ค่าฟังก์ชันของคะแนนจุดตัดที่เหมาะสม จากการใช้แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม ทั้งสองฉบับรวมกัน

คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน	คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน	คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน
108	1.0000	122	0.6970	136	0.4000
109	0.9649	123	0.6716	137	0.3827
110	0.9649	124	0.6000	138	0.3659
111	0.9649	125	0.5775	139	0.3659
112	0.9649	126	0.5343	140	0.3494
113	0.9310	127	0.5343	141	0.3333
114	0.8983	128	0.5343	142	0.2874
115	0.8983	129	0.5343	143	0.2874
116	0.8983	130	0.5135	144	0.2727
117	0.8065	131	0.5135	145	0.2727
118	0.7778	132	0.5135	146	0.2584
119	0.7500	133	0.5135	147	0.2584
120	0.7231	134	0.4933	148	0.2584
121	0.6970	135	0.4177	149	0.2584

ตาราง 26 (ต่อ)

คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน	คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน	คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน
150	0.2444	170	0.1667	190	0.2584
151	0.2444	171	0.1790	191	0.2874
152	0.2308	172	0.1667	192	0.3177
153	0.2174	173	0.1790	193	0.3494
154	0.2043	174	0.1667	194	0.3659
155	0.2043	175*	0.1429	195	0.4000
156	0.1790	176	0.1546	196	0.4000
157	0.1790	177	0.1667	197	0.4359
158	0.1790	178	0.1667	198	0.4737
159	0.1667	179	0.1667	199	0.5556
160	0.1667	180	0.1667	200	0.5556
161	0.1667	181	0.1667	201	0.6232
162	0.1667	182	0.1546	202	0.6471
163	0.1790	183	0.1546	203	0.6232
164	0.1667	184	0.1667	204	0.6716
165	0.1546	185	0.1771	205	0.7231
166	0.1667	186	0.1667	206	0.7500
167	0.1667	187	0.1789	207	0.7778
168	0.1790	188	0.2043	208	0.7778
169	0.1667	189	0.2308	209	0.8065

ตาราง 26 (ต่อ)

คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน	คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน	คะแนนจุดตัด	ค่าฟังก์ชัน
210	0.8065	213	0.8667	216	1.0000
211	0.8065	214	0.9649		
212	0.8667	215	0.9649		

*คะแนนจุดตัดที่เหมาะสม

จากตาราง 26 แสดงให้เห็นว่า คะแนนจุดตัดที่ให้ค่าฟังก์ชันต่ำสุด คือ 175 ซึ่งให้ค่าฟังก์ชัน 0.1429 จึงเป็นคะแนนจุดตัดที่เหมาะสมในการจำแนกนักเรียน ที่มีลักษณะการประหยัดและออม กับนักเรียนที่ไม่มีลักษณะการประหยัดและออม ของแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม ทั้งสองฉบับรวมกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างเครื่องมือวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดอ่างทอง
2. เพื่อพิจารณาคุณภาพเครื่องมือที่สร้างขึ้น
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) และหาคะแนนจุดตัด (Cut - off Score) สำหรับตีความหมายคะแนนที่ได้จากการวัด
4. เพื่อหาองค์ประกอบของค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมว่าประกอบด้วยองค์ประกอบอะไรบ้าง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นนักเรียนชายและหญิง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดอ่างทอง จำนวน 356 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Sampling) มีหน่วยการสุ่มเป็นห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม จำนวน 56 สถานการณ์ แบ่งเป็น 2 ฉบับ

ฉบับที่ 1 กำหนดสถานการณ์ด้วยข้อความมี 28 สถานการณ์ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ลักษณะของแบบทดสอบเป็นสถานการณ์เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

ฉบับที่ 2 กำหนดสถานการณ์ด้วยรูปภาพ มีข้อความประกอบ จำนวน 28 สถานการณ์ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ลักษณะของแบบทดสอบเป็นสถานการณ์รูปภาพเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ ผู้วิจัยติดต่อกับบุคคลหลายฝ่ายเพื่อขอความร่วมมือช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อกับโรงเรียนเพื่อเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียน และนัดหมายวันเวลา เพื่อนำแบบทดสอบไปสอบ
2. เตรียมข้อสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบในแต่ละครั้ง วางแผนดำเนินการสอบ และผู้วิจัยดำเนินการสอบเอง
3. อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์ และผลประโยชน์ที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบ
4. อธิบายให้ผู้สอบทุกคนเข้าใจวิธีทำ และวิธีตอบ แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมเสียก่อน แล้วจึงให้ผู้สอบเริ่มลงมือทำ
5. ในการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 จะยึดหลัก 90 เปอร์เซ็นต์ ของผู้เข้าสอบที่ทำแบบทดสอบเสร็จ ใช้กำหนดเวลาที่เหมาะสมในการทำแบบทดสอบ
6. นำผลการสอบแต่ละครั้งมาวิเคราะห์เป็นรายสถานการณ์ และทั้งฉบับ โดยวิธีการทางสถิติ ในการทดสอบแบ่งดังนี้
 - 6.1 การทดสอบเพื่อประเมินคุณภาพขั้นต้นของแบบทดสอบด้านความเที่ยงตรง
 - 6.2 การทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อวิเคราะห์ ปรับปรุงข้อสอบ และหาเวลาที่เหมาะสมทำแบบทดสอบ
 - 6.3 การทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อวิเคราะห์ ปรับปรุงข้อสอบ และหาเวลาที่เหมาะสมทำแบบทดสอบ

6.4 การทดสอบครั้งที่ 3 เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบด้านความเชื่อมั่น เกณฑ์ปกติ หาดังประกอบ

7. นำแบบทดสอบไปทดสอบกลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะการประหยัดและออม กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่มีลักษณะการประหยัดและออม เพื่อหาคะแนนจุดตัด

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของแบบทดสอบ

ในการประเมินคุณภาพขั้นต้นของแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม จำนวน 91 สถานการณ์ ให้ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.1235 ถึง 15.7314

จากการประเมินคุณภาพขั้นต้น คัดเลือกรวบรวมสร้างแบบทดสอบฉบับที่ 1 กำหนดสถานการณ์เป็นข้อความ จำนวน 28 สถานการณ์ มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 2.3053 ถึง 12.3872 และฉบับที่ 2 กำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพมีข้อความประกอบ จำนวน 28 สถานการณ์ มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 2.6585 ถึง 15.7314

2. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ จากการทดสอบครั้งที่ 1 หลังจากหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ปรากฏดังนี้

แบบทดสอบฉบับที่ 1 มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 2.5509 ถึง 13.1674

แบบทดสอบฉบับที่ 2 มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 3.9857 ถึง 11.3606

3. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ จากการทดสอบครั้งที่ 2 หลังจากทดสอบครั้งที่ 1 ปรากฏดังนี้

แบบทดสอบฉบับที่ 1 มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 3.0295 ถึง 13.6406

แบบทดสอบฉบับที่ 2 มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 3.7105 ถึง 11.6097

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบครั้งที่ 3 ปรากฏดังนี้

4.1 ค่าอำนาจจำแนก

แบบทดสอบฉบับที่ 1 มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 2.53 ถึง 18.51

แบบทดสอบฉบับที่ 2 มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 6.94 ถึง 16.45

4.2 ค่าความเชื่อมั่น

แบบทดสอบฉบับที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่น 0.8244 (Split - half)

หรือเท่ากับ 0.8968 (Alpha Coefficient)

แบบทดสอบฉบับที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่น 0.8097 (Split - half)

หรือเท่ากับ 0.8959 (Alpha Coefficient)

4.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบฉบับที่ 1 กับฉบับที่ 2

เท่ากับ 0.9297

4.4 เกณฑ์ปกติ(Norm) ผู้วิจัยสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบโดยใช้

คะแนนที่ปกติ (Normalized T - score)

แบบทดสอบฉบับที่ 1 คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T20 - T79

แบบทดสอบฉบับที่ 2 คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T20 - T75

แบบทดสอบรวม คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T20 - T77

4.5 องค์ประกอบของคำถามพื้นฐานด้านการประหยัดและออม เป็นดังนี้

แบบทดสอบฉบับที่ 1 มี 1 องค์ประกอบ

แบบทดสอบฉบับที่ 2 มี 2 องค์ประกอบ

5. การทดสอบหาคะแนนจุดตัด เพื่อเป็นเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนกนักเรียนที่มี และไม่มีลักษณะการประหยัดและออม จากวิธีการของ แกลส์ ปรากฏดังนี้

แบบทดสอบฉบับที่ 1 ค่าคะแนนจุดตัดที่เหมาะสมเท่ากับ 84

แบบทดสอบฉบับที่ 2 ค่าคะแนนจุดตัดที่เหมาะสมเท่ากับ 85

แบบทดสอบรวม ค่าคะแนนจุดตัดที่เหมาะสมเท่ากับ 175

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จุดมุ่งหมายที่สำคัญคือการสร้างแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งอภิปรายผลดังนี้

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ จากการประเมินคุณภาพขั้นต้นของแบบทดสอบ ผู้วิจัยคัดเลือกกรวบรวมสร้างเป็นแบบทดสอบฉบับที่ 1 กำหนดสถานการณ์เป็นข้อความ จำนวน 28 สถานการณ์ มีค่า α ตั้งแต่ 2.3053 ถึง 12.3872 และสร้างเป็นแบบทดสอบฉบับที่ 2 กำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพมีข้อความประกอบ จำนวน 28 สถานการณ์ มีค่า α ตั้งแต่ 2.6585 ถึง 15.7314 เพราะเป็นค่าที่มีอำนาจจำแนกสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 และสอดคล้องกับค่ากล่าวของเอ็ดเวิร์ด (Edward, 1957 : 153) ที่ว่า ค่า α ที่สามารถวัดความแตกต่างของข้อความระหว่างกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติควรมีค่า α ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป จากการนำไปทดสอบ พบว่า แบบทดสอบฉบับที่ 1 มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 2.5509 ถึง 13.1671 ในการทดสอบครั้งที่ 1 มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 3.0295 ถึง 13.6406 ในการทดสอบครั้งที่ 2 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.53 ถึง 18.51 ในการทดสอบ/ครั้งที่ 3 สำหรับแบบทดสอบฉบับที่ 2 มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 3.9857 ถึง 11.3606 ในการทดสอบครั้งที่ 1 มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 3.7105 ถึง 11.6097 ในการทดสอบครั้งที่ 2 และมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 6.94 ถึง 16.45 ในการทดสอบครั้งที่ 3 ซึ่งสถานการณ์แต่ละสถานการณ์มีค่าอำนาจจำแนกสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในการทดสอบครั้งสุดท้ายของทั้งสองฉบับ สาเหตุที่แบบทดสอบมีค่าอำนาจจำแนกสูงเนื่องจากในการดำเนินการสร้างได้รวบรวมและวิเคราะห์ผลของข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ทราบแน่ชัดว่ามีลักษณะ กับไม่มีลักษณะการประหยัดและออมจริง ซึ่งสอดคล้องกับค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพของเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย สร้างโดยจินตนา ทองยอย ซึ่งวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่ทราบแน่ชัดว่า กระทำผิดกฎหมายจริง และพบว่า ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบมีค่าตั้งแต่ 2.4632 ถึง 12.8662 (จินตนา ทองยอย 2525 : 94)

2. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ ผู้วิจัยหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผล และด้านจิตวิทยา จำนวน 4 ท่าน พิจารณาตรวจสอบแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละสถานการณ์ว่าวัดได้เที่ยงตรงตามนิยามไว้หรือไม่ สอดคล้องกับคำกล่าวของ อนาสตาซี (Anastasi, 1982 : 135 - 136) ที่ว่า แบบทดสอบวัดคุณบุคลิกภาพควรตรวจสอบด้วยวิธีเชิงประจักษ์ และผู้วิจัยหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการทดสอบกับกลุ่มที่รู้แน่ชัดว่ามีลักษณะการประหยัดและอ่อมต่างกัน (Known - Group Technique) ฉบับที่ 1 มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง มีค่า t ตั้งแต่ 2.3053 ถึง 12.3872 ฉบับที่ 2 มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง มีค่า t ตั้งแต่ 2.6585 ถึง 15.7314 และจากการทดสอบครั้งสุดท้ายกับกลุ่มที่รู้แน่ชัดว่ามีลักษณะการประหยัดและอ่อม กับกลุ่มไม่มีลักษณะการประหยัดและอ่อม ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ด้วย t - test ฉบับที่ 1 มีค่า t 11.4515 ฉบับที่ 2 มีค่า t 9.7997 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 แสดงว่า แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและอ่อมทั้งสองฉบับมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความเป็นผู้นำ สร้างโดย ชมภู พึ่งธรรม โดยใช้วิธีทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่รู้แน่ชัด พบว่า มีค่า t ตั้งแต่ 3.5363 ถึง 13.5577 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 (ชมภู พึ่งธรรม 2526 : 67)

3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่น 2 วิธี วิธีหนึ่งหาโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ฉบับที่ 1 มีค่า 0.8968 ฉบับที่ 2 มีค่า 0.8959 สอดคล้องกับค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพของเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย สร้างโดย จินตนา ทองยอย ซึ่งส่วนใหญ่ให้ค่าความเชื่อมั่นสูงกว่า 0.7 (จินตนา ทองยอย 2525 : 97) และแบบทดสอบมาตรฐาน Gordon Personal Profile Inventory ซึ่งปรับปรุงในปี 1978 มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.79 ถึง 0.87 วิธีที่สอง หาโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split - half) ฉบับที่ 1 มีค่า 0.8244 ฉบับที่ 2 มีค่า 0.8097 สอดคล้องกับแบบทดสอบมาตรฐาน Gordon Personal Profile Inventory ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 0.89 เมื่อพิจารณา

ความเชื่อมั่นจากแบบทดสอบมาตรฐานต่างประเทศ จะเห็นว่า แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นที่เชื่อถือได้ และมีค่าคอนข้างสูง โดยเฉพาะการหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา สอดคล้องกับ อนันต์ ศรีโสภา (อนันต์ ศรีโสภา 2522 : 188, 197) กล่าวไว้ว่า การหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟามักให้ค่าความเชื่อมั่นสูง ถ้าได้ค่าความเชื่อมั่นต่ำ อาจเป็นเพราะมีจำนวนข้อสอบน้อย และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบขึ้นอยู่กับ การกระจายของคะแนนการทดสอบ ถ้าการทดสอบมีการกระจายของคะแนนมาก ทำให้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบสูงตามไปด้วย

4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบฉบับที่ 1 กับฉบับที่ 2 มีค่า 0.9297 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า แบบทดสอบทั้งสองฉบับวัดโครงสร้างเดียวกัน คือวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมเหมือนกัน จึงทำให้มีค่าสหสัมพันธ์คอนข้างสูง

5. คะแนนปกติ (Norm) อยู่ในรูปคะแนนที่ปกติ (Normalized T - score) คะแนนดิบกระจายไม่ครอบคลุมคะแนนทุกตัว เพราะใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก การสร้างเกณฑ์ปกติให้มีคะแนนดิบกระจายครอบคลุมคะแนนสูงสุดและต่ำสุดต้องใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ (อนันต์ ศรีโสภา 2524 : 18) การสร้างเกณฑ์ปกติจึงต้องขยายขอบเขต โดยอาศัยแนวโน้มจากการทดลองให้กว้างออกไปจนครอบคลุมคะแนน วิธีการโดยนำคะแนนดิบและคะแนนที่ปกติที่คำนวณได้มาจุดกราฟเป็นคู่ ๆ แล้วลากเส้นตรงผ่านจุดเหล่านั้นให้มากที่สุด จากนั้นก็อ่านคะแนนดิบให้เป็นคะแนนที่ปกติ

การประเมินผลการสอบ ถ้าต้องการทราบระดับค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมของนักเรียนว่าอยู่ในเกณฑ์สูง - ต่ำ เพียงใด ก็พิจารณาตามเกณฑ์ ซึ่งสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา วิทยาลัยวิชาการศึกษา กำหนดไว้ดังนี้ (ชวาล แพร์ทกุล และคนอื่น ๆ. 2513 : 264)

ตั้งแต่ T65 และสูงกว่า แปลว่า มีค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมสูง

ตั้งแต่ T55 - T65 แปลว่า มีค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม
ค่อนข้างสูง

ตั้งแต่ T45 - T55 แปลว่า มีค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมพอใช้

ที่ T50 แปลว่า มีค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมอยู่

ในระดับปานกลาง

ตั้งแต่ T35 - T45 แปลว่า มีค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและอมน้อย

ตั้งแต่ T35 และต่ำกว่า แปลว่า มีค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและอมน้อยมาก

ถ้านักเรียนคนใดได้คะแนนที่ปกติตรงกับจุดตัดระหว่างช่วงพอดี เช่น ที่ T35, T45 T55 , T65 ก็ให้เลื่อนอยู่ในระดับที่สูงกว่าเสมอ เพื่อผลทางจิตวิทยา เพราะโอกาสที่นักเรียนคนเดียวกันจะได้คะแนนตรงจุดค่าคะแนนที่เหล่านี้น้อย ๆ ย่อมเป็นไปได้ ถ้า นักเรียนคนใดทำแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานทั้งสองฉบับได้คะแนนรวม 212 คะแนน ดูจากเกณฑ์ปกติ ได้คะแนนที่ปกติเป็น T73 จัดว่าเป็นนักเรียนที่มีค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมสูง ถ้าคะแนนรวมตรงกับคะแนนที่ปกติเป็น T34 จัดว่าเป็นนักเรียนที่มีค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและอมน้อยมาก

6. การวิเคราะห์หาองค์ประกอบจากการทดสอบครั้งที่ 3 โดยนำคะแนนจากผลการสอบแต่ละฉบับมาจัดความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างออกด้วยวิธีการวิเคราะห์หาองค์ประกอบ จะทำให้ทราบว่า แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม แต่ละฉบับประกอบด้วยองค์ประกอบใดบ้าง ซึ่งเป็นการวิเคราะห์โครงสร้างเชิงตัวประกอบ (Factorial Structure) (อุทุมพร ทองอุไทย 2523 : 15) หลังจากได้ตัวประกอบแล้วจะเป็นประโยชน์ในการบรรยายองค์ประกอบของแบบทดสอบ หรือเป็นความเที่ยงตรงเชิงตัวประกอบ (Factorial Validity) (Anastasi. 1982 : 146) ในการวิจัยครั้งนี้จากผลการวิเคราะห์หาองค์ประกอบ หลังจากหมุนแกนแล้ว พบว่าแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม กำหนดสถานการณ์เป็นข้อความมี 1 องค์ประกอบ แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัด

และอ้อม กำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพมีข้อความประกอบ มี 2 องค์ประกอบ ดังคำกล่าวของ อนันต์ ศรีโสภา (อนันต์ ศรีโสภา 2522 : 193 , 201) ในรายงานการวิจัย เรื่องการวิเคราะห์หุ้ดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยว่า การวิเคราะห์หุ้ดประกอบก่อนการหมุนแกนความสัมพันธ์ของ factor loading ในแต่ละองค์ประกอบไม่ชัดเจน แต่หลังจากหมุนแกนแล้วจะได้องค์ประกอบที่ชัดเจนขึ้น นอร์แมนและคนอื่น ๆ (Norman and others. 1970 : 218) กล่าวว่า ในการวิเคราะห์หุ้ดประกอบ องค์ประกอบที่ 1 จะเป็นองค์ประกอบสำคัญ และมีแนวโน้มที่จะเป็นองค์ประกอบทั่วไป (General Factor) องค์ประกอบอื่นจะลดหลั่นลงไป สำหรับงานวิจัยนี้ การวิเคราะห์หุ้ดประกอบของค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม ผู้วิจัยมุ่งเน้นที่ขบวนการวิจัยไม่ได้มุ่งเน้นที่ผล เนื่องจากการวิจัยย่อมมีความคลาดเคลื่อนจากความจริง เป็นต้นว่า การให้ความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่าง และในการวิเคราะห์หุ้ดประกอบตลอดจนการตั้งชื่อองค์ประกอบ ไม่ได้เป็นหลักประกันว่า โครงสร้างเชิงตัวประกอบตลอดจนการแปลความหมายจะถูกต้องเสมอไป การแปลผลให้ถูกต้องขึ้นอยู่กับ การได้รับการสนับสนุนอย่างมีหลักฐานจากภายนอก (อุทุมพร ทองอุไทย 2523 : 28)

7. หากคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการของ แกลส์ ในการพิจารณาหาคะแนนจุดตัด เพราะเป็นวิธีการหาที่ให้ผลไม่ต่างจากวิธีอื่น ถึงผลการวิจัยของ วุฒิคุณ เสาวรัตน์ (วุฒิคุณ เสาวรัตน์ 2526 : 154 - 155) ผลจากการพิจารณาหาคะแนนจุดตัด พบว่า ฉบับที่ 1 คะแนนจุดตัดเป็น 84 เท่ากับ T53 ฉบับที่ 2 คะแนนจุดตัดเป็น 65 เท่ากับ T54 คะแนนจุดตัดของทั้งสองฉบับเป็น 175 เท่ากับ T54 จะเห็นว่าคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง สอดคล้องตามที่สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา วิทยาลัยวิชาการศึกษา กำหนดไว้ในรายงานความก้าวหน้าของโครงการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (ชวาล แพทย์กุล และคนอื่น ๆ 2513 : 264)

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะไว้ดังนี้

1. การศึกษาค้างนี้ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดอ่างทอง ในการนำแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่น และท้องถิ่นอื่น ควรระวังในการแปลผลของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ
2. ในการนำแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปใช้ หากใช้ควบคู่กับวิธีการอื่น เช่น การสังเกต หรือเครื่องมือชนิดอื่น ๆ แล้ว จะช่วยให้ผลที่ได้รับมีความแน่นอนถูกต้องขึ้น
3. ควรมีการสร้างแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมในลักษณะอื่น เช่น แบบการสังเกต แบบการกำหนดระดับน้ำหนัก (rating scale) เพื่อจะได้เครื่องมือที่มีคุณภาพ
4. ควรขยายขอบเขตการวิจัยให้กว้างขวางขึ้น เช่น ทำกับกลุ่มประชากรระดับอื่น ท้องถิ่นอื่น และศึกษาตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น การอบรมเลี้ยงดู ระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง และอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กองส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ คำบรรยาย
และอภิปรายการฝึกอบรมวิทยากร "ค่านิยม" 13 - 15 กันยายน 2525 พิมพ์ครั้งที่ 2
2526, 42 หน้า
- จิตรอารี เนตรหิน การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคศึกษา 11 ปีการศึกษา 2513 ปรินิพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 102 หน้า อักสำเนา
- จินตนา ทองย้อย การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพของเยาวชนที่ทำผิดกฎหมาย
ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 190 หน้า
อักสำเนา
- เจือ เกตุะเรียม "ค่านิยมกับความมั่นคงของชาติ" รัฐาภิรักษ์ 19(3) : 1 - 86
กรกฎาคม 2520
- ชมภู พิงธรรม การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความเป็นผู้นำ ระดับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2526, 157 หน้า อักสำเนา
- ชวาล แพริทัต เทคนิคการวัดผล พิมพ์ครั้งที่ 6 วัฒนาพานิช 2518, 434 หน้า
- ชวาล แพริทัต และคนอื่นๆ รายงานความก้าวหน้าของโครงการสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ฉบับที่ 2 โรงพิมพ์จุรัสภา 2513, 295 หน้า
- เต็มศิริ บุญยสิงห์ "การสร้างค่านิยมในสังคม" วัฒนธรรมไทย 15(7) : 3 - 8
กรกฎาคม 2519
- ธนอม อินทรกำเนต ค่านิยมทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใน 14
จังหวัดภาคใต้ ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514,
149 หน้า อักสำเนา
- นิพนธ์ คันธเสวี "ค่านิยม" เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา ค่านิยมไทย สำนักงาน
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ม.ป.ป., หน้า 17 - 19

นิยม ปุราคำ ทฤษฎีของการสำรวจสถิติจากตัวอย่างและการประยุกต์ ศ.ส. การพิมพ์
2517, 370 หน้า

บังอร ภาภิรมย์ขวัญ สถิติประยุกต์ทางการศึกษา ทวีกิจการพิมพ์ 2523, 215 หน้า

บุญเชิด ภิญโญนนทพงษ์ การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ ภาควิชาพื้นฐาน
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เอกสารประกอบคำบรรยาย
ลำดับที่ 42 2526, 285 หน้า

ประวิทย์ ชูกำเนิด "ค่านิยมของคนไทยกับการประหยัด" วัฒนธรรมไทย 18(6) :
30 - 35 มิถุนายน 2522

ประเสริฐ ชูสิงห์ การศึกษาค่านิยมทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขต
การศึกษา 2 ปริญญาทิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2517, 125 หน้า อักสำเนา

ปิ่นสุวรรณ เทยยานนท์ การศึกษาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐานเรื่องการ
ประหยัดและออม การมีระเบียบวินัย และการเคารพกฎหมาย ของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2526, 185 หน้า อักสำเนา

พนัส หันนาคินทร์ การสอนค่านิยม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิมพ์โลก 2520,
175 หน้า

ไพรัช วนาพรณ์ "ค่านิยมและเยาวชน" ประชาศึกษา 25(10) : 4 - 13
พฤษภาคม 2517

ยุวัฒน์ วุฒิเมธี และศิเรก ฤกษ์ห่วย การวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาชุมชนผสมผสาน
ในประเทศไทย 2524, 78 หน้า

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ สถิติวิทยาทางการศึกษา วัฒนาพานิช 2522,
286 หน้า

———— หลักการวิจัยทางการศึกษา ทวีกิจการพิมพ์ 2524, 287 หน้า

- วิระวรรณ อามระกษ ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522,
 113 หน้า อักสำเนา
- วิเชียร เกตุสิงห์ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 3 เรือนอักษรการพิมพ์ 2524, 153 หน้า
- วีระ บำรุงรักษ์ "ค่านิยม" เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา ค่านิยมไทย สำนักงาน
 คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ม.ป.ป., หน้า 30 - 31
- วุฒิชัย เสาวราตน์ การสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องภาคตัดกรวย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2526, 297 หน้า อักสำเนา
- ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 จงเจริญ
 การพิมพ์ กรุงเทพฯ 2520, 252 หน้า
- ส.วาสนา ประวาลพุกษ์ "ทัศนคติในแง่จิตวิทยา" การวัดผลการศึกษา โรงพิมพ์
 มหามกุฏราชวิทยาลัย 2524, หน้า 1 - 6
- สมบัติ มหารศ การสอนค่านิยม ภาคหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
 วิโรฒ มหาสารคาม 2520, 152 หน้า
- สมบัติ มหารศ และคณะ ค่านิยมที่ควรคงไว้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม 2521, 85 หน้า
- สนิท สมัครการ "ค่านิยมกับการพัฒนาประเทศ" คำบรรยายและอภิปรายการฝึกอบรม
วิทยาการค่านิยม กองส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรม
 แห่งชาติ 13 - 15 กันยายน 2525 พิมพ์ครั้งที่ 2 2526, หน้า 28 - 30
- สมาน ชาลีเครือ ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมเชิงสังคมกับความซื่อสัตย์ วิทยานิพนธ์
 กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 76 หน้า อักสำเนา
- สมุทร นุชนาด ค่านิยมทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2513 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ประสานมิตร 2514, 144 หน้า อักสำเนา

- สุนทร โกมิน และสนิท สัมครการ. ค่านิยมและระบบค่านิยมไทย : เครื่องมือในการสำรวจ สำนักงานวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ กรุงเทพฯ 2522, 355 หน้า
- "ค่านิยมและระบบค่านิยมไทย" การศึกษาแห่งชาติ 14(6) : 67 - 80
- สิงหาคม - กันยายน 2523
- สามัญศึกษา, กรม หน่วยศึกษานิเทศก์ "การประหยัคและออม" คู่มือการปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยมพื้นฐาน ม.ป.ป. 164 หน้า
- สาโรช บัวศรี จริยธรรมศึกษา โรงพิมพ์คุรุสภา 2526, 61 หน้า
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ คณะอนุกรรมการกลุ่มสมาคม-มูลนิธิ คู่มือการปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยมที่พึงประสงค์ไปสู่การปฏิบัติ ม.ป.ป., 43 หน้า
- รายงานผลการประชุมปรับปรุงแผนและทิศทางการทำงานของ สว. 21
- ตุลาคม 2525 ณ.สวนสามพราน จ.นครปฐม ม.ป.ป., 62 หน้า
- อนงค์พร สมานชาติ การมัธยมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2522, 129 หน้า
- อนันต์ ศรีโสภา การวัดและประเมินผลการศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2524, 251 หน้า
- ทฤษฎีการวัดและการทดสอบ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 261 หน้า อัดสำเนา
- การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 665 หน้า
- อาบ นกะจัต "ค่านิยม" เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา ค่านิยมไทย สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ม.ป.ป., หน้า 20 - 22
- อุทุมพร ทองอุไทย วิธีวิเคราะห์ตัวประกอบ ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 399 หน้า

- Anastasi, Anne. Psychological Testing. New York, McMillan Publishing Co., Inc., 1982. 784 p.
- Bellanca, James A. Values and The Search for Self. Washington, D.C., National Education Association, 1975. 111 p.
- Boy, John Phillip. "An Investigation of the Relationship Among Values, Leadership Styles and Organizational Effectiveness as Examined at a Large Local Manufacturing Company" Dissertation Abstracts International. 42 : 4658-A, May, 1982.
- Calhoun, Cheryl House. "Feeling and Value" Dissertation Abstracts International. 43 : 1572-A, November, 1982.
- Cohen, Allan R. and others. Effective Behavior in Organization. 1980. 723 p.
- Coleman, James S. The Adolescence Society, The Social Life of the Teenager and Its Impact on Education. New York, Free Press, 1961. 368 p.
- Edward, Allen L. Techniques of Attitude Scale Construction. New York, Appleton - Century, 1957. 256 p.
- Gardner, Margaret Ann B. "A Study of Values in a Kentucky Hill - Farming Community" Dissertation Abstracts International. 43 : 855-A, September, 1982.
- Kilpatrick, William Heard. Philosophy of Education. New York, The Mcmillan Co., 1954. 465 p.
- Kirby, Richard and John Radford. Individual Differences. Bungay Suffolk, The Chaucer Press, Ltd., 1976. 144 p.
- Norman H. Nie and others Statistical Package for The Social Sciences. New York, McGraw - Hill, Inc., 1970. 343 p.
- Raths, Louis E. Harmin, Merrill and Simon, Sidney B. Values Teaching. Columbus, Ohio, Charles E. Merrill Publishing Co., 1978.
- Reich, Ben. and Christine Adcock. Values, Attitudes & Behavior Change. Bungay Suffolk, The Chaucer Press, Ltd., 1976. 144 p.
- Tsong - shien Wu. The Value of Children. Honolulu, Hawaii, Distributed by University Press of Hawaii, 1977. 132 p.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

คู่มือในการใช้แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม

คู่มือการใช้แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม

ความหมายของค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม

ค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม หมายถึง ค่านิยมด้านการประหยัดและออม ซึ่งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เห็นควรให้มีการเสริมสร้างปลูกฝังอย่างเร่งด่วนให้รู้จักใช้ และเก็บรักษาทรัพย์สิน เวลา ทรัพยากร สิ่งของเครื่องใช้ ทั้งส่วนตนและส่วนรวมตามความจำเป็น ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าที่สุด แบ่งออกได้ 4 ประเภทคือ

1. การประหยัดทรัพย์สิน หมายถึง การรู้จักวางแผนใช้จ่ายเงินให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เหมาะสมกับรายรับ มีการเก็บออม ยับยั้งความต้องการของคน ใช้จ่ายเงินอยู่ในขอบเขตที่พอเหมาะพอควร คำนึงถึงความคุ้มค่า ความจำเป็น ไม่ตระหนี่ถี่เหนียว เช่น ไม่ซื้อของเกินจริง ไม่ซื้อของตามผู้อื่น ไม่ซื้อของตามคำโฆษณา นำอาหารกลางวันจากบ้านมารับประทาน แบ่งเงินที่ได้รับจากพ่อแม่ไปออมสิน ซื้ออาหารรับประทานโดยไม่ยอมหนียว เลือกซื้ออาหารที่มีคุณประโยชน์

2. การประหยัดเวลา หมายถึง การรู้จักวางแผนการใช้เวลาของตน และใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่ามากที่สุด เช่น เร่งรีบทำงานที่ได้รับมอบหมาย ไม่ทำงานไม่ชอบการเที่ยวเตร่ รู้จักแบ่งเวลาการทำงาน ค้นคว้าหาความรู้ช่วงเวลาพักกลางวันในห้องสมุด หากการบ้านทันทีเมื่อมีเวลาว่าง ใช้เวลาในวันหยุดเรียนพิเศษ หรือช่วยทำงานบ้าน ไม่อ่านหนังสือไร้สาระ ปฏิบัติตนตรงตามนัด

3. การประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ หมายถึง การรู้จักใช้สิ่งของเครื่องใช้ทั้งส่วนตนและส่วนรวมให้เกิดประโยชน์คุ้มค่ามากที่สุด รักษาซ่อมแซมสิ่งของเครื่องใช้ให้ใช้งานได้อยู่เสมอ ไม่ใช้อย่างฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็นด้วยความเคยชินหรือความสะกดหมายของคน เช่น ไม่ขีดเขียนหรือแกะสลักบนโต๊ะเก้าอี้ ไม่เปิดไฟฟ้าหรือน้ำประปาทิ้งไว้โดยไม่จำเป็น ใช้น้ำทุกหยดไม่เว้นบรรทัด รวบรวมกระดาษสมุดที่เหลือมาใช้เย็บเป็นเล่มใหม่ ใช้ดินสอปากกาอย่างคุ้มค่า รับประทานอาหารจนหมดไม่เหลือทิ้งไว้ มีความเป็นระเบียบในการใช้สิ่งของ ดูแลรักษา รongเท้า เสื้อผ้าสะอาด

รักษาสีของเครื่องใช้ เช่น สมุด หนังสือ ไม่ทำลายสาธารณสมบัติ ไม่นำขอออกมาเล่น ไม่นั่งโยกขาเก้าอี้

4. การประหยัทรัพยากร หมายถึง การใช้สิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ และเป็นประโยชน์แก่มนุษย์ได้อย่างคุ้มค่าที่สุด ใช้อย่างฉลาด ปรับปรุงที่เสื่อมโทรมให้ดีขึ้น เช่น ไม่ทิ้งสิ่งปฏิกูลลงในแม่น้ำลำคลอง ใช้ที่ดินในการเพาะปลูกทุกกาลเวลา รู้จักการบำรุงรักษาดิน ต้องการให้สัตว์ป่ามีชีวิตรอดตามธรรมชาติ ชอบการปลูกไม่ชอบการทำลายต้นไม้ รู้จักการปลูกต้นไม้ทดแทนต้นไม้ที่โค่นไปใช้ประโยชน์ รู้จักป้องกันสิ่งที่ทำให้อากาศไม่บริสุทธิ์

จุดมุ่งหมาย

แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม สร้างขึ้นเพื่อนำไปใช้ทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ว่ามีค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมอยู่ระดับใด เพื่อเป็นประโยชน์ต่อบิคา มารดา ผู้ปกครอง ครู ครูแนะแนว ในการพัฒนา เสริมสร้าง ปลูกฝังค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมของเด็กนักเรียนในความปกครอง แบบทดสอบชุดนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย 2 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม กำหนดสถานการณเป็นข้อความ จำนวน 28 สถานการณ์

ฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม กำหนดสถานการณเป็นรูปภาพข้อความประกอบ จำนวน 28 สถานการณ์

โครงสร้างของแบบทดสอบ

แบบทดสอบชุดที่ 1

เป็นแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม กำหนดสถานการณ์เป็นข้อความ จำนวน 28 สถานการณ์ เป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน แต่ละสถานการณ์ แบ่งเป็นข้อย่อย 4 ข้อ แต่ละข้อเป็นแบบเลือกตอบ ก หรือ ข ข้อใดข้อหนึ่ง ดังตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ (0)

จุมเป็นนักเรียนชั้น ม. 1 ได้รับทุนเรียนดีจากครูประจำชั้น เป็นจำนวนเงิน 500.00 บาท นักเรียนคิดว่า จุมควรทำหรือคิดอย่างไรกับเงินจำนวนนี้

1. ก. ฝากพ่อหรือแม่ไว้
ข. เก็บไว้กับตัวเอง
2. ก. ฝากธนาคารออมสิน
ข. ไม่ฝากธนาคารออมสิน
3. ก. นำเงินไปซื้ออุปกรณ์การเรียน
ข. นำเงินไปซื้อเครื่องเล่นที่ชอบ
4. ก. แบ่งเงินส่วนหนึ่งเลี้ยงฉลองกับเพื่อน ๆ
ข. แบ่งเงินส่วนหนึ่งช่วยเหลือเพื่อนที่ยากจน

แบบทดสอบชุดที่ 2

เป็นแบบทดสอบวัดความนิยมนิยฐานด้านการประหยัคและออม กำหนดสถานการณ์ เป็นรูปภาพข้อความประกอบ จำนวน 28 สถานการณ์ เป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับ ชีวิตประจำวัน แต่ละสถานการณ์แบ่งเป็นข้อย่อย 4 ข้อ แต่ละข้อเป็นแบบเลือกตอบ ก หรือ ข ข้อใดข้อหนึ่ง ดังตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ (0)

วันหนึ่งแดงและเพื่อนไปเที่ยวชายป่า

นักเรียนคิดว่า แแดงจะหาหรือคิดอย่างไร

1. ก. อยากยิงนกตัวนั้น จะได้เอาเนื้อมากิน
ข. ไม่ยิงนกตัวนั้น เพราะเป็นนกชนิดที่ต้องสงวน
2. ก. อยากได้นกตัวนั้นเอามาขังกรงไว้ดูเล่น
ข. ปล่อยให้นกตัวนั้นอยู่ตามธรรมชาติ
3. ก. อยากเห็นนกชนิดนี้มีจำนวนมาก ๆ
ข. ถ้ามีนกชนิดนี้มากควรหาทางกำจัด
4. ก. การหาทางป้องกันมิให้นกตัวนี้ทำลายนกชนิดอื่น
ข. ควรหาทางจับนกชนิดนี้มาใส่ตาฟ

การพัฒนาแบบทดสอบ

การสร้างแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม ค่าเงินการทดลองปรับปรุงแก้ไข ตั้งแต่ปี พ.ศ.2526 ถึง พ.ศ.2527 จึงสำเร็จตามต้องการ เนื่องจากแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ ค่าเงินการทดลองในเวลาเดียวกัน และกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน จึงเสนอผลการทดลองพร้อมกันทั้ง 2 ฉบับ การดำเนินการทดลองปรับปรุงได้ทำติดต่อกันดังนี้

1. การประเมินคุณภาพของแบบทดสอบขั้นต้น เพื่อพิจารณาว่าแบบทดสอบแต่ละสถานการณ์ที่สร้างขึ้นวัดได้เพียงตรงตามที่นิยามไว้หรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลและด้านจิตวิทยา จำนวน 4 ท่านตรวจสอบ และทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ทราบแน่ชัดว่ามีลักษณะการประหยัดและออม กับกลุ่มที่ไม่มีลักษณะการประหยัดและออม ผลจากการทดสอบได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.1235 ถึง 15.7314 แล้วคัดเลือกสถานการณ์ที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติและเหมาะสม รวบรวมเป็นฉบับใหม่ 2 ฉบับ

2. การทดสอบครั้งที่ 1 ทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง 109 คน เพื่อหาจุดบกพร่อง แก้ไขปรับปรุง และหาเวลาที่เหมาะสมในการทำแบบทดสอบ ผลจากการทดสอบ แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม ฉบับที่ 1 ได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.5509 ถึง 13.1674 ฉบับที่ 2 ได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.9857 ถึง 11.3606

3. การทดสอบครั้งที่ 2 ทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง 120 คน เพื่อหาจุดบกพร่อง แก้ไขปรับปรุง และหาเวลาที่เหมาะสมในการทำแบบทดสอบ ผลจากการทดสอบแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม ฉบับที่ 1 ได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.0295 ถึง 13.6406 ฉบับที่ 2 ได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.7105 ถึง 11.6097

4. การทดสอบครั้งที่ 3 ทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง 356 คน ผลจากการทดสอบเป็นดังนี้

4.1 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ ดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ จากการทดสอบครั้งที่ 3

แบบทดสอบ	จำนวนสถานการณ์	เวลาทำสอบ (นาที)	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	S.E. meas
ฉบับที่ 1	28	40	83.1994	15.6492	± 5.0273
ฉบับที่ 2	28	40	80.8736	16.0474	± 5.1776

4.2 คุณภาพด้านความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

ทั้งสองฉบับ ดังตาราง 2

ตาราง 2 ค่าความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ จากการทดสอบครั้งที่ 3

แบบทดสอบ	ค่าความเชื่อมั่น		ค่าอำนาจจำแนก	
	Alpha Coefficient	Split - half	Kat	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
ฉบับที่ 1	0.8968	0.8244	2.53-18.51	.01, .05
ฉบับที่ 2	0.8959	0.8097	6.94-16.45	.01

4.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างแบบทดสอบทั้งสองฉบับ เท่ากับ 0.9297 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

4.4 เกณฑ์ปกติ สร้างอยู่ในรูปคะแนน ทีปกติ (Normalized T - score)

แบบทดสอบฉบับที่ 1 คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T20 - T79

แบบทดสอบฉบับที่ 2 คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T20 - T75

ทดสอบทั้งสองฉบับ คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T20 - T77

4.5 องค์ประกอบของค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม นำมาจากการทดสอบมาจำกัดความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อน (Error Variance) เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรม SPSS ปรากฏว่า

แบบทดสอบฉบับที่ 1 มี 1 องค์ประกอบ เป็นองค์ประกอบด้านการประหยัดและออมอย่างมีประสิทธิภาพ

แบบทดสอบฉบับที่ 2 มี 2 องค์ประกอบ เป็นองค์ประกอบด้านการประหยัดและออมสิ่งต่างๆ และ ด้านความสำนึกในคุณค่าของการประหยัดและออม

5. การทดสอบเพื่อหาคะแนนจุดตัด (Cut - off Score) นำแบบทดสอบทั้งสองฉบับ ทดสอบกับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่รู้แน่ชัดว่ามีลักษณะการประหยัดและออม กับไม่มีลักษณะการประหยัดและออม กลุ่มละ 56 คน ซึ่งคัดเลือกจากสถานศึกษา 3 แห่ง ในจังหวัดอ่างทอง ปรากฏว่า

แบบทดสอบฉบับที่ 1 มีคะแนนจุดตัดที่ 84

แบบทดสอบฉบับที่ 2 มีคะแนนจุดตัดที่ 85

แบบทดสอบทั้งสองฉบับรวมกัน มีคะแนนจุดตัดที่ 175

วิธีดำเนินการสอบ

วิธีดำเนินการสอบ แบ่งเป็นสามระยะคือ การเตรียมตัวก่อนทดสอบ
วิธีปฏิบัติขณะสอบ และเมื่อสอบเสร็จแล้ว มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การเตรียมตัวก่อนการทดสอบ ควรปฏิบัติดังนี้

1.1 กำหนดวันสอบล่วงหน้า แจ้งให้ผู้สอบทราบวัตถุประสงค์ของการทดสอบ
สถานที่สอบ วัน เวลา วิชาที่สอบ

1.2 เตรียมห้องสอบ จัดสภาพให้เหมาะสมกับการทดสอบ โต๊ะ เก้าอี้
ให้พอกับจำนวนผู้เข้าสอบ เว้นระยะพอควร และควรมีกระดานสำหรับเขียนพร้อมชอล์ค

1.3 จำนวนผู้เข้าสอบ ควรมีจำนวนที่เหมาะสม ตามปกติควรประมาณ
30 ถึง 40 คน โดยมีผู้ดำเนินการสอบ 1 คน และผู้ช่วย 1 คน

1.4 อุปกรณ์การทดสอบ เช่น แบบทดสอบ และกระดาษคำตอบ มีจำนวนมากกว่าผู้เข้าสอบ ประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์

1.5 ผู้ดำเนินการสอบต้องอ่านและศึกษาคำชี้แจงวิธีทำแบบทดสอบล่วงหน้าอย่างน้อยหนึ่งครั้ง เพื่อให้สามารถดำเนินการสอบได้อย่างคล่องแคล่ว

2. วิธีดำเนินการขณะสอบ

เริ่มตั้งแต่ผู้สอบเข้าห้องสอบจนสอบเสร็จ ผู้ดำเนินการสอบควรปฏิบัติดังนี้

2.1 พูดยืนยันให้ผู้เข้าสอบ ให้มีความกระตือรือร้นในการทำสอบอย่างเต็มความสามารถ

2.2 การให้คำชี้แจง จะต้องจำกัดอยู่เฉพาะเท่าที่ปรากฏในคำชี้แจงของแบบทดสอบนั้น ๆ เท่านั้น โดยอธิบายวิธีการตอบแบบทดสอบให้ผู้เข้าสอบเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งทุกคน

2.3 อย่าให้ผู้เข้าสอบ ลงมือทำแบบทดสอบก่อนได้รับสัญญาณและการจับเวลาให้เริ่มตั้งแต่สั่งให้ "ลงมือทำได้" ห้ามเปลี่ยนแปลงเวลาของการทำแบบทดสอบให้มากหรือน้อยกว่าเท่าที่กำหนดไว้

2.4 การเตือนเวลา ให้เตือนเพียง 2 ครั้งเท่านั้น คือเตือนเมื่อเวลาผ่านไปครึ่งหนึ่งของเวลาที่กำหนด และก่อนหมดเวลา 2 - 3 นาทีอีกครึ่งหนึ่ง

2.5 ในขณะที่การสอบกำลังดำเนินอยู่ ผู้ดำเนินการสอบหรือผู้ควบคุมการสอบไม่ควรกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความรำคาญ หรือรบกวนผู้เข้าสอบ ถ้าผู้เข้าสอบคนหนึ่งคนใดเกิดความสงสัยและยกมือขึ้นเพื่อจะถาม ผู้ดำเนินการสอบหรือผู้ควบคุมการสอบควรค่อย ๆ เดินเข้าไปหาให้คำชี้แจงตามแต่กรณี ถ้าเกิดมีการทุจริตขึ้นขณะสอบ ไม่ควรเอะอะ ควรแก้ไขโดยละม่อม เช่น เตือน จดชื่อหรือเลขที่สอบ

3. วิธีปฏิบัติเมื่อหมดเวลา

ผู้ดำเนินการสอบปฏิบัติดังนี้

3.1 สั่งให้นักเรียนวางดินสอหรือปากกาหยุดทันที และแบบทดสอบฉบับต่อไปควรแจกเมื่อใกล้หมดเวลาของฉบับแรก โดยวางที่พื้นห้องทางขวามือใกล้กับตัว

ผู้สอบ และเมื่อได้รับคำสั่งญาณ "หมดเวลา" ก็ให้หยิบฉบับที่สองขึ้นมา แล้วอ่านคำสั่งแจ้ง
คิดต่อไปทันที

3.2 การส่งกระดาษคำตอบ ควรให้ผู้สอบเอากระดาษคำตอบสอดไว้ใน
ฉบับคำถาม โดยให้หัวกระดาษคำตอบยื่นออกมา แล้วผู้ควบคุมการสอบเดินเก็บ

3.3 เมื่อเสร็จสิ้นการทดสอบแล้ว ก่อนที่ผู้เข้าสอบจะออกจากห้องสอบ
ผู้ดำเนินการสอบควรกล่าวคำชมเชย เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจ และไม่เกลียดการสอบ

คำอธิบายวิธีการทำแบบทดสอบ

ผู้ดำเนินการสอบอธิบายวิธีการทำแบบทดสอบแต่ละฉบับ ซึ่งแยกออกเป็นฉบับ ๆ
ดังนี้

แบบทดสอบชุดที่ 1

คำชี้แจง

- 1) แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบกำหนดสถานการณ์ แต่ละสถานการณ์มีข้อย่อยให้นักเรียนเลือกตอบข้อ ก หรือ ข ข้อใดข้อหนึ่งที่นักเรียนเห็นว่าเหมาะสม แล้วจึงกากบาท (+) ลงในกระดาษคำตอบให้ตรงตามข้อนั้น ๆ ของแต่ละสถานการณ์ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ 0 จุมเป็นนักเรียนชั้น ม.1 ได้รับทุนเรียนดีจากครูประจำชั้น เป็นจำนวนเงิน 500.00 บาท นักเรียนคิดว่า จุมควรทำหรือคิดอย่างไรกับเงินจำนวนนี้

1. ก. ฝากพอหรือแม่ไว้
 ข. เก็บไว้กับตัวเอง
2. ก. ฝากธนาคารออมสิน
 ข. ไม่ฝากธนาคารออมสิน
3. ก. นำเงินไปซื้ออุปกรณ์การเรียน
 ข. นำเงินไปซื้อเครื่องเล่นที่ชอบ
4. ก. แบ่งเงินส่วนหนึ่งเลี้ยงฉลองกับเพื่อน
 ข. แบ่งเงินส่วนหนึ่งช่วยเหลือเพื่อนที่ยากจน

<u>กระดาษคำตอบ</u>	
สถานการณ์ที่ 0	
1. ~~ก~~ ข	
2. ก ~~ข~~	
3. ~~ก~~ ข	
4. ~~ก~~ ข	

- 2) การทำแบบทดสอบฉบับนี้ นักเรียนตอบได้อย่างสบายใจ เพราะคำตอบของนักเรียนถูกเก็บไว้เป็นความลับและไม่มีผลใด ๆ ต่อการเรียนของนักเรียน ฉะนั้นขอให้ผลการสอบเกิดจากความจริงใจของนักเรียน

- 3) อย่าขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงบนแบบทดสอบ เพราะจะได้ใบประโยชน์ต่อไป

- 4) ก่อนลงมือทำแบบทดสอบ ถ้านักเรียนสงสัยสิ่งใดเกี่ยวกับการทำสอบ ให้ยกมือขึ้นแล้วถามผู้คุมสอบทันที

- 5) นักเรียนจะลงมือทำสอบได้ต่อเมื่อได้รับสัญญาณให้ลงมือทำ จากผู้คุมสอบ

- 6) แบบทดสอบมีทั้งหมด 28 สถานการณ์ แต่ละสถานการณ์มี 4 ข้อ ให้เวลาทำสอบ 40 นาที

แบบทดสอบชุดที่ 2

คำชี้แจง

1) แบบทดสอบฉบับนี้กำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพ จากสถานการณ์รูปภาพ มีข้อย่อยให้นักเรียนเลือกตอบ ข้อ ก หรือ ข ที่นักเรียนเห็นว่าเหมาะสม แล้วจึงกากบาท (+) ลงในกระดาษคำตอบให้ตรงตามข้อนั้น ๆ ของแต่ละสถานการณ์ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ 0 วันหนึ่งแดงและเพื่อนไปเที่ยวชายป่า

นักเรียนคิดว่า แแดงจะทำหรือดีอย่างไร

1. ก. อยากยิงนกตัวนั้น จะได้เอาน้ำมากิน
ข. ไม่ยิงนกตัวนั้น เพราะเป็นนกชนิดที่ต้องสงวน
2. ก. อยากได้นกตัวนั้นเอามาขังกรงไว้ดูเล่น
ข. ปล่อยให้นกตัวนั้นอยู่ตามธรรมชาติ
3. ก. อยากเห็นนกชนิดนี้มีจำนวนมาก ๆ
ข. ว่ามีนกชนิดนี้มากควรหาทางกำจัด
4. ก. ควรหาทางป้องกันมิให้ผู้อื่นทำลายนกชนิดนี้
ข. ควรหาทางจับนกชนิดนี้มาสาธิต

กระดาษคำตอบ

สถานการณ์ที่ 0

1. ~~ก~~ ข

2. ก ~~ข~~

3. ~~ก~~ ข

4. ก ~~ข~~

2) การทำแบบทดสอบฉบับนี้ นักเรียนตอบได้อย่างสบายใจ เพราะคำตอบ
 ของนักเรียนถูกเก็บไว้เป็นความลับและไม่มีผลใด ๆ ต่อการเรียนของนักเรียน ฉะนั้น
 ขอให้ผลการสอบเกิดจากความจริงใจของนักเรียน

3) อย่าขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงบนแบบทดสอบ เพราะจะได้
 ใช้ประโยชน์ต่อไป

4) ก่อนลงมือทำแบบทดสอบ ถ้านักเรียนสงสัยสิ่งใดเกี่ยวกับการทำสอบ
 ให้ยกมือขึ้นแล้วถามผู้คุมสอบทันที

5) นักเรียนจะลงมือทำสอบได้ก็ต่อเมื่อได้รับสัญญาณให้ลงมือทำ จากผู้คุมสอบ

6) แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 28 สถานการณ์ แต่ละสถานการณ์มี 4 ข้อ
 ให้เวลาทำสอบ 40 นาที

การตรวจและการให้คะแนน

คะแนนของแต่ละสถานการณ์ ได้จากคะแนนรวมของข้อย่อยในสถานการณ์นั้น ๆ
 ซึ่งแต่ละข้อมีน้ำหนักคะแนนเป็นแบบ 0 และ 1

คะแนน 0 แสดงถึงลักษณะของการไม่ประหยัดและออม

คะแนน 1 แสดงถึงการมีลักษณะประหยัดและออม

การคิดให้คะแนน ให้เฉพาะข้อที่กาเครื่องหมายเท่านั้น ไม่มีคะแนนคิดลบ
 ไม่มีการใช้สูตรแก่การเกา แบบเฉลยการให้คะแนนดังแสดงในตาราง 3 และ 4

ตาราง 3 แบบเฉลยการให้คะแนนของแบบทดสอบฉบับที่ 1

สถานการณ์	ข้อ	ตัวเลือก		สถานการณ์	ข้อ	ตัวเลือก		สถานการณ์	ข้อ	ตัวเลือก	
		ก	ข			ก	ข			ก	ข
1.	1	0	1	6.	1	0	1	11.	1	0	1
	2	0	1		2	0	1		2	1	0
	3	1	0		3	1	0		3	1	0
	4	0	1		4	1	0		4	1	0
2.	1	1	0	7.	1	1	0	12.	1	1	0
	2	1	0		2	0	1		2	1	0
	3	1	0		3	1	0		3	1	0
	4	0	1		4	1	0		4	1	0
3.	1	1	0	8.	1	1	0	13.	1	0	1
	2	1	0		2	0	1		2	1	0
	3	0	1		3	1	0		3	1	0
	4	1	0		4	1	0		4	1	0
4.	1	1	0	9.	1	1	0	14.	1	0	1
	2	0	1		2	0	1		2	0	1
	3	1	0		3	1	0		3	0	1
	4	1	0		4	1	0		4	0	1
5.	1	1	0	10.	1	0	1	15.	1	1	0
	2	0	1		2	1	0		2	0	1
	3	0	1		3	1	0		3	1	0
	4	1	0		4	0	1		4	1	0

ตาราง 3 (ต่อ)

สถานการณ	ชอ	ตัวเลือก		สถานการณ	ชอ	ตัวเลือก		สถานการณ	ชอ	ตัวเลือก	
		ก	ข			ก	ข			ก	ข
16.	1	0	1	21.	1	0	1	26.	1	0	1
	2	0	1		2	0	1		2	0	1
	3	0	1		3	0	1		3	0	1
	4	1	0		4	1	0		4	0	1
17.	1	0	1	22.	1	1	0	27.	1	1	0
	2	0	1		2	0	1		2	1	0
	3	0	1		3	1	0		3	0	1
	4	0	1		4	1	0		4	0	1
18.	1	1	0	23.	1	0	1	28.	1	0	1
	2	1	0		2	1	0		2	1	0
	3	1	0		3	1	0		3	0	1
	4	0	1		4	1	0		4	0	1
19.	1	0	1	24.	1	0	1				
	2	0	1		2	1	0				
	3	1	0		3	1	0				
	4	1	0		4	1	0				
20.	1	1	0	25.	1	0	1				
	2	1	0		2	0	1				
	3	1	0		3	1	0				
	4	1	0		4	0	1				

ตาราง 4 แบบเฉลยการให้คะแนนของแบบทดสอบฉบับที่ 2

สถานการณ	ขอ	ตัวเลือก		สถานการณ	ขอ	ตัวเลือก		สถานการณ	ขอ	ตัวเลือก	
		ก	ข			ก	ข			ก	ข
1.	1	0	1	6.	1	0	1	11.	1	0	1
	2	0	1		2	0	1		2	0	1
	3	1	0		3	0	1		3	1	0
	4	1	0		4	0	1		4	1	0
2.	1	0	1	7.	1	1	0	12.	1	0	1
	2	1	0		2	1	0		2	0	1
	3	0	1		3	1	0		3	0	1
	4	0	1		4	1	0		4	1	0
3.	1	1	0	8.	1	1	0	13.	1	1	0
	2	0	1		2	0	1		2	0	1
	3	1	0		3	1	0		3	1	0
	4	1	0		4	1	0		4	1	0
4.	1	0	1	9.	1	1	0	14.	1	0	1
	2	0	1		2	1	0		2	0	1
	3	0	1		3	1	0		3	0	1
	4	0	1		4	1	0		4	0	1
5.	1	0	1	10.	1	0	1	15.	1	0	1
	2	0	1		2	1	0		2	1	0
	3	1	0		3	1	0		3	1	0
	4	1	0		4	1	0		4	1	0

ตาราง 4 (ต่อ)

สถานการณ	ขอ	ตัวเลือก		สถานการณ	ขอ	ตัวเลือก		สถานการณ	ขอ	ตัวเลือก	
		ก	ข			ก	ข			ก	ข
16.	1	1	0	21.	1	1	0	26.	1	1	0
	2	1	0		2	1	0		2	1	0
	3	1	0		3	1	0		3	1	0
	4	1	0		4	1	0		4	1	0
17.	1	1	0	22.	1	0	1	27.	1	1	0
	2	0	1		2	1	0		2	1	0
	3	1	0		3	0	1		3	1	0
	4	0	1		4	0	1		4	1	0
18.	1	1	0	23.	1	0	1	28.	1	0	1
	2	1	0		2	1	0		2	1	0
	3	1	0		3	1	0		3	0	1
	4	1	0		4	1	0		4	1	0
19.	1	1	0	24.	1	1	0				
	2	1	0		2	1	0				
	3	1	0		3	0	1				
	4	1	0		4	1	0				
20.	1	1	0	25.	1	0	1				
	2	1	0		2	1	0				
	3	0	1		3	0	1				
	4	1	0		4	0	1				

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดค่านิยมด้านการประหยัดและออมได้คงที่แน่นอน หากความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา และใช้วิธีแบ่งครึ่ง ดังตาราง

ตาราง 5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ

แบบทดสอบ	สัมประสิทธิ์แอลฟา Alpha Coefficient	แบ่งครึ่ง Split - half
ฉบับที่ 1	0.8968	0.8244
ฉบับที่ 2	0.8959	0.8097

ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบทดสอบที่สามารถวัดค่านิยมด้านการประหยัดและออมได้ตรงตามจุดหมาย หากความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน และหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้แน่ชัดว่ามีลักษณะการประหยัดและออม กับไม่มีลักษณะการประหยัดและออม

ตาราง 6 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ

แบบทดสอบ	ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (ค่า t)
ฉบับที่ 1	2.3053 ถึง 12.3872 (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01, .05)
ฉบับที่ 2	2.6585 ถึง 15.7314 (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01)

เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ

1. เกณฑ์ปกตินี้ เป็นเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่น (Local Norm) กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดอ่างทอง จำนวน 356 คน เกณฑ์ปกตินี้ สร้างในรูปคะแนนมาตรฐานที่ปกติ (Normalized T - Score) การสร้างเกณฑ์มีความสำคัญตรงที่ ต้องแบ่งคะแนนจากจุดหลัก (ใช้คะแนนเฉลี่ยเป็นจุดหลัก) เป็นช่วง ๆ ให้เท่ากันอย่างมีความหมายทั้งตอนบนและตอนล่าง ในการแบ่งนี้ใช้คะแนนดิบไม่ได้ เพราะว่าคะแนนดิบมีหน่วยไม่เท่ากัน และไม่มีความหมายในตัวเอง ต้องใช้สถิติมาช่วยแปลงคะแนนเหล่านั้นให้เป็นหน่วยเดียวกันก่อน จึงจะสามารถตัดคะแนนเหล่านั้นออกเป็นช่วง ๆ ได้ตามต้องการ จากนั้นทำบัญชีสำเร็จ สำหรับเปลี่ยนมาทราบว่า แต่ละคะแนนดิบที่เด็กได้นั้น จะมีค่าเทียบเท่ากับคะแนนแปลงรูป หรือคะแนนที่ปกติที่สร้างมานั้นเท่าใด

2. การใช้เกณฑ์ปกติ ในตอนท้ายของคู่มือนี้ จะมีบัญชีสำเร็จสำหรับอ่านคะแนนดิบของแบบทดสอบแต่ละฉบับ หรือรวมทั้งสองฉบับให้เป็นคะแนนที่ปกติได้โดยตรง

3. การแปลคะแนนที่ปกติ คะแนนชนิดนี้นิยมแปลความหมายในรูปของเปอร์เซ็นต์ที่อยู่เหนือกว่าผู้อื่น ซึ่งมีความหมายว่า นักเรียนผู้นั้นมีค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมสูงกว่าผู้อื่นอยู่กี่คน ในจำนวนนักเรียนทั้งหมด 100 คน เช่น นักเรียนที่สอบได้คะแนน T 69 อ่านจากตารางว่า เขามีค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมเหนือกว่าคนอื่น 97.13 เปอร์เซนต์ คือใน 100 คน เขามีค่านิยมด้านนี้สูงกว่านักเรียนคนอื่น ๆ อยู่ 97 คน ถ้าสอบได้คะแนน T 50 อ่านจากตารางพบว่ามีค่านิยมด้านนี้ในระดับปานกลางพอดี คือมีผู้อยู่เหนือเขา 50 คน พร้อม ๆ กับมีผู้อยู่ใต้เขาอีก 50 คน

4. การประเมินคะแนนที่ปกติ เมื่อสามารถได้ว่า นักเรียนคนใดได้คะแนนที่ปกติเท่าใดแล้ว ต่อไปเป็นการประเมินว่ามีคุณภาพ สูง - ต่ำ อันเป็นเกณฑ์ตัดสินว่ามีค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออมเท่ากับระดับใด โดยเทียบเกณฑ์ดังนี้

ตั้งแต่ T 65 และสูงกว่า แปลว่า มีค่านิยมด้านนี้มาก

ตั้งแต่ T 55 - T 65 แปลว่า มีค่านิยมด้านนี้ค่อนข้างมาก

ตั้งแต่ T45 - T55 แปลว่า มีค่านิยมค่าน้ำพอใช้
 ที่ T50 แปลว่า มีค่านิยมค่าน้ำในระดับปานกลางของกลุ่ม
 ตั้งแต่ T35 - T45 แปลว่า มีค่านิยมค่าน้ำน้อย
 ตั้งแต่ T35 และต่ำกว่า แปลว่า มีค่านิยมค่าน้ำน้อยมาก

ตาราง 7 เกณฑ์ปกติของคะแนนจากแบบทดสอบฉบับที่ 1

คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T
112	79	92	60	72	41	52	22
111	78	91	59	71	40	51	21
110	77	90	58	70	39	50	20
109	76	89	58	69	39	49	19
108	75	88	57	68	38	48	18
107	75	87	56	67	37	47	17
106	74	86	55	66	36	46	17
105	73	85	54	65	35	45	16
104	72	84	53	64	34	44	15 *
103	71	83	52	63	33	43	14
102	70	82	51	62	32	42	13
101	69	81	50	61	31	41	12
100	68	80	49	60	30	40	11
99	67	79	48	59	29	39	10
98	66	78	47	58	28	* ส่วนที่ปรับขยายเพิ่ม	
97	65	77	46	57	27		
96	64	76	45	56	26		
95	63	75	44	55	25		
94	62	74	43	54	24		
93	61	73	42	53	23		

ตาราง 8 เกณฑ์ปกติของคะแนนจากแบบทดสอบฉบับที่ 2

คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T
112	77	92	60	72	43	52	26
111	76	91	59	71	42	51	25
110	75	90	58	70	41	50	24
109	75	89	58	69	40	49	23
108	74	88	57	68	40	48	23
107	73	87	56	67	39	47	22
106	72	86	55	66	38	46	21
105	71	85	54	65	37	45	20
104	70	84	53	64	36	44	19
103	69	83	52	63	35	43	18
102	69	82	52	62	34	42	17
101	68	81	51	61	34	41	16
100	67	80	50	60	33	40	16
99	66	79	49	59	32	39	15
98	65	78	48	58	31	38	14
97	64	77	47	57	30	37	13
96	64	76	46	56	29	36	12
95	63	75	46	55	28	35	11
94	62	74	45	54	28	34	10
93	61	73	44	53	27		

* ส่วนที่ปรับขยายเพิ่ม

ตาราง 9 เกณฑ์ปกติของคะแนนจากการทดสอบรวมทั้งสองฉบับ

คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T
224	79	204	69	184	59	164	48
223	79	203	69	183	58	163	48
222	78	202	68	182	58	162	47
221	78	201	68	181	57	161	47
220	77	200	67	180	56	160	46
219	77	199	67	179	56	159	46
218	76	198	66	178	55	158	45
217	76	197	66	177	55	157	45
216	75	196	65	176	54	156	44
215	75	195	65	175	54	155	44
214	74	194	64	174	53	154	44
213	74	193	63	173	53	153	43
212	73	192	63	172	52	152	43
211	73	191	62	171	52	151	42
210	72	190	62	170	51	150	42
209	72	189	61	169	51	149	41
208	71	188	61	168	50	148	41
207	71	187	60	167	50	147	41
206	70	186	60	166	49	146	40
205	70	185	59	165	49	145	40

ตาราง 9 (ต่อ)

คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T
144	39	127	33	110	27	93	22
143	39	126	32	109	27	92	22
142	39	125	32	108	26	91	22
141	38	124	32	107	26	90	21
140	38	123	31	106	26	89	21
139	37	122	31	105	25	88	21
138	37	121	31	104	25	87	21
137	37	120	30	103	25	86	20
136	36	119	30	102	25	85	20
135	36	118	30	101	24	84	20
134	35	117	29	100	24	83	20
133	35	116	29	99	24	82	19
132	35	115	29	98	24	81	19
131	34	114	28	97	23	80	19
130	34	113	28	96	23	79	18
129	34	112	28	95	23	78	18
128	33	111	27	94	22		

* ส่วนที่ปรับขยายเพิ่ม

บัญชีสำหรับแปลงคะแนน T ปกติ ให้เป็นจำนวนร้อยละที่อยู่เหนือกว่าผู้อื่น

(จาก Henry E. Garrett ในหนังสือ Statistics in Psychology and Education)

คะแนน ปกติ	% ที่อยู่ เหนือผู้อื่น	คะแนน ปกติ	% ที่อยู่ เหนือผู้อื่น	คะแนน ปกติ	% ที่อยู่ เหนือผู้อื่น
10	.0032	37	9.68	64	91.92
11	.0048	38	11.51	65	99.32
12	.007	39	13.57	66	94.52
13	.011	40	15.87	67	95.54
14	.016	41	18.41	68	96.41
15	.023	42	21.19	69	97.13
16	.034	43	24.20	70	97.72
17	.048	44	27.43	71	98.21
18	.069	45	30.85	72	98.61
19	.097	46	34.46	73	98.93
20	.13	47	38.21	74	99.18
21	.19	48	42.07	75	99.38
22	.26	49	46.02	76	99.53
23	.35	50	50.00	77	99.65
24	.47	51	53.98	78	99.74
25	.62	52	57.93	79	99.81
26	.82	53	61.79	80	99.865
27	1.07	54	65.54	81	99.903
28	1.39	55	69.15	82	99.931
29	1.79	56	72.57	83	99.952
30	2.28	57	75.80	84	99.966
31	2.87	58	78.81	85	99.977
32	3.59	59	81.59	86	99.984
33	4.46	60	84.13	87	99.9890
34	5.48	61	86.43	88	99.9928
35	6.68	62	88.49	89	99.9952
36	8.08	63	90.32	90	99.9968

ภาคผนวก ข.

แบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม

คำชี้แจง

1) แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบกำหนดสถานการณ์ แต่ละสถานการณ์มีข้อย่อยให้นักเรียนเลือกตอบข้อ ก. หรือ ข. ข้อใดข้อหนึ่งที่นักเรียนเห็นว่าเหมาะสม แล้วจึงกากบาท(×)ลงในกระดาษคำตอบให้ตรงตามข้อนั้นๆของแต่ละสถานการณ์ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ 0 จุมเป็นนักเรียนชั้น ม.1 ได้รับทุนเรียนดีจากครูประจำชั้น เป็นจำนวนเงิน 500.- บาท นักเรียนคิดว่า จุมควรทำอย่างไรกับเงินจำนวนนี้

1. ก. ฝากพ่อหรือแม่ไว้
ข. เก็บไว้กับตัวเอง
2. ก. ฝากธนาคารออมสิน
ข. ไม่ฝากธนาคารออมสิน
3. ก. นำเงินไปซื้ออุปกรณ์การเรียน
ข. นำเงินไปซื้อเครื่องเล่นที่ชอบ
4. ก. แบ่งเงินส่วนหนึ่งเลี้ยงฉลองกับเพื่อนๆ
ข. แบ่งเงินส่วนหนึ่งช่วยเหลือเพื่อนที่ยากจน

กระดาษคำตอบ	
สถานการณ์ที่ 0	
1. ~~×~~	ข
2. ก	~~×~~
3. ~~×~~	ข
4. ~~×~~	ข

2) การทำแบบทดสอบฉบับนี้ นักเรียนตอบได้อย่างสบายใจ เพราะคำตอบของนักเรียนถูกเก็บไว้เป็นความลับและไม่มีผลใดๆต่อการเรียนของนักเรียน ฉะนั้นขอให้ผลการสอบเกิดจากความจริงจังของนักเรียน

- 3) อย่าขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใดๆลงบนแบบทดสอบ เพราะจะได้ใช้ประโยชน์ต่อไป
- 4) ก่อนลงมือทำแบบทดสอบ ถ้านักเรียนสงสัยสิ่งใดเกี่ยวกับการทำสอบ ให้ยกมือขึ้นแล้วถาม

ผู้คุมสอบทันที

- 5) นักเรียนจะลงมือทำสอบได้ต่อเมื่อได้รับสัญญาณให้ลงมือทำจากผู้คุมสอบ
- 6) แบบทดสอบมีทั้งหมด 28 สถานการณ์ แต่ละสถานการณ์มี 4 ข้อ ให้อเวลาทำสอบ 40 นาที

สถานการณ์ที่ 1 ครูพจน์ซื้อสิ่งของเครื่องใช้แล้วจ่ายเงินตอนสิ้นเดือน หลังจากได้รับเงินเดือนแล้ว บางเดือนเงินที่ได้รับไม่พอชำระหนี้ นักเรียนคิดว่าครูพจน์ควรจะทำหรือคิดอย่างไร

1. ก. การซื้อเชื่อเป็นสิ่งที่ผิด เพราะไม่มีเงินก็ซื้อไม่ได้
ข. หยุดซื้อเชื่อล่วงหน้า เพราะผู้ขายคิดแพง
2. ก. ซื้อเชื่อได้ แสดงว่าผู้ขายไว้วางใจ
ข. ผู้ขายหวังกำไรสูง จึงให้เชื่อล่วงหน้า
3. ก. หยุดซื้อเชื่อล่วงหน้าจะช่วยให้มีเงินออมไว้อีก
ข. ซื้อเชื่อดี จะได้นำเงินไปซื้อของอย่างอื่น
4. ก. การซื้อเชื่อทำให้ครอบครัวไม่อดอยาก แม้ว่าไม่มีเงินก็มีของรับประทาน
ข. ควรหยุดซื้อเชื่อ เปลี่ยนเป็นซื้อจ่ายรายวัน จะรู้ว่าควรใช้จ่ายมากน้อยอย่างไร

สถานการณ์ที่ 2 นิสิตเรียนตัดเสื้อผ้าที่โรงเรียน จนสามารถตัดเสื้อได้เก่งและตัดได้หลายแบบ พ่อจึงซื้อจักรเย็บผ้าให้ไว้ใช้ที่บ้าน นักเรียนคิดว่า นิสิตจะทำหรือคิดอย่างไร

1. ก. ทำผ้าคลุมจักรกันฝุ่นละออง
ข. ไม่ทำผ้าคลุมจักร เพราะเป็นสิ่งไม่จำเป็น แสดงถึงการเห่อของใหม่
2. ก. หยอกน้ามันก่อนหรือหลังใช้ เพื่อป้องกันการสึกหรอ และความคงทน
ข. อาศัยการใช้งานนานทนทานของจักร ขึ้นอยู่กับยี่ห้อว่าจะดีหรือไม่
3. ก. รับจ้างตัดเสื้อผ้าหารายได้พิเศษ
ข. มีไว้สำหรับตัดเสื้อผ้าใช้ภายในครอบครัว จะได้ไม่ต้องไปจ้างที่ร้าน
4. ก. ควรถนอมและไม่ควรใช้จักรให้บ่อยครั้ง เพราะจะทำให้พังเร็ว
ข. ควรใช้จักรเป็นประจำ โดยหมั่นบำรุงรักษา

สถานการณ์ที่ 3 สุพรรณาและเพื่อนๆชอบเข้าห้องสมุดทุกครั้งที่มีเวลาว่าง นักเรียนคิดว่า

สุพรรณาและเพื่อนๆเข้าห้องสมุดทำอะไร

1. ก. อ่านหนังสือพิมพ์ จะรู้เหตุการณ์ต่างๆทั่วไป
ข. หนังสือพิมพ์มักจะออกข่าวเกินความจริงและมีข้อความโฆษณาเยอะ ไม่น่าอ่าน
2. ก. อ่านหนังสือเสริมความรู้ประเภททฤษฎีความรู้ เตรียมสอบ
ข. หนังสือเสริมความรู้ประเภททฤษฎีความรู้ เตรียมสอบ อ่านแล้วทำให้เครียด ควรอ่านในบางโอกาส
3. ก. อ่านหนังสือการ์ตูนเพื่อผ่อนคลายสมอง
ข. หนังสือการ์ตูนไม่มีสาระสำคัญสำหรับการเรียน ไม่ควรอ่าน
4. ก. ทำการบ้าน เพราะห้องสมุดเงียบสงบ
ข. ห้องสมุดมีคนเข้า-ออก ไป-มา ไม่เหมาะสำหรับนั่งทำงาน

สถานการณ์ที่ 4 ประกิต เป็นเกษตรกรที่มีอาชีพทำนา นักเรียนคิดว่า ประกิตจะทำหรือคิดอย่างไร

เมื่อสิ้นฤดูทำนา

1. ก. เตรียมทำนาครั้งที่ 2 จะได้เริ่มฉจดึก
ข. ไม่ทำนาครั้งที่ 2 เพราะการทำนาเป็นงานหนัก ทำให้ร่างกายทรุดโทรมและรายได้ไม่แน่นอน
2. ก. ใ้ส่ววิทยาศาสตร์บำรุงดิน เพื่อเตรียมทำนาครั้งที่ต่อไป
ข. ปลูกพืชหมุนเวียนเช่น พืชตระกูลถั่ว เพื่อบำรุงดิน
3. ก. ใช้พื้นที่บางส่วนปลูกผักไว้บริโภค
ข. ไม่ควรเสียเวลาปลูกผัก เพราะต้องคอยบำรุงรักษา ใช้เวลาทำประโยชน์อื่นดีกว่า
4. ก. พยายามให้พื้นที่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด โดยไม่ปล่อยให้ว่างเปล่า
ข. เป็นการยากลำบากที่จะใช้พื้นที่ให้เป็นประโยชน์ตลอดเวลาได้

สถานการณ์ที่ 5 ครูพิชัยชวนเพื่อนมาเลี้ยงฉลองที่บ้านในวันคล้ายวันเกิด ในงานครั้งนั้นนอกจากจะมีอาหารมากมายแล้วยังมีคนตรีแสดงเป็นที่สนุกสนาน นักเรียนคิดว่าในวันคล้ายวันเกิด ครูนริศ ซึ่งมีฐานะดีคนหนึ่ง ครูนริศจะทำอย่างไร

1. ก. ไม่จัดงานวันเกิด เพราะเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น
ข. จัดงานวันเกิด เพราะปีหนึ่งมีครั้งเดียว
2. ก. จัดงานเลี้ยงให้เอิกเกริก จะได้ไม่น้อยหน้าครูพิชัย
ข. จัดงานเงียบ ๆ ทำบุญตักบาตร ขอพรจากผู้ใหญ่
3. ก. มีดนตรีฉลองในงานวันเกิดให้สนุกสนาน
ข. ไม่มีดนตรี เพราะทำให้เสียเงินมาก
4. ก. จัดงานใหญ่โตเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย
ข. จัดงานใหญ่โตไม่สิ้นเปลืองเงิน เพราะจะได้เงินจากญาติมิตรมาช่วย

สถานการณ์ที่ 6 สมโภชเป็นคณงานการโรงของโรงเรียน ถ้าพบก๊อกน้ำประปาหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่โคจรารุก นักเรียนคิดว่าเขาจะทำหรือคิดอย่างไร

1. ก. ร้องให้อาจารย์ใหญ่สั่งจึงจะดำเนินการตามสั่ง
ข. ซ่อมแซมสิ่งที่บกพร่องชั่วคราวให้ใช้งานได้ไม่ควรต้องรอกำสั่ง
2. ก. ไม่ควรซ่อม เพราะเปลืองค่าวัสดุอุปกรณ์
ข. ควรดำเนินการซ่อม เพราะใช้จ่ายเพื่อค่าวัสดุอุปกรณ์เป็นสิ่งจำเป็น
3. ก. ควรซ่อมให้อยู่ในสภาพดี เพื่อลดความเสียหายในสิ่งที่คาดไม่ถึง
ข. ไม่ควรซ่อม เพราะถ้าอยู่ในสภาพดีจะสิ้นเปลืองค่าน้ำค่าไฟฟ้า
4. ก. ซ่อมแซมแก้ไขโดยไม่ได้รับคำสั่งเป็นสิ่งที่น่าชมเชย
ข. ซ่อมแซมแก้ไขโดยไม่ได้รับคำสั่งเป็นการทำงานเอาหน้า

สถานการณ์ที่ 7 สมบูรณ์เป็นคนที่มีร่าเริงแจ่มใส เป็นที่รักของเพื่อน ๆ ทุกเย็นหลังจากเลิกเรียน พ่อจะมารับสมบูรณ์กลับบ้านเหมือนกับเพื่อน ๆ อีกหลายคน ขณะรอพ่อมารับ นักเรียนคิดว่าสมบูรณ์จะทำอะไรเวลานั้น

1. ก. ทำความสะอาดห้องเรียน ถ้ารุ่งขึ้นวันใหม่เป็นเวรของตน
ข. ยังไม่ทำความสะอาดห้องเรียน ถ้ารุ่งขึ้นวันใหม่เป็นเวรของตน เพื่อจะได้ช่วยกันทำพร้อมกับเพื่อน ๆ
2. ก. นั่งพักผ่อนพูดคุยกับเพื่อนหรือเล่นิทาน เพื่อผ่อนคลายสมอง
ข. เล่นทายปัญหาวิชาต่าง ๆ กับเพื่อน จะได้ความสนุกสนานไปด้วย
3. ก. รดน้ำต้นไม้ซึ่งปลูกกันไว้กับเพื่อนในห้อง จะได้โตและออกดอกเร็ว ๆ
ข. การรดน้ำต้นไม้ ในบริเวณโรงเรียนเป็นหน้าที่ของคณาธิการโรง
4. ก. ใช้เวลาขณะคอยพ่อมารับให้ได้ประโยชน์มากที่สุด
ข. ใช้เวลาขณะคอยพ่อมารับให้สบายสนุกสนานมากที่สุด เพราะกลับบ้านต้องทำงาน

สถานการณ์ที่ 8 ปลาอุกครอก เช่น ปลาซ่อนที่คุมลูกตัวแดง ๆ เล็ก ๆ เป็นฝูง จะหวงลูกดูแลดีมาก ชาวบ้านชอบเอาเหยื่อล่อเพื่อตกพ่อปลา แม่ปลาเอาไปรับประทาน นักเรียนคิดว่า ชัย ซึ่งเป็นคนชอบตกปลา จะทำหรือคิดอย่างไร

1. ก. ไม่ตกพ่อปลา แม่ปลา จะได้รักษาดูแลลูกปลาหากิน ขยายพันธุ์ต่อไป
ข. ตกเอา พ่อ หรือแม่ปลาคัวเดียวเท่านั้น อีกตัวปล่อยไว้รักษาดูแลลูกปลาหากิน ซึ่งไม่เป็นการทำลายพันธุ์ปลา
2. ก. พ่อแม่ปลาอุกครอกมักจะฉอมหัวโตไม่สมบูรณ์ จึงไม่มีใครนิยมตกไปกิน
ข. คนที่ไม่กินพ่อแม่ปลาอุกครอก เป็นคนรู้จักรักษาทรัพยากรธรรมชาติ
3. ก. ถ้าวันใดตกปลาอื่น ๆ ไม่ได้ จะหาอาหารอย่างอื่นไปรับประทาน
ข. ถ้าวันใดตกปลาอื่น ๆ ไม่ได้ ก็จะทำตกพ่อหรือแม่ปลาอุกครอกไป ทำอาหารเพียงตัวเดียว
4. ก. ปีหน้าอาจจะได้กินปลาอีกนับไม่ถ้วน หากวันนี้ไม่กินปลาเพียงหนึ่งหรือสองตัว
ข. ควรจะตกพ่อปลาหรือแม่ปลาเอาไปกินตัวหนึ่ง เพราะถ้าผู้อื่นมาเห็นก็จะตกเอาไปกิน

สถานการณ์ที่ ๑ ครูประสงค์ได้รับเงินเดือน ๆ ละ 4,165.- บาท นักเรียนคิดว่า ในแต่ละเดือนครูประสงค์จะใช้จ่ายเงินเดือนอย่างไร

1. ก. แบ่งเงินเดือนส่วนหนึ่งฝากธนาคาร
 - ข. เป็นข้าราชการไม่จำเป็นต้องนำเงินฝากธนาคาร เพราะสิ่งจำเป็นต่าง ๆ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนบุตร ทำเบิกราชการได้
2. ก. แบ่งเงินส่วนหนึ่งไว้สังสรรค์กับเพื่อนเดือนละครึ่ง
 - ข. หลีกเลี่ยงการใช้จ่ายเงินเพื่อสังสรรค์โดยไม่จำเป็น
3. ก. แบ่งเงินเดือนส่วนหนึ่งไว้ลงทุนหารายได้พิเศษ เช่น เพาะปลูก เลี้ยงสัตว์
 - ข. แบ่งเงินเดือนไว้ลงทุนหารายได้พิเศษเสี่ยงต่อการขาดทุนไม่ควรทำ
4. ก. เงินที่เหลือจากการใช้จ่ายเก็บออมไว้ซื้อในสิ่งจำเป็น
 - ข. เงินที่เหลือจากการใช้จ่ายควรเก็บไว้ซื้อเครื่องตกแต่งบ้าน เครื่องประดับให้ภรรยา

สถานการณ์ที่ 10 สมชายมีอาชีพทำนาโดยใช้แรงเครื่องยนต์ หลังจากเก็บเกี่ยวข้าวเสร็จมีฟางข้าวมากมาย นักเรียนคิดว่า สมชายจะทำอย่างไร

1. ก. เผาทิ้งเมื่อไม่มีใครมาซื้อจะได้ไม่เน่าเมื่อฝนตก
 - ข. ไม่เผา แต่จะเก็บไว้ทำหีคฟาง
2. ก. เลี้ยงวัวควายไว้กินฟางข้าว แม้ว่าจะมีเครื่องยนต์ไว้ใช้ในการทำนา
 - ข. ไม่เลี้ยงวัวควาย เพราะจะทำให้มีภาระเพิ่ม และมีแรงเครื่องยนต์ไว้ใช้ในการทำนาแล้ว
3. ก. หมักทำปุ๋ยไว้ใช้ในนาข้าว
 - ข. หมักฟางข้าวให้เป็นปุ๋ยต้องใช้เวลานาน ซื้อปุ๋ยวิทยาศาสตร์สะดวกกว่า
4. ก. เอารถขนไปทิ้ง เพราะมีมากเกินไปเก็บไว้ไม่ปลอดภัย
 - ข. ไม่ขนทิ้ง เก็บเอาไว้ทำประโยชน์ได้

สถานการณ์ที่ 11 ครอบครัวของนภามีฐานะที่ พ่อแม่ตามใจลูกอย่างเต็มที่ งานบ้านพ่อแม่จะทำเองเป็นส่วนใหญ่ นภาก็มีเวลาว่างเป็นของตนเองมาก นักเรียนคิดว่านภ่าจะใช้เวลาเหล่านั้นทำอะไร

1. ก. ใช้เวลาว่างเล่นเพราะพ่อแม่ตามใจทุกอย่าง
ข. ใช้เวลาว่างเล่นบ้าง แต่ส่วนใหญ่อ่านหนังสือ
2. ก. ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านบ้าง แม้ว่าพ่อแม่จะตามใจ
ข. ไม่ต้องทำงานบ้านเลย เพราะพ่อแม่สนับสนุนให้เรียน
3. ก. ใช้เวลาว่าง เรียนพิเศษจะได้เรียนหนังสือเก่ง
ข. ไม่ใช้เวลาว่างเรียนพิเศษ เพราะจะทำให้เครียดและเปลืองเงินโดยไม่จำเป็น
4. ก. ใช้เวลาว่างทำผักสวนครัว ถ้ามีมากจะได้อขาย
ข. ไม่ใช้เวลาว่างทำผักสวนครัว เพราะจะทำให้เสียเวลาเรียน

สถานการณ์ที่ 12 สาขามีโรงงานผลิตสารเคมี ของเสียจากโรงงานเป็นแก๊สมีกลิ่นรบกวนชาวบ้านใกล้เคียง นักเรียนคิดว่าสาขี้ควรทำอย่างไร

1. ก. สร้างปล่องโรงงานให้สูง เพื่อแก๊สจะได้ไม่รบกวนชาวบ้าน เพราะปล่องสูงจะแพร่กระจายไปได้ไกล ๆ
ข. ไม่สร้างปล่องโรงงานให้สูง เพราะไม่ใช่วิธีแก้ปัญหา
2. ก. ปรับปรุงการผลิตให้มีประสิทธิภาพ แก๊สจะได้ไม่รั่วไหลออกมารบกวนชาวบ้าน
ข. บริการชาวบ้านใกล้เคียงด้วยสาธารณประโยชน์ เช่น ไฟฟ้า ศาลา ชาวบ้านจะได้ลิ้มความเอื้อรื้อน
3. ก. หาทางขยับขยายโรงงานไปตั้งให้ไกลจากที่ชุมชน
ข. ไม่หาทางขยับขยายโรงงานไปตั้งที่อื่น เพราะต้องลงทุนสูง
4. ก. ควรจะเปลี่ยนแปลงการผลิตในสิ่งที่ไม่ก่อความเดือดร้อนชาวบ้าน แม้ต้องลงทุนสูงกว่าเดิม
ข. ไม่เปลี่ยนแปลงการผลิตในสิ่งอื่นใหม่ เพราะต้องลงทุนสูง และต่อไปชาวบ้านใกล้เคียงก็ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้จนเคยชิน

สถานการณ์ที่ 13 รุจีไปโรงเรียนเห็นเพื่อน ๆ ซื้อขนมประเภททอฟฟี่ หรือลูกกวาดรับประทาน อยู่บ่อย ๆ ทำให้ตัวเองนึกอยากรับประทานบ้าง นักเรียนคิดว่า รุจีจะทำหรือ มีความคิดอย่างไร

1. ก. ซื้อทอฟฟี่หรือลูกกวาดรับประทานเหมือนเพื่อน ๆ เพราะอร่อย
ข. ไม่ซื้อทอฟฟี่หรือลูกกวาดรับประทาน เพราะให้ประโยชน์น้อย
2. ก. ซื้อนมสดหรือนมถั่วเหลืองรับประทาน
ข. ไม่ซื้อนมสดหรือนมถั่วเหลือง เพราะมีราคาแพง
3. ก. ซื้อขนมรับประทานแทนการซื้อทอฟฟี่ เพราะมีประโยชน์มากกว่า
ข. แม้ว่าไม่ซื้อทอฟฟี่แต่ก็ไม่ซื้อขนมรับประทานเลย เก็บเงินไว้ไม่ยอมใช้จ่าย
4. ก. ใช้เงินซื้อของรับประทานที่มีคุณค่า
ข. ใช้เงินซื้อของที่อร่อยถูกใจรับประทาน

สถานการณ์ที่ 14 เกษมเรียนอยู่ชั้น ม. 1 ครอบครัวของเขามีฐานะดี นักเรียนคิดว่าเขาน่าจะมีลักษณะอย่างไร

1. ก. มีเสื้อผ้าหลายชุดสำหรับมาโรงเรียน
ข. มีเสื้อผ้าเพียงพอสำหรับมาโรงเรียน แต่มีไม่มากชุด
2. ก. สวมใส่รองเท้าอย่างที่มีราคาแพง เป็นยี่ห้อที่โฆษณา
ข. สวมใส่รองเท้าธรรมดาเหมือนเพื่อนนักเรียนทั่วไป
3. ก. สวมเสื้อผ้าที่ใหม่อยู่เสมอ
ข. เสื้อผ้าบางตัวที่สวมใส่อาจจะเก่าหรือปะแตกใส่อาศัยเรียบร้อย
4. ก. สวมใส่เสื้อผ้ายี่ห้อที่โฆษณา
ข. สวมใส่เสื้อผ้าที่มีขายตามท้องตลาดทั่วไป

สถานการณ์ที่ 15 สุริยันเป็นนักเรียนอาศัยอยู่กับหลวงตาที่วัด และรู้ว่างานประจำปีวัดมีมหรสพสมโภช 5 วัน 5 คืน ตรงกับสัปดาห์ภาคพอดี นักเรียนคิดว่าสุริยันควรจะทำอย่างไร

1. ก. แบ่งเวลาให้เหมาะสมว่าเวลาใดควรทำอะไร
ข. ช่วงระยะเวลาว่างงานวัดเพื่อพักผ่อน ถ้าเหนื่อยก็พักผ่อน
2. ก. ทบทวนอ่านหนังสือก่อนไหว้แล้วค่อยพักผ่อนเมื่อมหรสพแสดง
ข. ทบทวนอ่านหนังสือก่อนไหว้แล้วนอนพักผ่อนเมื่อมหรสพแสดง
3. ก. ช่วงระยะเวลาว่างงานประจำปีของวัดไปดูหนังที่บ้านเพื่อน
ข. ไม่ไปพักผ่อนเพื่อน เพราะถ้าไปเพื่อนจะถามรบกวน หรือชวนกันดูมากกว่าดูหนังสือ
4. ก. อยู่วัดดูหนังสือก่อนเข้ามัสการ
ข. อาจจะไม่ตื่นขึ้นดูหนังสือก่อนเข้ามัสการ จะนอนให้เต็มที่ ตื่นขึ้นจะได้นอน

สถานการณ์ที่ 16 ในฤดูน้ำหลาก ปลาที่เป็นเพศเมียจะมีไข่แก่เต็มท้องจนสามารถเห็นได้ชัดว่าปลาตัวใดมีไข่หรือไม่ เช่น พวกปลากด ปลาแขยง นักเรียนคิดว่า บุญชู ซึ่งเป็นคนชอบหาปลา จะทำหรือคิดอย่างไร

1. ก. สุ่มปลาที่กำลังเคี้ยวจับดูกัน เพราะจับง่ายได้ตัวใหญ่ นำมารับประทาน
ข. สุ่มปลาในฤดูนี้ แม้จะได้ตัวใหญ่ แต่เป็นวิธีทำลายพันธุ์ปลาได้
2. ก. ลงเบ็ดราว ซึ่งเป็นวิธีหาปลาที่สามารถคัดเลือกปลาได้ ปลาตัวใดมีไข่ก็ปล่อยไป
ข. เมื่อพ้นฤดูน้ำหลากแล้ว จึงค่อยออกหาปลาตามปกติ
3. ก. ปลาที่มีไข่เต็มท้องทำอาหารอร่อยนำมารับประทาน ขายก็ได้ราคา
ข. การซื้อปลาที่มีไข่เต็มท้องเป็นสิ่งที่ไม่น่านิยม
4. ก. การหาปลาในฤดูน้ำหลาก เป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ
ข. การหาปลาในฤดูน้ำหลาก สามารถทำได้ ไม่เป็นการทำลายพันธุ์ปลา

สถานการณ์ที่ 17 ก่อนเทศกาลเข้าพรรษา นายบุญมีบวชลูกชายซึ่งมีคนเดียว ได้บอกญาติมิตรมากมาย ได้จัดพิธีทำขวัญนาค ขบวนแห่ นาค มีมหรสพสมโภชเป็นที่เอิกเกริก นักเรียนคิดว่า นายบุญมีเพื่อนบ้านและมีลูกชายคนเดียวเช่นกันแต่จะบวชหน้าควรจัดการบวชลูกชายอย่างไรในเมื่อเขาเป็นบุคคลที่มีฐานะดีคนหนึ่งของท่าน

1. ก. จัดงานบวชให้เอิกเกริกจะได้ไม่น้อยหน้านายบุญมี
ข. จัดพิธีบวชเงียบ ๆ บอกตามหมู่ญาติมิตร
2. ก. มีมหรสพสมโภช เพื่อนบ้านจะได้ยินดี
ข. ไม่มีมหรสพสมโภช เพราะจะต้องใช้จ่ายเงินเพิ่ม
3. ก. จัดงานให้ใหญ่โตไม่สิ้นเปลือง เพราะจะได้เงินจากญาติมิตรมาช่วยเหลือ
ข. ไม่จัดงานให้ใหญ่โต เพราะจะสิ้นเปลืองมาก
4. ก. จัดงานบวชให้เหมือนเพื่อนบ้าน เพราะเป็นเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในการบวช
ข. ไม่จัดงานใด ๆ แต่จะบวชตามพิธีทางศาสนาเท่านั้น

สถานการณ์ที่ 18 บ้านของปิยะพงษ์อยู่ห่างจากโรงเรียน 3 กิโลเมตรที่บ้านของเขามีจักรยานธรรมดา และจักรยานยนต์ นักเรียนคิดว่าปิยะพงษ์จะไปโรงเรียนอย่างไร

1. ก. ใช้จักรยาน เพราะมีความปลอดภัยกว่า
ข. ใช้จักรยานยนต์ เพราะมีความปลอดภัยและรวดเร็ว
2. ก. ใช้จักรยาน เพราะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในเรื่องน้ำมัน
ข. ใช้จักรยานยนต์ เพราะไม่สิ้นเปลืองน้ำมันเหมือนรถอื่น จึงน่าใช้
3. ก. ใช้จักรยาน เพราะไม่ต้องเสียค่าบำรุงรักษา
ข. ใช้จักรยานยนต์ เพราะมีอยู่แล้ว ถ้าไม่ใช้ก็ไม่มีประโยชน์
4. ก. ใช้จักรยานยนต์ เพราะมีความจำเป็นในการเดินทางไป-กลับโรงเรียน
ข. ไม่ใช้จักรยานยนต์ เพราะไม่มีความจำเป็นในการเดินทางไป-กลับโรงเรียน

สถานการณ์ที่ 19

ก่อนสอบ 1 ลิปคำห์ ครูอรุณพลให้นักเรียนทำแผนที่ประเทศไทย พร้อมทั้งระบายสีแยกภาคต่าง ๆ รวมทั้งรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการสอบวิชาภูมิศาสตร์ โดยกำหนดส่งในวันสอบ สมพิศ เป็นนักเรียนที่ขี้ภาระในการช่วยงานบ้านอย่างมาก และยังอ่านหนังสือเพื่อเตรียมสอบในบางวิชาไม่ทัน นักเรียนคิดว่า สมพิศควรทำอย่างไร

1. ก. ผลักครูส่งแผนที่หลังสอบ จะทำให้ดีขึ้น เพราะถ้าส่งในวันสอบ ครูก็ไม่มีเวลารว
ข. รีบทำแผนที่ก่อน เพราะใช้เวลาไม่มาก และงานจะได้ไม่คั่งค้าง
2. ก. ทำงานบ้านให้น้อยลง จะได้มีเวลาอ่านหนังสือมากขึ้น
ข. ทำงานบ้านตามที่เคยทำ แต่ใช้เวลาอ่านหนังสือให้มากขึ้น
3. ก. ไม่ให้เพื่อนวาดแผนที่ให้ ถึงจะต้องใช้เวลาทำ เพื่อจะได้เข้าใจในสิ่งที่ทำ
ข. ให้เพื่อนช่วยวาดแผนที่ให้ เมื่อบอกให้รู้ถึงความจำเป็น เพื่อนคงไม่ขัดข้อง จะได้ใช้เวลาอ่านหนังสือให้ทัน
4. ก. แบ่งเวลาทำแผนที่ไปที่ละเล็กละน้อย งานอื่นก็ไม่เสีย
ข. หุ่บเวลาในการอ่านหนังสือให้มากที่สุด อาจจะไม่ทำแผนที่ส่งครู เพราะคะแนนไม่มาก ได้คะแนนอย่างอื่นมากกว่า

สถานการณ์ที่ 20

เอนกและบุญส่งทั้งสองอยู่บ้านใกล้กัน เอนกชอบ ข่าย แห ที่มีตาห่าง แต่บุญส่งชอบ ข่าย แห ที่มีตาดี นักเรียนคิดว่าเอื้อมพรซึ่งเป็นนักเรียน ม. 1 และมีบ้านอยู่ใกล้ ๆ บุคคลทั้งสองจะมีแนวคิดอย่างไร

1. ก. ข่าย แห ที่มีตาห่างจะได้เฉพาะปลาตัวโต ๆ ข่ายได้ราคาดี ปลาตัวเล็กไม่ควรจับมาขาย
ข. ข่าย แห ที่มีตาดีจะได้ทั้งปลาตัวเล็กและตัวโตขายได้เงินมาก
2. ก. ข่าย แห ที่มีตาห่างปลาตัวเล็กจะหนักได้ไม่สูญพันธุ์
ข. ข่าย แห ที่มีตาดีได้ปลาตัวเล็กจะได้น้ำหนักหน้าปลา
3. ก. ข่าย แห ที่มีตาห่างใช้เวลาการสร้างไม่นาน และใช้ค่ายน้อย
ข. ข่าย แห ที่มีตาดีได้ผลคุ้มค่าสำหรับการลงทุน
4. ก. ใช้ข่าย แห ที่มีตาห่าง แสดงถึงการรู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติประเภทปลา
ข. ใช้ข่าย แห ที่มีตาดี แสดงถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติประเภทปลาอย่างคุ้มค่า

สถานการณ์ที่ 21 พินัยรู้งี้ใจจะซื้อโทรทัศน์สีหนึ่งจากร้านเก่าแก่อึ่ง ถ้าซื้อเงินสดราคาจะเ็น 6,000.- บาท ถ้าซื้อเงินผ่อนจะต้องจ่ายงวดแรก 3,000.- บาท และต่อไปจ่ายเดือนละ 500.- บาท เป็นเวลา 9 เดือน นักเรียนคิดว่า พินัยรู้งี้จะตัดสินใจอย่างไร

1. ก. เลือกซื้อเงินผ่อน เพราะจะได้จ่ายเงินทีละน้อย
ข. เลือกซื้อเงินสด เพราะอาจจะได้ลดราคา
2. ก. ซื้อเงินผ่อนก็ แม้ว่าจ่ายเงินมากกว่า แต่ไม่ได้จ่ายครั้งเดียว
ข. ซื้อเงินสดก็ เพราะจ่ายเงินน้อยกว่า
3. ก. ซื้อเงินผ่อนก็ จะได้นำเงินไปซื้อของอย่างอื่นได้อีก
ข. ซื้อเงินผ่อนไม่ดี เพราะผู้ขายคิดดอกเบี้ยเพิ่มเข้าไปในราคาขาย
4. ก. ไม่ซื้อโทรทัศน์สี เพราะต้องจ่ายเงินมาก
ข. ซื้อโทรทัศน์สี เพราะดูภาพมีความงามตามธรรมชาติ

สถานการณ์ที่ 22 เปิดภาคเรียนใหม่ แม่ซื้อหนังสือแบบเรียนชุดใหม่ให้วันิ นักเรียนคิดว่า นิวิติจะคิดหรือทำอย่างไร

1. ก. หุ้มปกหนังสือ หนังสือจะได้ไม่เก่า
ข. หนังสือยังใหม่อยู่ ไม่ควรหุ้มปกให้เสียเงิน
2. ก. คิดรูปภาพที่ชอบไว้ที่ปกหนังสือ
ข. ไม่คิดรูปภาพใดๆไว้ที่ปกหนังสือ
3. ก. เพื่อป้องกันการใช้รูดในการใช้ควรรหุ้มปกหนังสือ
ข. การหุ้มปกหนังสือไม่มีส่วนสำคัญในการป้องกันการใช้รูด
4. ก. ควรหุ้มปกหนังสือ เพราะใช้เงินไม่มากในการหุ้มปก
ข. ไม่ควรหุ้มปกหนังสือ ควรนำเงินไปซื้ออย่างอื่นที่จำเป็นกว่า

สถานการณ์ที่ 23 เพ็ญภาเป็นนักเรียนที่เรียนหนังสือเก่ง ก่อนครูเข้าสอน จะทบทวนเรื่องที่เรียนผ่าน ๆ มา หรือเตรียมเรื่องที่จะเรียนใหม่เสมอ และตั้งใจเรียนขณะครูสอน หลังจากรับประทานอาหารในเวลาพักเที่ยงแล้ว นักเรียนคิดว่า เพ็ญภาจะใช้เวลาที่เหลือก่อนเข้าเรียนในภาคบ่ายทำอะไร

1. ก. พักผ่อนโดยการ เล่น เพื่อคลายความเครียด สบองจะได้แจ่มใส เพราะเป็นเวลาพัก
ข. นั่งพักผ่อนพร้อมกับดูหนังสือเตรียมเรียนวิชาต่อไป จะทำให้เรียนได้เข้าใจดีขึ้น
2. ก. ถ้ามีการบ้าน ก็ทำการบ้าน เพราะมีภาระอะไร จะได้ถามเพื่อน ๆ ที่เข้าใจได้
ข. เก็บการบ้านไว้ทำที่บ้าน คงใช้เวลาพักเล่น สังสรรค์กับเพื่อน ๆ
3. ก. เข้าห้องสมุด เพื่อค้นคว้าหาความรู้
ข. เข้าห้องสมุดผ่อนคลายความเครียดด้วยการอ่านหนังสือการ์ตูน
4. ก. ทบทวนสิ่งที่ครูสอนผ่านไป จะได้เข้าใจดีขึ้นและจำได้แม่น
ข. ยังไม่ทบทวนบทเรียน เพราะครูเพิ่งสอนผ่านไป

สถานการณ์ที่ 24 เกรียงศักดิ์สร้างฟาร์มเลี้ยงสุกรขายแม่น้ำ เขาจ้างคนงานไว้ทำความสะอาดโรงเลี้ยงหลายคน นักเรียนคิดว่าคนงานของเขาควรจะทำกิจกรรมสุกรอย่างไร

1. ก. ระบายลงแม่น้ำ เพราะมีน้ำไหลตลอดเวลาน้ำไม่มีโอกาสเสีย
ข. ไม่ระบายลงแม่น้ำ เพราะจะทำให้ น้ำสกปรก
2. ก. ซุกบ่อเก็บมูลสุกรและป้องกันไม่ให้รบกวนเพื่อนบ้าน
ข. ไม่ซุกบ่อเก็บมูลสุกร เพราะจะส่งกลิ่นรบกวนเพื่อนบ้าน
3. ก. นำมูลสุกรตากแห้งทำปุ๋ย
ข. ไม่นำมูลสุกรตากแห้ง เพราะเจ้าของไม่ได้สั่งให้ทำ
4. ก. แนะนำเจ้าของ สร้างบ่อทำแก๊สจากมูลสุกร เพื่อนำมาใช้ในครัวเรือน
ข. ไม่แนะนำให้สร้างบ่อทำแก๊สจากมูลสุกร เพราะเป็นการลงทุนสูงไม่คุ้มค่า หรือแก๊สหุงต้มจากตลาดสะดวกกว่า

สถานการณ์ที่ 25 ญานี ขอเงินพ่อไปซื้อปากกาหมึกซึมอย่างสีดำคันหนึ่ง ถึงแม้ว่าคอนข้างแพง
เพื่อน ๆ เห็นแล้วก็ชอบใจ ตั้งใจจะซื้อตามบ้าง นักเรียนคิดว่า นิภาเพื่อน
คนหนึ่งของญานีจะทำหรือมีความคิดอย่างไร

1. ก. ขอเงินพ่อ ซื้อปากกาเหมือนญานีบ้าง
ข. ใช้ปากกาคันเดิมของตนต่อไป
2. ก. ใจจริงอยากได้ปากกาชนิดนี้ ๆ ใช่ว่า เพราะภูมิฐาน ทำให้เรียนด้วยความมั่นใจ
ข. ปากกาชนิดนี้ ๆ มีราคาสูง กับปากกาที่มีขายทั่วไป ใช่ว่าไม่แตกต่างกัน
3. ก. ถ้ามีงานทำ มีรายได้มั่นคง ก็ควรจะซื้อปากกาที่มีความคงทนในการใช้งานไว้ใช้
แม้ว่ามีราคาค่อนข้างสูงกว่าธรรมดา
ข. นักเรียนทั่ว ๆ ไป ก็น่าจะใช้ปากกาดี ๆ อย่างญานี เพราะมีความคงทนในการใช้งาน
แม้ว่าราคาค่อนข้างสูงกว่าธรรมดา
4. ก. การใช้สิ่งของ ต้องคำนึงถึงความนิยมของคนทั่ว ๆ ไป
ข. การใช้สิ่งของ ต้องคำนึงถึงความจำเป็น ความคุ้มค่ากับทรัพย์สินที่ต้องจ่ายไป

สถานการณ์ที่ 26 ณรงค์เป็นเด็กที่ชอบขีดเขียน วาดรูปตามท้องน้ำ หองสุชา ฝาผนังคอก นักเรียนคิดว่า
มันคือเพื่อนสนิทของณรงค์ไปไหนมาไหนกับณรงค์เสมอควรทำหรือคิดอย่างไร

1. ก. ช่วยดูว่าณรงค์จะวาดได้สวยหรือไม่
ข. ห้ามณรงค์วาด เพราะทำให้เกิดความสกปรกเลอะเทอะ
2. ก. วาดแข่งกับณรงค์ว่าใครจะวาดได้สวยกว่ากัน
ข. ไม่วาดแข่งกับณรงค์เพราะเป็นการกระทำที่ไม่ดี
3. ก. ณรงค์มีความคิดสร้างสรรค์ในทางศิลปะ
ข. การกระทำของณรงค์ เป็นการกระทำที่ทำลายสาธารณสมบัติ
4. ก. ณรงค์รู้จักใช้สิ่งแวดล้อมให้เป็นประโยชน์ในการฝึกฝีมือ
ข. ณรงค์ไม่รู้จักใช้สาธารณสมบัติ

สถานการณ์ที่ 27

จากบ้านทูต ไปโรงเรียนได้ 2 ทาง สายหนึ่งชั้นรถประจำทางต่อเคียวถึงโรงเรียน อีกสายหนึ่งต้องขึ้นรถสองต่อ โดยต่อที่สองขึ้นที่ท่ารถในตลาด ซึ่งเพื่อน ๆ ของทูตจะนัดรอไปโรงเรียนพร้อมกันที่นี่ ระยะทางทั้งสองสายใกล้เคียงกัน และค่าโดยสารเท่ากัน นักเรียนคิดว่า ทูตมีความคิดอย่างไร

1. ก. ขึ้นสายต่อเคียว จะได้ใช้เวลาที่ถึงโรงเรียนเร็วนั้นทำงาน เช่น ทำความสะอาดห้อง ทำการบ้าน
 - ข. ขึ้นสายสองต่อ เพราะขณะรอคอยรถออกในการขึ้นสายสองต่อนั้น บางทีจะได้ช้อปปิ้งที่ตลาด
2. ก. ขึ้นสายต่อเคียว จะได้ไม่ต้องขึ้น ๆ ลง ๆ จะใช้เวลาในการเดินทางน้อย
 - ข. ขึ้นสายสองต่อ จะได้ไปกับเพื่อน ๆ ถ้ามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นจะได้ช่วยเหลือกัน
3. ก. ขึ้นสายต่อเคียวไม่ดี ถึงโรงเรียนเร็วบางครั้งต้องเปิดประตูหน้าต่างห้องเรียนเอง
 - ข. ขึ้นสายสองต่อไม่ดีที่ถึงโรงเรียนช้า บางครั้งไม่ทันเคารพธงชาติ สวดมนต์ ก่อนเข้าห้องเรียน
4. ก. ขึ้นสายต่อเคียวไม่ดี ที่ถึงโรงเรียนเร็วกว่าเพื่อน ๆ ทำให้ไม่มีเพื่อนเล่นในตอนเช้า
 - ข. ขึ้นสายสองต่อไม่ดีที่เวลาถึงโรงเรียนช้า เป็นสิ่งที่ไม่น่าจะต้องสูญเสียเวลา

สถานการณ์ที่ 28

ที่บ่อปลากลางทุ่งนาใกล้ ๆ หมู่บ้านของศักดิ์ชัย มีนกปากห่างจำนวนมากมาอาศัยและทำรังวางไข่ ชาวบ้านในละแวกนั้นชอบนำไข่มารับประทาน เพราะไปใหญ่และอร่อย นักเรียนคิดว่าศักดิ์ชัยควรจะทำอย่างไร

1. ก. เห็นด้วยกับชาวบ้านที่นำไข่นกมารับประทาน ไม่ต้องซื้อไข่ไก่ไข่ไก่
 - ข. แนะนำชาวบ้านให้รับประทานไข่ไก่ ไข่ไก่ แทนไข่นก
2. ก. นกปากห่างกินหอยกินปลา ไม่เป็นอันตราย ควรช่วยกันดูแลรักษา
 - ข. นกปากห่าง มาแย่งหาปลา กิน ชาวบ้านควรช่วยกันกำจัดทุกวิถีทาง
3. ก. พยายามไล่นกปากห่างให้ไปอยู่ที่อื่น เพราะมีประโยชน์น้อย
 - ข. มีนกปากห่างอยู่ในท้องถิ่น จำนวนมาก ๆ เป็นสิ่งดี ถ้าไปจะได้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
4. ก. แนะนำชาวบ้านว่าไม่ควรนำไข่มารับประทาน ปลอยเอาไว้รับประทานด้วยจะดีกว่า
 - ข. แนะนำชาวบ้านว่านกพวกนี้เป็นนกที่หายาก ควรช่วยกันป้องกันเอาไว้ให้คนรุ่นหลังได้รู้จัก

แบบทดสอบชุดที่ 2

คำชี้แจง

1) แบบทดสอบฉบับนี้กำหนดสถานการณ์เป็นรูปภาพ จากสถานการณ์รูปภาพ มีข้อย่อยให้นักเรียนเลือกตอบ ข้อ ก. หรือ ข. ที่นักเรียนเห็นว่าเหมาะสม แล้วจึงกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบให้ตรงตามข้อนั้นๆของแต่ละสถานการณ์ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ 0

วันหนึ่งแดงและเพื่อนไปเที่ยวชายป่า

นักเรียนคิดว่า แแดงจะทำหรือคิดอย่างไร

1. ก. อยากยิงนกตัวนั้น จะได้เอามาเลี้ยง
ข. ไม่ยิงนกตัวนั้น เพราะเป็นนกชนิดที่คงสงวน
2. ก. อยากได้นกตัวนั้นเอามาขังกรงไว้ดูเล่น
ข. ปล่อยให้นกตัวนั้นอยู่ตามธรรมชาติ
3. ก. อยากเห็นนกชนิดนี้มีจำนวนมากๆ
ข. ถ้ามีนกชนิดนี้มากควรหาทางกำจัด
4. ก. ควรหาทางป้องกันมิให้ผู้อื่นทำลายนกชนิดนี้
ข. ควรหาทางจับนกชนิดนี้มาสาธิต

กระดาษคำตอบ

สถานการณ์ที่ 0

1.	~~X~~	ก
2.		~~X~~
3.	~~X~~	ข
4.		~~X~~

2) การทำแบบทดสอบฉบับนี้ นักเรียนตอบได้อย่างสบายใจ เพราะคำตอบของนักเรียนถูกเก็บไว้เป็นความลับ และไม่มีผลใด ๆ ต่อการเรียนของนักเรียน ฉะนั้นขอให้ผลการสอบเกิดจากความจริงใจของนักเรียน

3) อย่าซีจิกเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงบนแบบทดสอบ เพราะจะได้ใช้ประโยชน์ต่อไป

4) ก่อนลงมือทำแบบทดสอบ ถ้านักเรียนสงสัยสิ่งใดเกี่ยวกับการทำสอบ ให้ยกมือขึ้นแล้วถามผู้คุมสอบทันที

5) นักเรียนจะลงมือทำสอบได้ก็ต่อเมื่อได้รับสัญญาณให้ลงมือทำ จากผู้คุมสอบ

6) แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 28 สถานการณ์ แต่ละสถานการณ์มี 4 ข้อ ให้เวลาทำสอบ 40 นาที

ภาคผนวก ก.

ผู้ศึกษาอยู่ในการประเมินแบบทดสอบ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการประเมินแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการ
ประหยัดและออม

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ ศรีโสภ
2. รองศาสตราจารย์ บังอร ภูวภิรมย์ขวัญ
3. อาจารย์ คีตภ คีตภานนท์
4. อาจารย์ วัชร วงษ์สก

ภาคผนวก ง.

แบบขอความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอน
ในการสังเกตนักเรียน

เรียนอาจารย์.....

เรื่อง ขอความร่วมมือในการสังเกตนักเรียนเพื่อประกอบการทำปริญญานิพนธ์

เรื่องการสร้างแบบทดสอบวัดค่านิยมด้านการประหยัดและออม สำหรับนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ท่านเป็นคนที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียนในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาของนักเรียน
 หวังว่า จึงใคร่ขอความร่วมมือสังเกตว่า นักเรียนคนใดมีลักษณะการประหยัดและออม
 นักเรียนคนใดไม่มีลักษณะการประหยัดและออม โดยเขียนชื่อนักเรียนที่มีลักษณะนั้นๆ
 ลงในช่องที่กำหนดข้างล่าง ทั้งนี้อาศัยนิยามหรือความหมายของการประหยัดและออม
 ที่แนบมา

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หอ.....

รายชื่อนักเรียนที่มีลักษณะการประหยัดและออม	รายชื่อนักเรียนที่ไม่มีลักษณะการประหยัดและออม
1.	1.
2.	2.
3.	3.
4.	4.
5.	5.

เรียนอาจารย์.....

เรื่อง ขอความร่วมมือในการสังเกตนักเรียนเพื่อประกอบการทำวิจัย
เรื่องการสร้างแบบทดสอบวัดค่านิยมด้านการประหยัดและออม สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ท่านเป็นคนที่มีความใกล้ชิดนักเรียนในฐานะเป็นอาจารย์ผู้สอน จึงใคร่
ขอความร่วมมือสังเกตนักเรียนซึ่งมีรายชื่อจำแนกตามห้องว่า นักเรียนคนใดมีลักษณะการ
ประหยัดและออม นักเรียนคนใดไม่มีลักษณะการประหยัดและออม โดยกาเครื่องหมายถูก
(✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดของท่าน ทั้งนี้อาศัยนิยามหรือความหมายของการประหยัด
และออมที่แนบมา

ชั้น	ชื่อ	มีลักษณะประหยัด และออม	ไม่มีลักษณะประหยัด และออม	ไม่แน่ใจ
ม.1/1	ค.ช.....			
	ค.ช.....			
	ค.ช.....			
	ค.ช.....			
	ค.ญ.....			
	ค.ญ.....			
	ค.ญ.....			
ม.1/2	ค.ช.....			
	ค.ช.....			
	ค.ช.....			
	ค.ญ.....			
	ค.ญ.....			
	ค.ญ.....			
ม.1/3	ค.ช.....			
	ค.ญ.....			

การประหยัดและออม

การประหยัดและออม ตามความหมายที่หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ให้ความหมายไว้คือ การรู้จักออมทรัพย์สิน เวลา ทรัพยากรทั้งส่วนบุคคลและสังคม ตามความจำเป็นให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งการรู้จักดำรงชีวิตให้เหมาะสมกับสภาพฐานะ ความเป็นอยู่ส่วนบุคคลและสังคม

การประหยัดเวลา หมายถึง การรู้จักวางแผนการใช้เวลาของตน และใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่ามากที่สุด

พฤติกรรมที่ชี้ให้เห็นว่ามีลักษณะการประหยัดเวลา เช่น ค้นคว้าหาความรู้ ช่วงเวลาพักกลางวันในห้องสมุด ทำการบ้านทันทีเมื่อมีเวลาว่าง เรงรับทำงานที่ได้รับ มอบหมาย ไม่ล้งาน ไม่ชอบการเที่ยวเตร่ รู้จักแบ่งเวลาการทำงาน ใช้เวลาในวันหยุด เรียนพิเศษหรือช่วยทำงานบ้าน ไม่อ่านหนังสือไร้สาระ ปฏิบัติตนตรงตามนัด ฯลฯ

การประหยัดทรัพย์สิน หมายถึง การรู้จักวางแผนการใช้จ่ายเงิน ให้เกิด ประโยชน์มากที่สุดเหมาะสมกับรายรับ มีการเก็บออม ยับยั้งความต้องการของตนเอง ใช้จ่ายเงินอยู่ในขอบเขตที่พอเหมาะพอควร ตัดสินใจใช้จ่ายเงินโดยคำนึงถึงประโยชน์ ความคุ้มค่า ความจำเป็นของตนเองอย่างรอบคอบ ไม่ตระหนี่ถี่เหนียว

พฤติกรรมที่ชี้ให้เห็นว่ามีลักษณะการประหยัดทรัพย์สิน เช่น ไม่ซื้อของเกินจุกจิก ไม่ซื้อของตามผู้อื่น ไม่ซื้อของตามคำโฆษณา ซื้อผลไม่ตามฤดูกาล นำอาหารกลางวันจากบ้าน มารับประทาน แบ่งเงินที่ได้รับจากพ่อแม่ไปออมสิน ซื้ออาหารรับประทานโดยไม่ยอมทนหิว ไม่ซื้อของผอมส่ง เลือกซื้ออาหารที่มีคุณประโยชน์ ฯลฯ

การประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ หมายถึง การรู้จักใช้สิ่งของเครื่องใช้ ทั้งส่วนบุคคล และส่วนรวมให้เกิดประโยชน์คุ้มค่ามากที่สุด รักษาซ่อมแซมสิ่งของเครื่องใช้ให้ใช้งานได้อายุเสมอ ไม่ใช้อย่างฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็นควยความเคยชินหรือสะดวกสบาย

พฤติกรรมที่ชี้ให้เห็นว่ามีลักษณะการประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ เช่น ไม่ซัด เขียนหรือแกะสลักบนโต๊ะเก้าอี้ ไม่เปิดไฟฟ้หรือหน้าต่างไว้โดยไม่จำเป็น ประโยชน์ ใช้น้ำทุกหยดไม่แวนบรรทุก รวบรวมกระดาษสมุดที่เหลือใช้มาเย็บเป็นเล่มใหม่ ใช้ดินสอปากกาอย่างคุ้มค่า รับประทานอาหารจนหมดไม่เหลือทิ้งไว้ มีความเป็นระเบียบในการใช้ สิ่งของ ดูแลเครื่องเรือนเสื้อผ้าสะอาด รักษาสิ่งของเครื่องใช้ เช่น สมุด หนังสือ ไม่ทำลาย สาธารณสมบัติ ฯลฯ

การประหยัดทรัพยากร หมายถึง การรู้จักใช้สิ่งต่างๆที่มีอยู่ตามธรรมชาติ และเป็นประโยชน์แก่มนุษย์ไมทางใดก็ทางหนึ่ง อย่างใดประโยชน์คุ้มค่าที่สุด ใช้อย่าง ฉลาด ประหยัดของดีหายาก ปรับปรุงที่ไม่ดีหรือเสื่อมโทรมให้ดีขึ้น เช่น ในเรื่องของ น้ำ ดิน ป่าไม้ แร่ธาตุ สัตว์ป่า ฯลฯ

พฤติกรรมที่ชี้ให้เห็นว่ามีลักษณะการประหยัดทรัพยากร เช่น ไม่ทิ้งสิ่งปฏิกูล ลงในแม่น้ำลำคลองที่สาธารณะ รักษาต้นไม้ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ รักชีวิตสัตว์ เช่น นก ไก่อยู่ตามธรรมชาติ ใช้น้ำดินเพาะปลูกทุกกาลเวลา ฯลฯ

การสร้างแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ในจังหวัดอ่างทอง

บทคัดย่อ

ของ

สมนึก คูเมือง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญากการศึกษามหาบัณฑิต
เมษายน 2527

การศึกษาค้างนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีอายุระหว่าง 12-13 ปี จำนวนสองฉบับคือ ฉบับที่กำหนดสถานการณ์ด้วยข้อความ และฉบับที่กำหนดสถานการณ์ด้วยรูปภาพ พิจารณาคูณภาพของแบบทดสอบทั้งสองฉบับเป็นรายข้อและรายฉบับ โดยนำไปทดลองสอบกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดอ่างทอง ขนาดตัวอย่าง 356 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 5 ครั้ง ผลจากการศึกษาพบว่า

1. แบบทดสอบฉบับกำหนดสถานการณ์ด้วยข้อความ จำนวน 28 ข้อ แต่ละข้อ ใช้มาตราการวัดเป็น 0,1,2,3,4 ใช้เวลาทดสอบ 40 นาที มีค่าความเชื่อมั่น 0.8968 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ± 5.0273 และพบว่านักเรียนที่สอบได้คะแนนเท่ากับ 84 หรือมากกว่าขึ้นไปเป็นผู้ที่มีค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม

2. แบบทดสอบฉบับกำหนดสถานการณ์ด้วยรูปภาพ จำนวน 28 ข้อ แต่ละข้อ ใช้มาตราการวัดเป็น 0,1,2,3,4 ใช้เวลาทดสอบ 40 นาที มีค่าความเชื่อมั่น 0.8959 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ± 5.1776 และพบว่านักเรียนที่สอบได้คะแนนเท่ากับ 85 หรือมากกว่าขึ้นไปเป็นผู้ที่มีค่านิยมพื้นฐานด้านการประหยัดและออม

A CONSTRUCTION OF ECONOMIC VALUE TEST

FOR MATTAYOM SUKSA I

STUDENTS IN CHANGWAT ANG THONG

AN ABSTRACT

BY

SOMNUK KOOMUANG

Presented in partial fulfillment of the requirements

for the Master of Education degree

at Srinakharinwirot University

April 1984

The main purpose of this study was to construct An Economic Value Test for Mattayom Suksa I students whose ages were 12-13 years. The test consisted of two subtests : An Anecdote Situational Test (AST) and A Picture Situational Test (PST) . A sample of 356 mattayom suksa I students were drawn from the public school in Changwat Ang Thong using the multi-stage sampling. The two subtests were used with those samples for 5 times in order to find the quality of each item and of the whole subtests.

The results of the study were the following:

1. AST consisted of 28 items with the scale 0,1,2,3,4 . It took 40 minutes to do the test. The reliability was 0.8968 and the standard error of measurement was ± 5.0273 . It revealed that the students who earned the raw score equal or more than 84 had the economic value.

2. PST consisted of 28 items with the scale 0,1,2,3,4 . It took 40 minutes to do the test. The reliability was 0.8959 and the standard error of measurement was ± 5.1776 . It revealed that the students who earned the raw score equal or more than 85 had the economic value.